

บทที่ 5

แบบจำลองและผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงิน

จากการอบแนวความคิดการบริหารการเงิน การศึกษาความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงิน และจากการศึกษาลักษณะการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างในบทที่ผ่านมา ซึ่งส่วนแต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินทั้งสิ้น และบทนี้จะเป็นการแสดงผลการศึกษาตามกระบวนการค่าต่างๆ ที่ทำให้เกิดแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตร รวมทั้งวิธีปรับใช้และผลวิเคราะห์แบบจำลองกรณีศึกษา ซึ่งแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงิน 2) ข้อจำกัดการบริหารการเงินและธุรกิจ 3) ผลการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงิน 4) วิธีการปรับใช้แบบจำลอง และ 5) ผลการวิเคราะห์แบบจำลองและแผนการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรกรณีศึกษา ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงิน

จากขั้นตอนการสร้างแบบจำลองในบทที่ 3 (หัวข้อ 3.3.1) หลังจากที่ได้ร่วบรวมและจัดหมวดหมู่รายการบัญชีซึ่งเป็นตัวแปรตัดสินใจในแบบจำลองเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายหรือขอบเขตที่ตรงกัน อันดับต่อไปจำเป็นต้องศึกษาถึงการเชื่อมโยงของรายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจจากงบการเงิน เนื่องจากความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงินต่างๆ จะเป็นกุญแจสำคัญในการเขียนสมการในแบบจำลองได้ และจากหลักการเท่ากันในการบันทึกรายการบัญชีเบื้องต้นที่ว่า สินทรัพย์ เท่ากับ หนี้สินและส่วนของทุน ดังนี้

เดบิต (Dr.)

เมื่อ สินทรัพย์เพิ่มขึ้น

บัญชีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

เมื่อ หนี้สินลดลง

ส่วนของทุนลดลง

บัญชีรายได้ลดลง

เครดิต (Cr.)

เมื่อ สินทรัพย์ลดลง

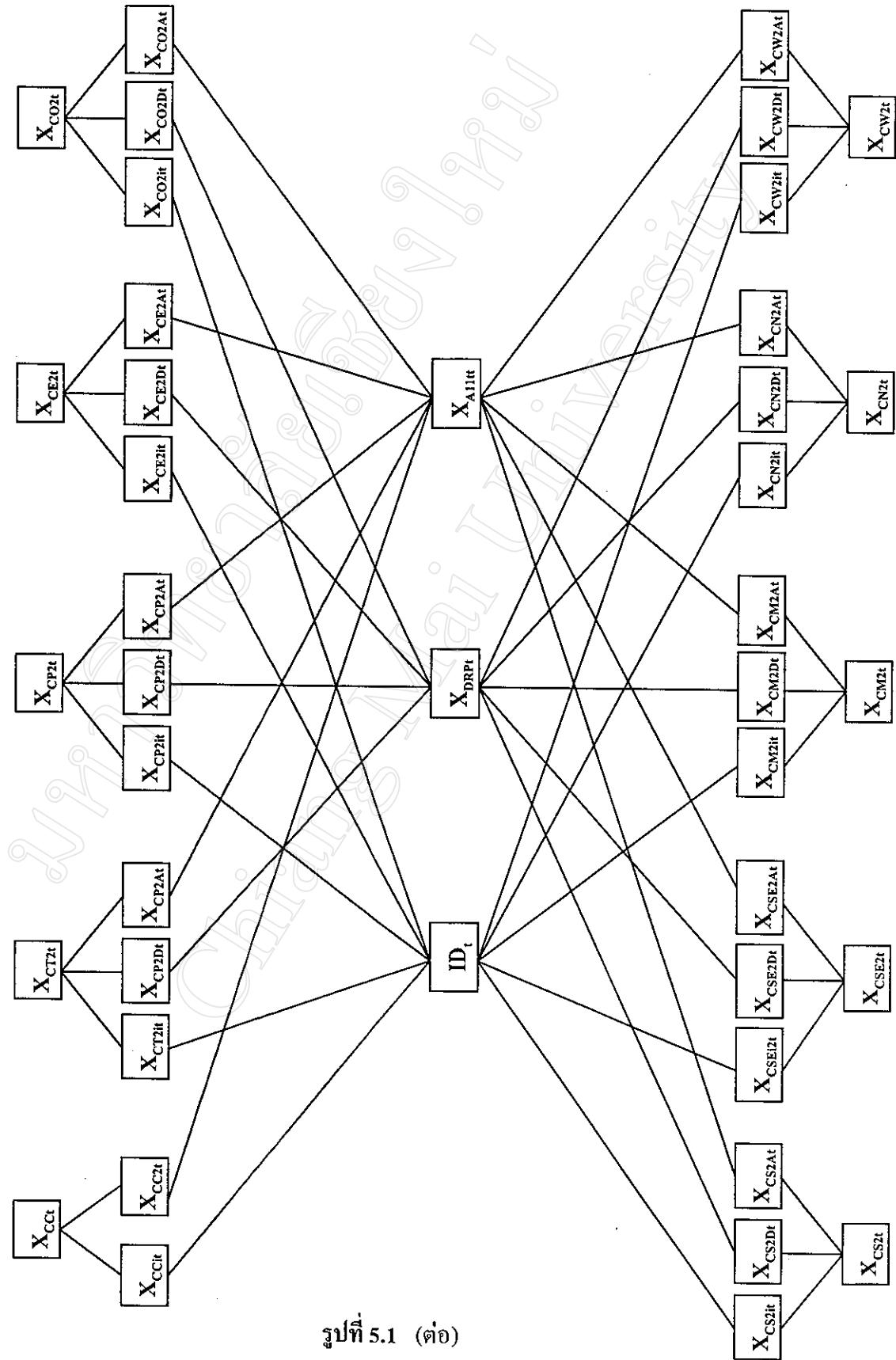
บัญชีค่าใช้จ่ายลดลง

เมื่อ หนี้สินเพิ่มขึ้น

ส่วนของทุนเพิ่มขึ้น

บัญชีรายได้เพิ่มขึ้น

จากหลักการท่ากันของการบัญชีและการบันทึกรายการบัญชีตั้งกล่าวข้างต้นทำให้พบว่า รายการบัญชีจากงบการเงินที่สำคัญอย่างบุคคลและงบกำไรขาดทุนมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอยู่ตลอดเวลา นั่นคือ เมื่อรายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจรายการใดเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบทำให้รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจรายการอื่นเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เช่น เมื่อสหกรณ์ฯ มีการกู้เงินระยะยาว ในทางบัญชีจะทำให้มีปริมาณเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวเพิ่มขึ้น (เครดิตเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาว : X_{D22_1}) และทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น (เดบิตเงินสด : X_{A11_1}) แต่ถ้าสหกรณ์นำเงินสดไปชำระเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจะทำให้ปริมาณเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวลดลง (เดบิตเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาว : X_{D22_2y}) และทำให้เงินสดมีปริมาณลดลง (เครดิตเงินสด : X_{A11_2y}) และเมื่อสหกรณ์ฯซื้อสินค้าเป็นเงินเขื่อน ในทางบัญชีจะทำให้สหกรณ์มีปริมาณเจ้าหนี้การค้าเพิ่มขึ้น (เครดิตเจ้าหนี้การค้า : X_{D12_1}) และจะทำให้มีสินค้าเพิ่มขึ้น (เดบิตสินค้าคงเหลือ : X_{A14_2}) และถ้าสหกรณ์นำเงินสดไปชำระเจ้าหนี้การค้าจะทำให้ปริมาณเจ้าหนี้การค้าลดลง (เดบิตเจ้าหนี้การค้า : X_{D12_2y}) และจะทำให้เงินสดลดลง (เครดิตเงินสด : X_{A11_2y}) เป็นต้น ซึ่งรายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจต่างๆ จากงบการเงินทั้งที่ปรากฏในพิงก์ชันวัตถุประสงค์และพิงก์ชันข้อจำกัดในแบบจำลองจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือเกี่ยวโยงกันดังแสดงในรูปที่ 5.1 (ครุยละเอียดชื่อตัวแปรในภาคผนวก ก)

รูปที่ 5.1 (ต่อ)

5.2 ข้อจำกัดการบริหารการเงินและธุรกิจ

จากความเชื่อมโยงของรายการบัญชีทำให้พบว่า ปริมาณเมื่อสิ้นปีของรายการบัญชีรายการได้รายการหนึ่งในหลายๆ รายการเกิดจากปริมาณเมื่อต้นปี บวก กับปริมาณที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี หัก ด้วยปริมาณที่ลดลงระหว่างปี ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังสมการที่ (1)

$$X_{it} = X_{it-1} + X_r - X_{yt} \quad \dots\dots\dots (1)$$

โดยที่

- i หมายถึง รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจที่ i
- tt หมายถึง รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจที่ i และงบประมาณคงเหลือเมื่อสิ้นปี
- t-1 หมายถึง รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจที่ i และงบประมาณคงเหลือเมื่อต้นปี
- t หมายถึง รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจที่ i และงบประมาณเพิ่มขึ้นระหว่างปี
- yt หมายถึง รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจที่ i และงบประมาณลดลงระหว่างปี

จากลักษณะของการเงินพบว่า รายการในงบดุลจะแสดงรายการซึ่งเชื่อมโยงรายการต่างๆ จากราก柢ฐานเฉพาะธุรกิจมาและงบทันทุนขาย/บริการมาจัดเป็นรายการในงบดุลเพื่อแสดงถึงสถานะทางการเงินทั้งส่วนที่เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของทุน ขณะที่งบกำไรดุลจะแสดงรายการปีต่อปีและจะปิดบัญชีเมื่อสิ้นปี ขณะนี้ รายการในงบดุลจึงสามารถแสดงรายการเมื่อสิ้นปี เมื่อต้นปี รายการเพิ่มระหว่างปี และรายการลดลงระหว่างปี ได้ดังสมการที่ (1) ส่วนรายการในงบกำไรดุลจะแสดงเป็นรายการที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีเท่านั้น (ตัวแปรที่ตามด้วย t เท่านั้น) และผลการศึกษาลักษณะการบริหารการเงินในบทที่ 4 และหลักการบริหารการเงินต่างๆ ที่ได้ทบทวนมาแล้วในบทด้านๆ ทำให้สามารถแยกแข่งขันจำกัดการบริหารการเงิน การบริหารธุรกิจ และอัตราส่วนทางการเงิน โดยเรียงตามลำดับหมวดหมู่ข้อจำกัดในแบบจำลองได้ดังด่อไปนี้

5.2.1 ข้อจำกัดเกี่ยวกับการบริหารการเงินทั่วไป

จากที่การสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินในครั้งนี้มีแนวคิดหลักมาจากการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของรายการบัญชีจากงบการเงิน ภายใต้การบริหารตามหลักการบริหารการเงินที่แท้จริง ซึ่งได้แสดงความเชื่อมโยงไว้แล้วในหัวข้อที่ผ่านมา โดยหลักการลงบัญชีตามหลักการคุณของรายการทางการเงินก็กล้ายเป็นหลักการบริหารการเงินซึ่งข้อจำกัดการบริหารการเงินในแบบจำลอง แต่ข้อจำกัดการบริหารการเงินในลักษณะนี้ส่วนใหญ่ค่อนข้างแตกต่างจากข้อจำกัดในแบบจำลองเชิงเส้นตรงทั่วไป นั่นคือ ข้อจำกัดด้านการบริหารการเงินทั่วไปโดยอาศัยหลักการสน

คุณของรายการบัญชีเป็นข้อจำกัดแบบสมดุล หรือข้อจำกัดในลักษณะ “เชิงความหมาย (definition)” และข้อจำกัดการบริหารการเงินทั่วไป ได้แก่

- 1.1) หลักบัญชีเบื้องต้น สินทรัพย์ (X_{A1u}) เท่ากับหนี้สิน (X_{D1u}) และส่วนของทุน (X_{E1u})
- 1.2) สินทรัพย์รวม เป็นผลรวมของสินทรัพย์หมุนเวียน (X_{A11u}) สินทรัพย์ถาวร (X_{A2u}) และสินทรัพย์อื่น (X_{A3u})
- 1.3) สินทรัพย์หมุนเวียนรวม เป็นผลรวมของเงินสดและเงินฝากธนาคาร (X_{A11u}) ลูกหนี้รวมระยะสั้น (X_{A12u}) คงเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับ (X_{A13u}) สินค้าคงเหลือ (X_{A14u}) วัสดุคงเหลือ (X_{A15u}) และสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น (X_{A16u})
- 1.4) เงินสดและเงินฝากธนาคาร (X_{A11u}) ตามหลักการบัญชีเบื้องต้นเมื่อรายการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินสดและเงินฝากธนาคารเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลเกี่ยวน่อ กับเงินสดและเงินฝากธนาคารทั้งที่ทำให้เงินสดและเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้น (เครดิต) และเงินสดและเงินฝากธนาคารลดลง (เดบิต) โดยที่เงินสดและเงินฝากธนาคารที่เพิ่มขึ้น (X_{A11u}) เกิดจากรายการบัญชีจากหมวดสินทรัพย์ในงบดุลบางรายการลดลง รายการบัญชีจากหมวดหนี้สินและหมวดทุนในงบดุลบางรายการเพิ่มขึ้น และรายการบัญชีในหมวดรายได้จากการบันทุนเพิ่มขึ้น ขณะที่เงินสดและเงินฝากธนาคารลดลง (X_{A11uy}) เกิดจากรายการบัญชีจากหมวดสินทรัพย์ในงบดุลบางรายการเพิ่มขึ้น รายการบัญชีจากหมวดหนี้สินและหมวดทุนในงบดุลบางรายการลดลง และรายการบัญชีในหมวดค่าใช้จ่ายดำเนินงานจากการบันทุนเพิ่มขึ้น และการใช้เงินสดและเงินฝากธนาคารระหว่างปี (X_{A11y}) จะต้องไม่เกินเงินสดและเงินฝากธนาคารเมื่อต้นปี หาก ด้วยเงินทุนที่เป็นเงินสดเพิ่มขึ้นระหว่างปีที่สามารถนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนระหว่างปีได้ของแต่ละสหกรณ์ฯ
- 1.5) ลูกหนี้ระยะสั้นสุทธิ (X_{A12u}) (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี) ซึ่งหมายถึงบัญชีลูกหนี้หลังจาก หัก ค่าผ่อนหนี้สงสัยจะสูญ (X_{A124u}) ซึ่งหมายถึงส่วนที่กันไว้สำหรับลูกหนี้ที่คาดว่าจะเรียกเก็บไม่ได้ หนี้สงสัยจะสูญจะกำหนดครอ子弟ของการสำรองหนี้สงสัยจะสูญจากหลักเกณฑ์ของกรรมตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ และการสำรองหนี้สงสัยจะสูญจะสำรองจากปริมาณลูกหนี้แต่ละประเภทที่มีอยู่โดยมีวิธีการกำหนดอัตราสำรองหนี้สงสัยจะสูญ ดังนี้
 - ลูกหนี้การค้าค้างชำระระยะเวลาเกิน 2 ปี อัตราสำรองหนี้สงสัยจะสูญ 100 %
 - ลูกหนี้เงินกู้ค้างชำระระยะเวลา 1 – 5 ปี อัตราสำรองหนี้สงสัยจะสูญ 5 %
 - ลูกหนี้เงินกู้ท้างชำระระยะเวลาเกิน 5 ปี อัตราสำรองหนี้สงสัยจะสูญ 100 %

ลูกหนี้ระยะสั้นประกอบด้วยลูกหนี้การค้า ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น และลูกหนี้ระยะสั้นอื่นๆ โดยที่ลูกหนี้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นเกิดจากลูกหนี้การค้าที่เพิ่มขึ้น (X_{A121t}) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้น (X_{A122t}) และลูกหนี้ระยะสั้นอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้น (X_{A123t}) ลูกหนี้ระยะสั้นลดลงก็มีลักษณะเดียวกัน โดยในแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการรับชำระลูกหนี้ระยะสั้นทุกประเภทอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งลูกหนี้ระยะสั้นแต่ละชนิด มีลักษณะดังนี้

- ลูกหนี้การค้า เป็นลูกหนี้ที่เกิดจากการค้างชำระค่าสินค้าของลูกค้าที่มีต่อสหกรณ์ โดยที่ลูกหนี้การค้าระยะสั้นเมื่อสิ้นปี (X_{A121t}) จะเท่ากับลูกหนี้การค้าระยะสั้นเมื่อต้นปี ($X_{A121t-1}$) หาก ด้วยลูกหนี้การค้าระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A121y_t}) และลูกหนี้การค้าระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีซึ่งเกิดจากยอดขายสินค้าเป็นเงินเชื่อจากธุรกิจต่างๆ ระหว่างปี (X_{RSALE2})
- ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น เป็นลูกหนี้ที่เกิดจากการค้างชำระเงินกู้โดยที่ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นเมื่อสิ้นปี (X_{A122t}) จะเท่ากับลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นเมื่อต้นปี ($X_{A122t-1}$) หาก ด้วยลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A122y_t}) และลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่รับชำระระหว่างปี (X_{A122y_t}) ฟังก์ชันของปริมาณลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี
- ลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้น เป็นลูกหนี้ที่เกิดจากการค้างชำระค่าบริการและอื่นๆ โดยที่ลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นเมื่อสิ้นปี (X_{A123t}) จะเท่ากับลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นเมื่อต้นปี ($X_{A123t-1}$) หาก ด้วยลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A123y_t}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีเกิดจากการขายสินทรัพย์ดาวารเป็นเงินเชื่อ (X_{A2y_2}) และค่าบริการและส่วนได้เสียจากการเกยต์ค้างชำระในธุรกิจให้บริการและส่วนได้เสียจากการเกยต์ (X_{REI2})

1.6) ดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับสุทธิ เป็นดอกเบี้ยที่สามารถค้างชำระต่อสหกรณ์ซึ่งเป็นดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดชำระในงวดบัญชีปีปัจจุบันแต่尚未ชิกยังไม่ได้ชำระ โดย หาก ค่าเพื่อหนี้สั่งสัญญาสูญเรียนร้อยแล้ว เนื่องจากเป็นลูกหนี้ส่วนที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจสินเชื่อ ดังนั้น ข้อจำกัดดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างรับเมื่อสิ้นปี (X_{A13t}) จึงเท่ากับดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับเมื่อต้นปี (X_{A13t-1}) หาก ด้วยดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างรับที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีหรือยอดดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจสินเชื่อในปีปัจจุบัน (X_{RC12t}) หาก ด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับที่รับชำระระหว่างปี (X_{A13y_t}) โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการชำระดอกเบี้ยค้างรับอย่างสม่ำเสมอ

1.7) สินค้าคงเหลือหรือสินค้าคงคลัง สินค้าคงเหลือจะแสดงถึงรายการซึ่งเป็นผลผลิต มากจากน้ำใจ ขาดทุนเฉพาะธุรกิจที่มีการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต การซื้อ และการขายสินค้า ให้กับสมาชิก ทั้งนี้จะไม่รวมธุรกิจสินเชื่อและธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร เพาะปลูก ทั้งสองเป็นธุรกิจซึ่งดำเนินงานเกี่ยวกับการให้บริการ และเงื่อนไขการคิดสินค้าคงเหลือ เป็นดังนี้

- บัญชีสินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14u}) เท่ากับบัญชีสินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14u-1}) รวม กับบัญชีสินค้าที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A14t}) หัก ด้วยบัญชีสินค้าที่ขายไประหว่างปี (X_{A14y})
- บัญชีสินค้าที่ซื้อเพิ่มเข้ามาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บัญชีสินค้าที่ซื้อเพิ่มด้วยเงินสด (X_{A14u}) บวก บัญชีสินค้าที่ซื้อเพิ่มด้วยเงินเชื่อ (X_{A14c}) ขณะที่สินค้าที่ซื้อเพิ่มด้วยเงินสดจะทำให้บัญชีเงินสดลดลง และสินค้าที่ซื้อเพิ่มด้วยเงินเชื่อจะทำให้บัญชีเงินสดเพิ่มขึ้น
- บัญชีสินค้าที่ลดลงหรือขายไประหว่างปี (X_{A14y}) ต้องไม่เกินบัญชีสินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14u-1}) รวม กับบัญชีสินค้าที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A14t})
- ต้นทุนขายที่เกิดจากการขายสินค้าเดิมเมื่อต้นปี (X_{A14u}) เท่ากับ บัญชีสินค้าคงเหลือเมื่อต้นปีที่ผ่านมาจากการธุรกิจต่างๆ และต้นทุนขายที่เกิดจากการขายสินค้าที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A14t}) ซึ่งก็คือบัญชีสินค้าที่ซื้อเพิ่มเข้ามาจากธุรกิจต่างๆ
- รายรับจากการขายสินค้ารวม (X_{RSALE}) เกิดจากการรายรับจากการขายสินค้าในธุรกิจต่างๆ ซึ่งแบ่งออกเป็นรายรับจากการขายสินค้าด้วยเงินสด ทำให้บัญชีเงินสดเพิ่มขึ้น และรายรับจากการขายด้วยเงินเชื่อทำให้บัญชีลูกหนี้การค้าเพิ่มขึ้น โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการขายสินค้าเป็นเงินสดอย่างสม่ำเสมอ

1.8) วัสดุคงเหลือ วัสดุในที่นี่หมายรวมถึง สิ่งของส่วนน้อยที่ใช้ในการผลิตสินค้า สำเร็จรูป อาจมีส่วนผสมหรือส่วนส่วนประกอบหรือไม่ก็ได้ เช่น กระสอบ น้ำมันเชื้อเพลิง เชือก เป็นต้น โดยที่บัญชีวัสดุคงเหลือเมื่อสิ้นปี (X_{A15u}) เท่ากับบัญชีวัสดุคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A15u-1}) รวม กับบัญชีวัสดุที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A15t}) หัก ด้วยบัญชีวัสดุที่ใช้ไประหว่างปี (X_{A15y})

1.9) สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น หมายรวมถึง ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า เงินค้างรับ เงินรอเรียกคืน เงินทครองข่าย ค่าใช้จ่ายรอตัดจ่าย ฯลฯ ซึ่งเป็นรายการที่เกิดจากการดำเนินงานซึ่งการศึกษาระบบนี้ ไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับรายการอื่นได้ ประกอบกับในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก ในที่นี้จึงสมมติให้สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นเมื่อสิ้นปี (X_{A16u}) มีค่าคงที่เท่ากับสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นเมื่อต้นปี (X_{A16u-1})

1.10) ลูกหนี้ระยะยาวสุทธิ (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) ซึ่งหมายถึงบัญชีลูกหนี้ระยะยาวที่หัก ด้วยค่าเพื่อหนี้สัมภาระสูญเสีย ลูกหนี้ระยะยาวประกอบด้วยลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวและลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาว โดยที่ลูกหนี้ระยะยาวมีอัลตรา ($X_{A17_{II}}$) เป็นผลรวมของลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวเมื่อสิ้นปี ($X_{A17_{III}}$) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวเมื่อสิ้นปี ($X_{A17_{IV}}$) ลูกหนี้ระยะยาวสุทธิที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีเป็นผลรวมของลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($X_{A17_{Ia}}$) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($X_{A17_{Ib}}$) ในทำนองเดียวกันลูกหนี้ระยะยาวลดลงก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ลูกหนี้ระยะยาวสุทธิที่ลดลงระหว่างปีเป็นผลรวมของลูกหนี้เงินระยะยาว ($X_{A17_{Iy}}$) รับเข้าระหว่างปีและลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวรับเข้าระหว่างปี ($X_{A17_{2y}}$) และลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวรับเข้าระหว่างปี ($X_{A17_{3y}}$) ยังขึ้นอยู่กับหรือเป็นฟังก์ชันกับลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวเพิ่มขึ้นระหว่างปี ($X_{A17_{IIy}}$) โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการรับเข้าลูกหนี้ระยะยาวอย่างสม่ำเสมอ

1.11) สินทรัพย์ถาวร เป็นรายการที่สามารถขายและซื้อเพิ่มได้ แต่การขายสินทรัพย์ถาวรแต่ละรายการในรายละเอียดไม่สามารถทำได้เหมือนกัน กล่าวคือ บางรายการสามารถขายได้เมื่อจำเป็นหรือเมื่อหมดอายุการใช้งาน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องถ่ายเอกสาร พัดลม เป็นต้น แต่บางรายการจะสามารถขายได้เมื่อเลิกกิจการหรือเมื่อสามารถซื้อหาใหม่ได้แล้ว เช่น สิ่งก่อสร้าง (อาคารสำนักงาน ร้านชุปเปอร์มาร์เก็ต ฯลฯ) ดังนั้นการกำหนดให้มีการซื้อและการขายสินทรัพย์ถาวรจึงต้องมีการคงเหลือในส่วนที่จำเป็นหรือที่ขายไม่ได้ไว้ด้วย แต่จากการศึกษาที่ผ่านมาไม่ปรากฏหลักเกณฑ์การกำหนดสัดส่วนหรืออัตราการคงเหลือสินทรัพย์ถาวรเลย การศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดการคงเหลือสินทรัพย์ถาวรเมื่อสิ้นปีจากนูลคำเหลือจาก 5 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีรายละเอียดข้อจำกัดด้านสินทรัพย์ถาวร ดังต่อไปนี้

- สินทรัพย์ถาวรคงเหลือเมื่อสิ้นปี ($X_{A2_{II}}$) มีมูลค่าไม่น้อยกว่ามูลค่าสินทรัพย์คงเหลือเมื่อปีที่ผ่านมา ($X_{A2_{I-1}}$)
- การซื้อสินทรัพย์ถาวรมีทั้งที่ซื้อด้วยเงินสดและเงินเชื่อ นั่นคือ หากซื้อสินทรัพย์ถาวรด้วยเงินสด ($X_{A2_{II}}$) จะทำให้บัญชีเงินสดลดลง และถ้าซื้อสินทรัพย์ถาวรด้วยเงินเชื่อ ($X_{A2_{II2}}$) ก็จะทำให้บัญชีเจ้าหนี้เข้าซื้อสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น
- การขายสินทรัพย์ถาวรมีทั้งการขายด้วยเงินสดและเงินเชื่อ นั่นคือ หากขายด้วยเงินสด ($X_{A2_{yII}}$) จะทำให้บัญชีเงินสดเพิ่มขึ้น และถ้าขายสินทรัพย์ถาวรด้วยเงินเชื่อ ($X_{A2_{yII2}}$) จะทำให้บัญชีลูกหนี้ระยะสั้นอื่นๆ เพิ่มขึ้น โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการขายสินทรัพย์ถาวรเป็นเงินสดอย่างสม่ำเสมอ

1.12) สินทรัพย์อื่นๆ เมื่อจากสินทรัพย์อื่นๆ เป็นรายการซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก และยังประกอบด้วยรายการย่อยอีกหลายรายการที่ไม่สามารถแยกแจ้ง

หรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับรายการอื่นได้ แต่เงินลงทุนซึ่งเป็นรายการอยู่ในสินทรัพย์อื่นๆ ต้องไปปรากฏในอัตราส่วนทางการเงินจึงจำเป็นต้องแยกเฉพาะรายการ การศึกษาครั้งนี้จึงสมนติให้สินทรัพย์อื่นๆ เมื่อสิ้นปี ($X_{A31\text{ll}}$) มีค่าคงที่เท่ากับสินทรัพย์อื่นๆ เมื่อต้นปี ซึ่งแบ่งออกเป็นเงินลงทุนเมื่อต้นปี ($X_{A31\text{l-1}}$) และสินทรัพย์อื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีต้นปี ($X_{A32\text{l-1}}$)

1.13) หนี้สินรวม เป็นผลรวมของหนี้สินหมุนเวียน ($X_{D1\text{ll}}$) หนี้สินระยะยาว ($X_{D2\text{ll}}$) และหนี้สินอื่นๆ ($X_{D3\text{ll}}$)

1.14) หนี้สินหมุนเวียน เป็นผลรวมของเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้น ($X_{D1\text{ll}}$) เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่าย ($X_{D12\text{ll}}$) เจ้าหนี้เงินรับฝาก ($X_{D13\text{ll}}$) เจ้าหนี้อื่นๆ ($X_{D14\text{ll}}$) ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่าย ($X_{D15\text{ll}}$) และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ($X_{D16\text{ll}}$)

1.15) เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้น เป็นเจ้าหนี้เงินกู้ยืมที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี แบ่งออกเป็น 5 แหล่ง ได้แก่ เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ชกส.) โดยที่เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชกส. เมื่อสิ้นปี ($X_{D11\text{ll}}$) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชกส. เมื่อต้นปี ($X_{D11\text{l-1}}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชกส. ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($X_{D11\text{ly}}$) หัก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชกส. ที่ชำระระหว่างปี ($X_{D11\text{lx}}$) และเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ ($X_{D112\text{ll}}$) เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร ($X_{D113\text{ll}}$) เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น ($X_{D114\text{ll}}$) และเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ ($X_{D115\text{ll}}$) ก็มีลักษณะความสัมพันธ์เมื่อสิ้นปี ต้นปี และระหว่างปี เช่นเดียวกันกับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชกส. โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการกู้ยืมเงินระยะสั้นจากแหล่งต่างๆ เมื่อต้นปีเสมอ

1.16) เจ้าหนี้การค้า เป็นเจ้าหนี้ระยะสั้นที่เกิดขึ้นเมื่อสหกรณ์ฯ ซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อเนื่องจากเจ้าหนี้การค้าจะไม่มีการคิดดอกเบี้ยการค้าและไม่มีการกำหนดเพดานการก่อหนี้การค้าไว้โดยตรง แต่เจ้าหนี้การค้าจะมีการกำหนดระยะเวลาในการชำระหนี้ไว้เป็นข้อจำกัดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างเจ้าหนี้กับสหกรณ์ฯ ซึ่งเจ้าหนี้ส่วนใหญ่จะกำหนดให้สหกรณ์ฯ ชำระหนี้การค้าภายใน 15 วัน หรือ 30 วัน หลังจากรับสินค้า และจากที่เจ้าหนี้การค้าไม่มีการกำหนดเพดานการก่อหนี้การค้าไว้ชัดเจน ดังนั้นเพื่อให้คำตอบเกี่ยวกับปริมาณเจ้าหนี้การค้ามีความใกล้เคียงกับผลการดำเนินงานจริง จึงกำหนดเพดานเจ้าหนี้การค้าจากปริมาณเจ้าหนี้การค้าเมื่อสิ้นปีเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมาของแต่ละสหกรณ์ฯ หรือสหกรณ์กรรณ์ศึกษานั้นๆ เป็นเกณฑ์

1.17) เจ้าหนี้เงินรับฝาก เป็นเจ้าหนี้ที่เกิดจากการระดมเงินฝากจากสมาชิกสหกรณ์โดยที่มีการคิดดอกเบี้ยจ่ายให้กับสมาชิกที่ฝากเงินไว้กับสหกรณ์ฯ และปริมาณเงินฝากเมื่อสิ้นปี ($X_{D13\text{ll}}$)

เท่ากับปริมาณเงินฝากเมื่อต้นปี (X_{D13t-1}) บวก ด้วยปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D13t}) หัก ด้วยปริมาณเงินฝากที่ถอนระหว่างปี (X_{D13ty}) เนื่องจากการระดมเงินฝากจากสามารถการเพิ่มขึ้นได้โดยจำกัด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการระดมเงินฝากจากสามารถของแต่ละสหกรณ์ฯ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดเพดานเงินฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D13t}) โดยกำหนดจากแผนงานหรือนโยบายการระดมเงินฝากในแต่ละปีของสหกรณ์ฯ (C_{D13t}) แต่ละแห่ง โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการระดมเงินฝากจากสามารถอย่างสม่ำเสมอ

1.18) เจ้าหนี้อื่นๆ เป็นเจ้าหนี้อื่นๆ ที่เกิดขึ้นโดยที่ปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D14tt}) เท่ากับปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ เมื่อต้นปี (X_{D14t-1}) บวก ด้วยปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D14t}) หัก ด้วยปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ ที่ชำระระหว่างปี (X_{D14ty})

1.19) ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่าย โดยที่ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{D15tt}) เท่ากับ ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่ายเมื่อต้นปี (X_{D15t-1}) บวก ด้วยค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ที่ค้างจ่ายเพิ่มขึ้นอีกระหว่างปี (X_{D15ty}) หัก ด้วยค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่ายที่ชำระระหว่างปี (X_{D15ty}) เนื่องจากในแต่ละปีสหกรณ์ต้องมีการชำระค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ (X_{D15t}) ตามอัตราที่กำหนดคือ ร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ แต่ไม่เกิน 10,000 บาท

1.20) หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ เนื่องจากหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ เป็นรายการซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก เช่น รายการดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่าย เงินรับล่วงหน้า เงินยืมทุรอง เงินรอจ่ายคืน เงินมัดจำ เป็นต้น ซึ่งบางรายการไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับรายการอื่นได้จะสมมติให้คงที่เท่ากับปีที่ผ่านหรือเมื่อต้นปี แต่รายการดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายมีความสำคัญและสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับรายการอื่นได้จึงแยกแจ้งความเชื่อมโยง ทำให้มีหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ เมื่อสิ้นปีเท่ากับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี บวก ด้วยเงินค้างจ่ายอื่นๆ เมื่อสิ้นปีและหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีสิ้นปี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่าย เป็นรายการซึ่งสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ได้ โดยที่ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{D16tt}) เท่ากับ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายเมื่อต้นปี (X_{D16t-1}) บวก ด้วยดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D16t}) หัก ด้วยดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายที่ชำระระหว่างปี (X_{D16ty}) และดอกเบี้ยเงินกู้ยืมค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D16ty}) มีค่าเท่ากับดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ที่ค้างชำระระหว่างปี (ID_2)
- เงินค้างจ่ายอื่นๆ โดยที่เงินค้างจ่ายอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D162t}) เท่ากับ เงินค้างจ่ายอื่นๆ เมื่อต้นปี ($X_{D162t-1}$) บวก ด้วยเงินค้างจ่ายอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D162t}) และต้น

ทุนค่าบริการและส่งเสริมการเกษตรที่เป็นเงินค้างจ่ายจากธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (X_{CE_2}) หัก ด้วยเงินค้างจ่ายอื่นๆ ที่ลดลงระหว่างปี (X_{D162_y})

- หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้ เช่น เงินรับล่วงหน้า เงินยืมที่คง เงินรอจ่ายคืน และรายการอื่นๆ ที่ไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับรายการอื่นๆ ได้ เนื่องจากเป็นรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก จึงสมมติให้หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีเม็ดเงินปี (X_{D163_a}) เท่ากับ หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีเม็ดเงินปีหรือเม็ดเงินปีที่ผ่าน ($X_{D163_{-1}}$)

1.21) หนี้สินระยะยาว ($X_{D21_{II}}$) เป็นผลรวมของเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวร ($X_{D21_{II}}$) และเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาว ($X_{D22_{II}}$)

1.22) เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวร เกิดจากการที่สหกรณ์ฯ ซื้อสินทรัพย์ถาวรค้ำยเงินเชื่อ ซึ่งไม่จัดว่าเป็นแหล่งเงินทุนโดยตรง แต่ตามข้อเท็จจริงเดลีมีปริมาณน้อยมากและในแต่ละปี ก็มีปริมาณเปลี่ยนน้อยเมื่อเทียบกับเจ้าหนี้ประเภทอื่นๆ ในที่นี้จะไม่คิดดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวร เนื่องจากเจ้าหนี้เช่าซื้อจะมีการคิดดอกเบี้ยจ่ายแพงไว้ในราคาน้ำค้างแล้ว โดยที่เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวรเมื่อสิ้นปี ($X_{D21_{II}}$) เท่ากับ เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวรเมื่อต้นปี ($X_{D21_{II-1}}$) บวก ด้วย เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($X_{D21_{II}}$) ซึ่งหมายถึงมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่ซื้อด้วยเงินเชื่อ ($X_{A21_{II}}$) หัก ด้วยเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ที่ชำระ/ลดลงระหว่างปี ($X_{D21_{IIy}}$)

1.23) เจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาว แบ่งออกเป็น 5 แหล่ง ได้แก่ เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) โดยที่เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. เมื่อสิ้นปี ($X_{D221_{II}}$) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. เมื่อต้นปี ($X_{D221_{II-1}}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($X_{D221_{II}}$) หัก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. ที่ชำระระหว่างปี ($X_{D221_{IIy}}$) ส่วนเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ($X_{D222_{II}}$) จากธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร ($X_{D223_{II}}$) จากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น ($X_{D224_{II}}$) และจากแหล่งอื่นๆ ($X_{D225_{II}}$) ก็มีลักษณะความสัมพันธ์เมื่อสิ้นปี เมื่อต้นปี และระหว่างปี เช่นเดียวกันกับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. โดยแบบจำลองสมมติให้ในรอบปีบัญชีมีการกู้ยืมเงินระยะยาวจากแหล่งต่างๆ เมื่อต้นปี เสมอ

1.24) เพศานเงินกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ยืม เนื่องจากแหล่งเงินกู้ยืมแต่ละแหล่งมีกำหนดเพศานเงินกู้ยืมสำหรับแต่ละสหกรณ์ฯ ไว้แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพและการดำเนินงานของสหกรณ์ฯ แต่ละแห่งที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงมีข้อจำกัดที่เป็นการกำหนดเพศานเงินกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้แต่ละแหล่ง (รวม 5 แหล่ง) โดยกำหนดให้เพศานเงินกู้ยืมแต่ละประเภทเมื่อสิ้นปีของเจ้าหนี้

เงินกู้ยืมแต่ละแห่งของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาต้องไม่เกินกว่าเพดานที่เจ้าหนี้เงินกู้ยืมแต่ละประเภท จากแหล่งเงินกู้ยืมแต่ละแหล่งกำหนดไว้

1.25) คอกเบี้ยจ่ายหนี้สิน ในที่นี้จะแบ่งออกเป็นคอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะสั้นและคอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาว เมื่อจากในทางบัญชีคอกเบี้ยจ่ายที่ต้องชำระคืนไม่ปรากฏชัดเจนในบัญชี เจ้าหนี้แต่จะปรากฏเป็นส่วนที่ยังไม่ได้ชำระในรูปของค่าเบี้ยค้างจ่ายในหมวดหนี้สินหมุนเวียน อื่นๆ ในงบดุล และยังไปปรากฏโดยตรงในบัญชีค่าใช้จ่ายดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนเฉพาะธุรกิจ และเป็นต้นทุนบริการในรูปของคอกเบี้ยจ่ายในธุรกิจเดิมเช่น จากการซื้อขายสินค้าแบบจำลองที่กำหนดให้ในรอบปีบัญชีมีการกู้ยืมเงินทั้งเงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวเกิดขึ้นเมื่อต้นปีเสมอ จึงหมายความว่าเมื่อสิ้นปีสหกรณ์ฯ ต้องชำระคอกเบี้ยเงินกู้เดือนต่อเดือนกันทั้งหมด ดังนั้น การคิดคอกเบี้ยจ่ายหนี้สินทั้งระยะสั้นและระยะยาวทั้งที่ก่อเพิ่มระหว่างปี และหนี้สินที่ยกมาต้นปีเต็มอัตราทั้งนี้เนื่องจากหนี้สินที่ยกมาต้นปีต้องมีการชำระเมื่อสิ้นปีเสมอ

ตัวอย่างการคิดคอกเบี้ยจ่าย เช่น ในปี 2542 สหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด กู้เงินระยะสั้นจาก ธกส. ในอัตราคอกเบี้ยร้อยละ 7.50 บาท มียอดเจ้าหนี้เงินกู้ระยะสั้นจาก ธกส. ยกมาต้นปี 4,000,000 บาท มีการกู้เพิ่มระหว่างปี 2,000,000 บาท ดังนั้น คอกเบี้ยจ่ายเมื่อสิ้นปีจึงเท่ากับ $(4,000,000 * 0.75) + (2,000,000 * 0.75)$ บาท ซึ่งเท่ากับ 4,500,000 บาท

การคิดคอกเบี้ยจ่ายหนี้สิน มีสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อจำกัดในแบบจำลอง ดังนี้

- คอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะสั้น (ID_1) เมื่อจากหนี้สินระยะสั้นประกอบด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ระยะสั้น เจ้าหนี้การค้า เจ้าหนี้เงินรับฝาก และเจ้าหนี้อื่นๆ (ไม่คิดคอกเบี้ยจ่ายกับเจ้าหนี้การค้า) จะนั้น คอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะสั้นจึงเท่ากับผลรวมของเจ้าหนี้เงินกู้ เจ้าหนี้เงินรับฝาก และเจ้าหนี้อื่นๆ เมื่อต้นปีกับที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี คูณกับอัตราคอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจริงกับสหกรณ์ฯ นั้นๆ แบ่งตามประเภทของเจ้าหนี้

- คอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาว (ID_2) หนี้สินระยะยาวประกอบด้วย เจ้าหนี้เช่าซื้อทรัพย์สินถาวร และเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาว จะนั้น คอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาวจึงเป็นผลคูณของเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวแต่ละแหล่งเมื่อต้นปี (ไม่คิดคอกเบี้ยจ่ายกับเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ถาวร เพราะเจ้าหนี้สินทรัพย์ถาวรรวมคอกเบี้ยไว้ในราคาสินทรัพย์แล้ว) กับส่วนที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี กับอัตราคอกเบี้ยที่จ่ายจริงแต่ละแหล่งเงินกู้

- การชำระคอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้ สามารถชำระด้วยเงินสดหรือให้ค้างชำระก็ได้ นั่นคือ หากเป็นคอกเบี้ยที่ชำระด้วยเงินสด (ID_{11}) จะทำให้บัญชีเงินสดลดลง หรือหากเป็นคอกเบี้ยที่ค้างชำระ (ID_{12}) จะทำให้บัญชีคอกเบี้ยค้างจ่ายเพิ่มขึ้น (X_{D162})

- อัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคำนวณในแบบจำลองเพื่อการวางแผนการบริหารการเงิน ในปีที่ t สำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาจะใช้อัตราดอกเบี้ยจ่าย ณ ปีที่ผ่านมา (t-1) ทั้งนี้เนื่องจากยอดเข้าหนี้ต้นปีสำหรับปีที่ t หมายถึงยอดหนี้สิ้นปี ณ ปีที่ผ่านมา (t-1)

- เนื่องจากการกู้ยืมเงินของสหกรณ์ฯ จะถูกนำมาใช้ในการบริหารงานและการดำเนินธุรกิจต่างๆ ฉะนั้น ดอกเบี้ยจ่ายรวมจึงสามารถแยกออกเป็นดอกเบี้ยจ่ายจากการใช้เงินทุนดำเนินงานทั่วไปและจากการดำเนินธุรกิจต่างๆ อย่างไรก็ตาม สหกรณ์บางแห่งมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงิน ลักษณะการการใช้เงินทุน และลักษณะการลงบัญชีที่แตกต่างกัน เช่น มีการใช้เงินทุนจากแหล่งเงินทุนเดียวกันสำหรับดำเนินธุรกิจหลายธุรกิจ และการดำเนินธุรกิจมีการใช้พนักงานวัสดุ หรืออุปกรณ์ต่างๆ ร่วมกัน สหกรณ์บางแห่งจึงไม่สามารถแยกได้ว่าปริมาณเงินทุนที่ใช้ดำเนินงานในแต่ละธุรกิจมีปริมาณเท่าใด ทำให้ไม่สามารถระบุภาระดอกเบี้ยจ่ายสำหรับแต่ละธุรกิจได้ ซึ่งลงบัญชีดอกเบี้ยจ่ายในบัญชีค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไปแทน หรืออาจด้วยเหตุผลอื่นได้ในการบริหารธุรกิจ เช่น สหกรณ์อาจไม่ต้องการแสดงคงดอกเบี้ยจ่ายในธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งเพื่อจะแสดงให้เห็นว่าธุรกิจนั้นๆ มีกำไรหรือสามารถดำเนินงานต่อไปได้ เป็นต้น ฉะนั้น การใส่ข้อจำกัดดังสมการที่ (D2-18 และ D2-19) จึงขึ้นอยู่กับลักษณะการลงบัญชีของสหกรณ์ฯ นั้นๆ และการใส่สมการโดยที่ไม่ทำให้คำตوبของฟังก์ชันวัตถุประสงค์เปลี่ยนแปลงจึงแยกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ กรณีที่สหกรณ์ฯ สามารถแยกลงบัญชีดอกเบี้ยจ่ายในแต่ละธุรกิจได้สมการจะยังคงเป็นสมการที่ (D2-18) แต่หากสหกรณ์ฯ ไม่สามารถแยกลงบัญชีดอกเบี้ยจ่ายในแต่ละธุรกิจได้ ข้อจำกัดจะเป็นดังสมการที่ (D2-19) นั้นคือ ดอกเบี้ยจ่ายทั้งหมดจะแยกลงบัญชีได้ 2 แห่ง คือ ธุรกิจสินเชื่อ ($X_{CC_{II}}$) และค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไป ($X_{CA_{II}}$)

1.26) หนี้สินอื่นๆ เนื่องจากหนี้สินอื่นๆ เป็นรายการซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก และยังประกอบด้วยรายการย่อยอีกหลายรายการที่ไม่สามารถแยกแจงหรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับรายการอื่นได้ เช่น รายได้รอดตัดบัญชี เงินสะสมพนักงาน เงินประกันต่างๆ เป็นต้น การศึกษารั้งนี้จึงสมมติให้หนี้สินอื่นๆ เมื่อสิ้นปี ($X_{D3_{II}}$) มีค่าคงที่เท่ากับหนี้สินอื่นๆ ในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($X_{D3_{t-1}}$)

1.27) ส่วนของทุนรวม (X_{E_0}) เป็นผลรวมของทุนเรือนหุ้น ($X_{E_{III}}$) ทุนสำรอง ($X_{E2_{II}}$) ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับสหกรณ์ ($X_{E3_{II}}$) และกำไรหรือขาดทุน (ซึ่งเป็นผลที่คำนวณได้จากแบบจำลอง) หัก ด้วยขาดทุนสะสมในปีที่ผ่านมา ($X_{E4_{II}}$)

1.28) ทุนเรือนหุ้น ในแต่ละปีทุนเรือนหุ้นจะมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ นั้นคือ ทุนเรือนหุ้นเมื่อสิ้นปี ($X_{E1_{II}}$) เท่ากับทุนเรือนหุ้นเมื่อต้นปี ($X_{E1_{t-1}}$) บวก ด้วยทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี

($X_{E_{11}}$) หัก ด้วยทุนเรือนหุ้นที่ถอนหรือลดลงระหว่างปี ($X_{E_{11y}}$) ทุนเรือนหุ้นจะมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับนโยบายหรือแผนการระคุมทุนของแต่ละสหกรณ์ฯ ($C_{E_{11}}$) หากไม่กำหนดเพดานเงินทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีไว้จะทำให้เกิด unbound solution นั่นคือ แบบจำลองจะหาคำตอบที่ดีที่สุดไม่ได้ เพราะแบบจำลองไม่มีจุดจำกัดด้านปริมาณเงินทุนทำให้มีทุนคำนวณงานโดยไม่จำกัดซึ่งเป็นไปไม่ได้ ฉะนั้น เพื่อให้แบบจำลองสามารถหาคำตอบที่ดีที่สุดได้

1.29) ทุนสำรอง เนื่องจากการสำรองเงินทุนของสหกรณ์ฯ มีการกำหนดไว้แล้วตามระเบียบข้อบังคับสหกรณ์ และเมื่อมีการจัดสรรกำไรสุทธิซึ่งเป็นกำไรที่หักการขาดทุนสะสมเรียบร้อยแล้วและพร้อมจะจัดสรรกำไรเป็นรายการต่างๆ ได้ แต่ผลกำไรที่ได้จากแบบจำลองครั้งนี้ยังไม่ใช่กำไรสุทธิที่จะสามารถจัดสรรได้ ประกอบกับปัจจัยทุนสำรองในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ฉะนั้น การกำหนดทุนสำรองเมื่อสิ้นปี ($X_{E_{21}}$) จึงสมมติให้เท่ากับทุนสำรองในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($X_{E_{21-1}}$)

1.30) ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับสหกรณ์ มีวิธีการพิจารณาลักษณะข้อจำกัดเช่นเดียวกับทุนสำรอง นั่นคือ ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับเมื่อสิ้นปี ($X_{E_{31}}$) เท่ากับทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($X_{E_{31-1}}$)

1.31) ขาดทุนสะสม เป็นยอดขาดทุนสะสมในปีที่ผ่านมารวมกับยอดขาดทุนในปีต่อไปโดยยอดขาดทุนสะสมเมื่อสิ้นปี ($X_{E_{41}}$) จะเท่ากับขาดทุนสะสมในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($X_{E_{41-1}}$) บวกค่าวิกฤตขาดทุนในปีต่อไป แต่ทั้งนี้จะถูกหักหมวดไปของหากการดำเนินงานในปีนั้นๆ มีผลกำไรมากกว่าการขาดทุนสะสม (เนื่องจากมีการแยกรายการกำไรไว้ต่างหาก)

5.1.2 ข้อจำกัดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ

จากความเชื่อมโยงของรายการบัญชีเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจเกิดขึ้นระหว่างรายการบัญชีจากการเงินสำคัญๆ 3 งบการเงิน (งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบด้านทุนฯ/บริการ) และจากการศึกษาลักษณะการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างพบว่า สหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีธุรกิจที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างชัดเจนอยู่ 2 ลักษณะ คือ ธุรกิจที่มีลักษณะเป็นการบริการ และธุรกิจที่มีลักษณะเป็นการผลิต การซื้อ และการขายสินค้า และบังหน่าวลักษณะการบริหารธุรกิจที่แตกต่างกันทำให้รายการบัญชีจากงบกำไรขาดทุนเฉพาะธุรกิจทั้ง 2 ลักษณะมีความเชื่อมโยงกับรายการบัญชีจากงบดุลบางรายการแตกต่างกัน แต่โดยหลักการแล้วยังมีรูปแบบการเชื่อมโยงของรายการบัญชีเหมือนกัน

เพื่อให้การบริหารการเงินมีแนวทางที่ถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด จึงมีการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เป็นค่าสัดส่วนของรายการบัญชีในแต่ละธุรกิจจากงบกำไรขาดทุนเฉพาะธุรกิจ และสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายการบัญชีแต่ละรายการที่เกิดขึ้น เพราะเป็นรายการซึ่งมีความหมายในการเขื่อมโยงหรือสัมพันธ์กับรายการอื่นๆ ในแบบจำลองทั้งสิ้น และจากการศึกษาได้มีการทดลองใช้ค่าความสัมพันธ์ของรายการทางการเงินในลักษณะต่างๆ และพบว่า ค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายการต่างๆ ใน การบริหารธุรกิจของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของสหกรณ์ฯ แต่จะมีความแตกต่างกันระหว่างสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาหรือสหกรณ์ฯ ตัวแทนกับค่าของกลุ่ม จะน้อย เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีที่สุดและมีความเป็นจริงมากที่สุดการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาหรือสหกรณ์ฯ อื่นๆ ที่ประยุกต์จะนำแบบจำลองไปประยุกต์ใช้ จึงควรใช้ค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายการบัญชีในการบริหารธุรกิจของสหกรณ์นั้นๆ จากค่าเฉลี่ยการดำเนินงานในรอบ 5 ปีที่ผ่าน ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อจำกัดการบริหารธุรกิจทั้ง 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1) ธุรกิจที่มีลักษณะการบริการ ได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ และธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1) ธุรกิจสินเชื่อ เนื่องจากธุรกิจสินเชื่อเป็นธุรกิจที่มีลักษณะการบริหารที่สับซ้อนและแตกต่างจากธุรกิจอื่นๆ นั่นคือ รายได้ของธุรกิจเป็นรายได้ดอกเบี้ยรับจากการปล่อยเงินกู้ให้กับสมาชิก ขณะที่ต้นทุนหลักเป็นต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ และกำไรขึ้นต้นเกิดจากส่วนต่างของดอกเบี้ยรับจากเงินให้สมาชิกกู้กับดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ และข้อจำกัดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย

- สัดส่วนของรายได้ดอกเบี้ยรับ (X_{RC11}) กับดอกเบี้ยจ่าย (X_{CC11})
- สัดส่วนของรายได้อื่นๆ (X_{RC21}) กับรายได้ดอกเบี้ยรับ (X_{RC11})
- สัดส่วนของรายได้ดอกเบี้ยค้างรับ (X_{RC121}) กับรายได้ดอกเบี้ยรับรวม (X_{RC11})

โดยที่สัดส่วนเหล่านี้ต้องเป็นค่าสัดส่วนที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละสหกรณ์ โดยรายได้ดอกเบี้ยรับหากเป็นดอกเบี้ยรับจริง (X_{RC111}) จะทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น (X_{A111}) แต่ถ้าเป็นรายได้ดอกเบี้ยค้างรับ (X_{RC121}) จะไปปรากฏเป็นส่วนหนึ่งของดอกเบี้ยค้างรับ (X_{A131}) ในหมวดสินทรัพย์หมุนเวียน ส่วนรายได้อื่นๆ ในที่นี้สมมติให้เป็นรายได้อื่นๆ ที่รับเป็นเงินสดซึ่งจะไปปรากฏเป็นส่วนหนึ่งของเงินสดรับ และต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายซึ่งเป็นต้นทุนที่สหกรณ์กู้เงินมาเพื่อให้สมาชิกกู้ยืมต่อ เพื่อจัดสรรค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่ายและธุรกิจที่ใช้เงินทุนที่กู้ยืมมาหรือเงินทุนที่มีต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายโดยธุรกิจสินเชื่อค่อนข้างแตกต่างจากธุรกิจอื่นๆ ที่เงินทุนทั้งหมดที่นำมาให้สมาชิกกู้ยืมต่อส่วน

เป็นเงินทุนที่ต้องมีต้นทุนคอกเบี้ยจ่าย ขณะนี้ธุรกิจสินเชื่อจึงมีค่าใช้หลักเป็นค่าใช้คอกเบี้ยจ่าย ส่วนต้นทุนที่เป็นค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจอื่นๆ ในที่นี้สมมติให้เป็นต้นทุนที่ต้องจ่ายด้วยเงินสดซึ่งต้องใช้เงินสดจ่ายและจะทำให้บัญชีเงินสดลดลง

- ปริมาณคอกเบี้ยรับรวมระหว่างปี (X_{RCI}) สามารถมีได้เท่ากับปริมาณลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวเมื่อต้นปีและระหว่างปี คูณ ด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ระยะสั้นและระยะยาวตามลำดับ เมื่อจากสหกรณ์ฯ สามารถมีรายได้คอกเบี้ยรับจากการให้สินเชื่อกับสมาชิกได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณสินเชื่อที่ปล่อยให้กู้ แต่การปล่อยเงินกู้ระหว่างปีให้กับสมาชิกก็ต้องอยู่ภายใต้เพดานหรือแผนงานของสหกรณ์ฯ นั่นคือ ลูกหนี้เงินกู้รวมที่ปล่อยเพิ่มระหว่างปี ($X_{A122i} + X_{A171i}$) ต้องไม่เกินปริมาณที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้เป็นเพดานหรือเป็นแผนการดำเนินงานในแต่ละปี

2.1.2) ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร เป็นธุรกิจที่มีรายได้หลักจากการให้บริการด้านการเกษตรกับสมาชิก และต้นทุนหลักเป็นค่าใช้จ่ายเจ้าหน้าที่ให้บริการกับสมาชิก ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อจำกัดในแบบจำลอง ดังนี้

- เงื่อนไขสัดส่วนของรายได้บริการ (X_{REI_1}) กับต้นทุนบริการ (X_{CEI_1})
- เงื่อนไขสัดส่วนของรายได้อื่นๆ (X_{REI_2}) กับรายได้บริการ (X_{REI_1})
- สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ (X_{CEI_2}) กับต้นทุนให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (X_{CEI_1})
- สัดส่วนของค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยจ่าย (X_{CEI_3}) กับค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ (X_{CEI_2})
- เงื่อนไขสัดส่วนของค่าเสื่อมราคา (X_{CE2D_i}) กับใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ (X_{CEI_2})

โดยที่สัดส่วนเหล่านี้ต้องเป็นค่าสัดส่วนที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละสหกรณ์ โดยรายได้บริการหากรับเป็นเงินสด ($X_{REI_{11}}$) จะทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น (X_{A11i}) แต่ถ้ารับเป็นเงินเชื่อ ($X_{REI_{12}}$) จะทำให้มีลูกหนี้บริการหรือลูกหนี้อื่นๆ เพิ่มขึ้น (X_{A123i}) ส่วนรายได้อื่นๆ ในที่นี้สมมติให้เป็นรายได้อื่นๆ ที่รับเป็นเงินสดซึ่งจะทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น และคอกเบี้ยจ่ายซึ่งเป็นต้นทุนที่สหกรณ์กู้เงินมาเพื่อให้ธุรกิจนำไปดำเนินงาน จึงเป็นการจัดสรรต้นทุนคอกเบี้ยจ่ายแต่ละธุรกิจที่ใช้เงินทุนที่กู้ยืมมาหรือเงินทุนที่มีต้นทุนคอกเบี้ยจ่าย ส่วนต้นทุนซึ่งประกอบด้วยต้นทุนบริการและต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เฉพาะธุรกิจ หากเป็นต้นทุนบริการที่จ่ายด้วยเงินสดและเงินค้างจ่าย โดยต้นทุนบริการที่จ่ายเป็นเงินสดจะทำให้บัญชีเงินสดลดลง และต้นทุนบริการค้างจ่ายจะทำให้บัญชีเงินค้างจ่าย (X_{D162i}) เพิ่มขึ้น และในแบบจำลองสมมติให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เฉพาะธุรกิจเป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายด้วยเงินสดซึ่งจะทำให้บัญชีเงินสดลดลง

2.2) ธุรกิจที่มีลักษณะการซื้อ - ขายสินค้า ได้แก่ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจปั้มน้ำมัน ธุรกิจร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ โครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด และโครงการรับจำนำ/ขายฝากเนื่องจากธุรกิจต่างๆ เหล่านี้จะมีลักษณะการซื้อ - ขายสินค้าเหมือนกัน จึงมีสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อจำกัดการบริหารธุรกิจในแบบจำลองเหมือนกัน ดังนี้

- สัดส่วนของรายได้จากการขาย ($X_{R...11}$) กับต้นทุนขาย ($X_{C...11}$)
- สัดส่วนของรายได้อื่นๆ ($X_{R...21}$) กับรายได้จากการขาย ($X_{R...11}$)
- สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{C...21}$) กับต้นทุนขาย ($X_{C...11}$)
- สัดส่วนของค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่าย ($X_{C...21D}$) กับค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{C...21}$)
- เงื่อนไขสัดส่วนของค่าเสื่อมราคา ($X_{C...2D1}$) กับใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{C...21}$)

โดยที่สัดส่วนเหล่านี้ต้องเป็นค่าสัดส่วนที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละสหกรณ์ โดยรายได้จากการขายหากขายเป็นเงินสด ($X_{R...11}$) จะทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น (X_{A111}) ในรูปของ $X_{RSALE11}$ (สมการที่ A1.20) ขณะเดียวกันขายเป็นเงินเชื่อ ($X_{R...12}$) จะทำให้มีลูกการค้าเพิ่มขึ้น (X_{A121}) ในรูปของ $X_{RSALE21}$ (สมการที่ A1.21) ส่วนรายได้อื่นๆ ในที่นี้สมมติให้เป็นรายได้อื่นๆ ที่รับเป็นเงินสดซึ่งจะทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น ส่วนต้นทุนขายหากและดอกเบี้ยจ่ายซึ่งเป็นต้นทุนที่สหกรณ์กู้เงินมาเพื่อให้ธุรกิจนำไปดำเนินงาน จึงเป็นการจัดสรรต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายแต่ละธุรกิจที่ใช้เงินทุนที่กู้ยืมมาหรือเงินทุนที่มีต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ส่วนต้นทุนซึ่งประกอบด้วยต้นทุนขายและต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เฉพาะธุรกิจ โดยหากเป็นต้นทุนขายที่จ่ายด้วยเงินสดจะทำให้บัญชีเงินสดลดลง และหากเป็นต้นทุนขายที่เกิดจากการซื้อสินค้าเชื่อมขายจะทำให้บัญชีเจ้าหนี้การค้าเพิ่มขึ้น ส่วนต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เฉพาะธุรกิจแบบจำลองสมมติให้เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้เงินสดจ่าย จึงทำให้บัญชีเงินสดลดลง

เหตุจำเป็นที่ต้องมีเงื่อนไขสัดส่วนของค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่าย ($X_{C...21}$) และค่าเสื่อมราคา ($X_{C...2D1}$) ในแต่ละธุรกิจต่อค่าใช้จ่ายดำเนินงานเฉพาะธุรกิจ ($X_{C...21}$) ดังได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 2.1.2) และ 2.2) เพราะค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่ายในแต่ละธุรกิจมีความเชื่อมโยงกับค่าดอกเบี้ยจ่ายรวมซึ่งเชื่อมโยงกับรายการอื่นๆ ในแบบจำลองอีก ขณะที่ค่าเสื่อมราคาจากการดำเนินงานแต่ละธุรกิจก็จะรวมกันเป็นค่าเสื่อมราคาร่วม (X_{DRP}) ซึ่งก็จะไปปรากฏเป็นรายการหนึ่งในข้อจำกัดอัตราส่วนทางการเงิน debt service ratio และมีผลต่อการเชื่อมโยงของรายการอื่นๆ อีกเช่นกัน

5.1.3 ข้อจำกัดเกี่ยวกับอัตราส่วนทางการเงิน

เป็นสมการข้อจำกัดที่เพิ่มเข้าไปในแบบจำลองการบริหารการเงินเพื่อควบคุมให้ตัวแปรหรือรายการบัญชีต่างๆ ในแบบจำลองเป็นไปในแนวทางการบริหารการเงินที่ดีและเหมาะสม ตามหลักการบริหารการเงินที่ตรวจสอบด้วยอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งจะเพิ่มเข้าไปในแบบจำลอง หลังจากที่ทำการทดลองแบบจำลองในลักษณะต่างๆ จนได้แบบจำลองฉบับสมบูรณ์แล้ว จากผลการทบทวนสาระสำคัญในบทที่ 2 สามารถรวมรวมอัตราส่วนทางการเงินพร้อมค่ามาตรฐานหรือค่าที่ควรจะเป็นสำหรับไว้เคราะห์ตามแบบจำลอง ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินที่มีความสอดคล้องกับการวัดผลการดำเนินงานสำหรับสหกรณ์การเกษตรมีจำนวน 15 รายการ แบ่งตามหมวดการวัดผล การดำเนินงานเป็น 4 หมวด โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 5.1

เนื่องจากสมการข้อจำกัดอัตราส่วนทางการเงินบางส่วนมีความขัดแย้งกันเอง นั่นคือค่าอัตราส่วนทางการเงินรายการหนึ่งที่ใช้ค่าสัดส่วนของรายการบัญชีหนึ่งซึ่งอาจเชื่อมโยงไปสู่อีกรายการหนึ่งอาจมีความเหมาะสมหรือส่งเสริมการดำเนินงานที่ดี แต่ในอัตราส่วนทางการเงินอีกรายการหนึ่งที่ถูกเชื่อมโยงมาข้างต้นอาจมีผลทำให้ได้ค่าไม่เหมาะสมหรือไม่ส่งเสริมการดำเนินงานที่ดี ต่อสหกรณ์ที่เป็นได้ ผลจากการวางแผนจำลองและวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินครั้งนี้จึงพบว่า ไม่สามารถใส่อัตราส่วนทางการเงินทุกรายการพร้อมๆ กันได้ และจากการศึกษาดูพิจารณา ว่า การใส่อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ ได้จึงขึ้นอยู่ กับวัตถุประสงค์ในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของแต่ละสหกรณ์ฯ

ตารางที่ 5.1 ค่าอัตราส่วนทางการเงินมาตรฐานที่เป็นแนวทาง (guideline) ที่เหมาะสมสำหรับการบริหารงานของสหกรณ์การเกษตร

ชนิดของอัตราส่วนทางการเงิน	ค่ามาตรฐาน (Guideline)
1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (liquidity ratio) <ul style="list-style-type: none"> 1.1 อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (current ratio) 1.2 อัตราส่วนทุนหมุนเวียนถาวร (quick ratio) 1.3 อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อขาย/บริการ (working capital on sale) 	≥ 1.80 ≥ 1.50 ≥ 0.07
2. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการชำระหนี้สิน (solvency ratio) <ul style="list-style-type: none"> 2.1 อัตราส่วนสภาพเสียง (local leverage ratio) 2.2 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์คงที่ (term debt to fixed asset) 2.3 อัตราส่วนดอกเบี้ยจ่าย (interest coverage ratio) 2.4 อัตราส่วนหนี้สิน (debt service ratio) 2.5 อัตราส่วนผู้ถือหุ้นต่อสินทรัพย์ (ownership ratio) 	≤ 0.50 ≤ 0.50 ≥ 3 ≥ 4 ≥ 0.50

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชนิดของอัตราส่วนทางการเงิน	ค่ามาตรฐาน (Guideline)
3. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (efficiency ratio)	
3.1 อัตราส่วนประสิทธิภาพการผลิต (productivity ratio)	≤ 0.10
3.2 ระยะเวลาเรียกเก็บลูกหนี้การค้า (average collect period)	≤ 40 วัน**
3.3 อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (inventory turnover)	≥ 4.35 ครั้ง**
3.4 อายุสินค้า (day inventory)	≤ 70 วัน**
4. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการทำกำไร (profitability ratio)	
4.1 อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย/บริการ (local return on sale)	≥ 0.02
4.2 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (return on local asset)	≥ 0.08
4.3 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของทุน (return on net worth)	≥ 0.1114 ***

ที่มา : Rural America's Cooperative Bank, 1994.

* ภวส, 2528.

** ชนะใจ, 2542.

*** สุวรรณ, 2530.

5.2 ผลการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงิน

แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรที่สร้างขึ้นเป็นแบบจำลองการบริหารการเงินฉบับสมบูรณ์ที่มีลักษณะเด่น คือ เป็นแบบจำลองการบริหารการเงินที่สามารถรวมข้อจำกัดด้านความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงิน การบริหารการเงิน การบริหารธุรกิจ และการควบคุมการบริหารการเงินให้ถูกต้องตามรูปแบบและมาตรฐานทางการเงินที่ควรจะเป็นด้วยอัตราส่วนทางการเงิน และยังรวมรายการบัญชีทุกรายการที่เกิดขึ้นกับสหกรณ์ฯ ตัวอย่าง ไว้ด้วยกันอย่างสมบูรณ์ แต่ด้วยรายการบัญชีต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีมากเกินไปจึงได้จัดกลุ่มรายการบัญชีใหม่เพื่อให้แบบจำลองมีความกระชับและไม่สับซับซ้อนจนเกินไป การนำเสนอแบบจำลองการบริหารการเงินฉบับสมบูรณ์ฉบับนี้จะแสดงรายการบัญชีชุดใหญ่ที่รวมรายการที่เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาที่ทำการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้แบบจำลองครอบคลุมกิจกรรมหรือธุรกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษา และเนื่องจากลักษณะการเชื่อมโยงของตัวแปรหรือรายการบัญชีที่มีความสับซับซ้อน การแสดงแบบจำลองการบริหารการเงินในที่นี้จึงไม่สามารถแสดงในรูปของเมทริกตามแบบมาตรฐานของแบบจำลองลินีเยร์ โปรแกรมมิจ แต่จะแสดงในรูปชุดสมการทางคณิตศาสตร์ที่พร้อมจะนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมเด่นตรงสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ และหากจะนำแบบจำลองไปประยุกต์ใช้จะต้องเลือกเฉพาะรายการในธุรกิจที่

สหกรณ์ฯ ดำเนินการและต้องมีการเปลี่ยนแปลงค่าต่างๆ ในแบบจำลองเพื่อให้เป็นค่าของสหกรณ์ฯ ที่นำไปประยุกต์ใช้ก่อน ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการปรับใช้แบบจำลองในหัวข้อต่อไป

ข้อสมมติฐานทั่วไปของแบบจำลอง

เนื่องจากการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินครั้งนี้มีข้อจำกัดทั้งเวลาและงบประมาณ จึงยังไม่สามารถที่จะศึกษาความเชื่อมโยงของรายการบัญชีรายรับย่อยๆ ได้ทุกรายการ ประกอบกับการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ แต่ละสหกรณ์ต่างมีหลักการและรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกัน ฉะนั้น เพื่อให้แบบจำลองการบริหารการเงินครั้งนี้มีความเป็นไปได้มากที่สุดจึงจำเป็นต้องมีการรวบรวมรายการย่อยๆ ทางบัญชีที่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน พร้อมกันนี้ก็จำเป็นต้องมีข้อสมมติฐานเบื้องต้น ดังนี้

- 1) เงินสดที่ได้รับจากการกู้ยืมระหว่างปีทั้งที่เป็นเงินกู้ระยะสั้นและเงินกู้ระยะยาว สามารถนำมาใช้หมุนเวียนเป็นทุนดำเนินงานระหว่างปีได้ทั้งหมด
- 2) เงินสดที่ได้รับจากการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยของลูกหนี้เงินกู้ การขายสินทรัพย์ดาวار การรับฝากเงินจากสมาชิก การระคนทุนเรือนหุ้นจากสมาชิก และการขายสินค้า สามารถนำมาใช้หมุนเวียนเป็นทุนดำเนินงานระหว่างปีได้ครึ่งหนึ่ง (50%)
- 3) สินค้าคงเหลือ (X_{A14n}) และวัสดุคงที่เหลือ (X_{A15n}) ระหว่างปีสามารถขายและสามารถใช้ในการดำเนินงานได้หมด
- 4) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น (X_{A122n}) ระหว่างปีสามารถเรียกเก็บคืนได้ทั้งหมดในปีนั้น
- 5) ระหว่างปีไม่สามารถขายสินทรัพย์ดาวารหมดได้ มูลค่าเมื่อสิ้นปี (X_{A2n}) อย่างน้อยต้องเท่ากับมูลค่าเมื่อต้นปีหรือเมื่อสิ้นปีที่ผ่านมา (X_{A2n-1})
- 6) สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{A16n}) สินทรัพย์อื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{A3n}) หนี้สินหมุนเวียนอื่น อื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D163n}) และหนี้สินอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D3n}) เป็นค่าคงที่เท่ากับเมื่อต้นปีหรือเมื่อสิ้นปีที่ผ่านมา
- 7) ปริมาณเจ้าหนี้การค้าที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D12n}) ต้องไม่เกินปริมาณเจ้าหนี้การค้าเมื่อสิ้นปีเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่านมา ($X_{D12AVER}$) ของแต่ละสหกรณ์
- 8) ปริมาณเจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D13n}) ต้องไม่เกินความสามารถในการระดมเงินฝากที่สหกรณ์กำหนดไว้ตามแผนการระดมเงินฝากในปีก่อไป (C_{D13n}) ของแต่ละสหกรณ์
- 9) ทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{E1n}) ต้องไม่เกินความสามารถในการระดมเงินทุนเรือนหุ้นที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้ตามแผนการระดมทุนเรือนหุ้นในปีก่อไป (C_{E1n}) ของแต่ละสหกรณ์
- 10) ปริมาณทุนสำรองเมื่อสิ้นปี (X_{E2n}) และปริมาณทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับเมื่อสิ้นปี (X_{E3n}) เป็นค่าคงที่เท่ากับปริมาณเมื่อต้นปีหรือเมื่อสิ้นปีที่ผ่านมา

11) ปริมาณขาดทุนสะสมเมื่อสิ้นปี (X_{ESt}) เป็นค่าคงที่เท่ากับขาดทุนสะสมเมื่อต้นปี (X_{ESt-1}) แต่ทั้งนี้จะถูกหักหมวดไปของหากการดำเนินงานในปีนั้นๆ มีผลกำไรมากกว่าการขาดทุนสะสม (เนื่องจากมีการแยกรายการกำไรไว้ต่างหาก)

ผลการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรที่ได้เป็นดังต่อไปนี้ ดูรายละเอียดชื่อตัวแปรในภาคผนวก ก)

$$\text{Max } \pi = X_{RCt} + X_{RTt} + X_{RPt} + X_{REt} + X_{ROt} + X_{RSi} + X_{RSEt} + X_{RMI} + X_{RNt} + X_{RWt} + X_{RAt} - X_{CCt} - X_{CTt} - X_{CPt} - X_{CEt} - X_{COt} - X_{CSi} - X_{CSEt} - X_{RMI} - X_{CNt} - X_{RWt} - X_{CAt} \quad \dots\dots\dots (\text{OB})$$

SUBJECT TO

หลักบัญชีเบื้องต้น (สินทรัพย์ = หนี้สิน + ทุน)

$$X_{All} = X_{Du} + X_{Eu} \quad \dots\dots\dots (\text{ADE})$$

สินทรัพย์รวม

$$X_{All} = X_{A1u} + X_{A2u} + X_{A3u} + X_{A17u} \quad \dots\dots\dots (\text{A})$$

สินทรัพย์ทุนรวม

$$X_{All} = X_{A11u} + X_{A12u} + X_{A13u} + X_{A14u} + X_{A15u} + X_{A16u} \quad \dots\dots\dots (\text{A1})$$

เงินสดและเงินฝากธนาคาร

$$X_{Allu} = X_{A11u-1} + X_{A11u} - X_{A11yt} \quad \dots\dots\dots (\text{A1.1})$$

เงินสดเข้า / รับเงินสด

$$\begin{aligned} X_{A11u} = & X_{A12yt} + X_{A13yt} + X_{A17yt} + X_{A2yt} + X_{RSALEu} + X_{D111t} + X_{D112t} + X_{D113t} + X_{D114t} + X_{D115t} + \\ & X_{D13t} + X_{D14t} + X_{D221t} + X_{D223t} + X_{D224t} + X_{D225t} + X_{Et} + X_{RC11t} + X_{RC2t} + X_{RT2t} + \\ & X_{RP2t} + X_{RE2t} + X_{RO2t} + X_{RS2t} + X_{RSE2t} + X_{RM2t} + X_{RN2t} + X_{RW2t} + X_{RAt} \end{aligned} \quad \dots\dots\dots (\text{A1.2})$$

เงินสดออก / จ่ายเงินสด

$$\begin{aligned} X_{A11yt} = & X_{A12t} + X_{A14t} + X_{A15t} + X_{A17t} + X_{A2t} + X_{D11yt} + X_{D112yt} + X_{D113yt} + X_{D114yt} + X_{D115yt} + \\ & X_{D12yt} + X_{D13yt} + X_{D14yt} + X_{D15yt} + X_{D16yt} + X_{D21yt} + X_{D221yt} + X_{D223yt} + X_{D224yt} + \\ & X_{D225yt} + X_{Et} + X_{RC11t} + X_{CT2At} + X_{CP2At} + X_{CE11t} + X_{CE21t} + X_{CO2At} + X_{CS2At} + X_{CSE2At} + \\ & X_{CM2At} + X_{CN2At} + X_{CW2At} + X_{CAAAt} + ID_{it} \end{aligned} \quad \dots\dots\dots (\text{A1.3})$$

การใช้เงินสดดำเนินงานต้องใช้ไม่เกินเงินสดเมื่อต้นปีและเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี

$$\begin{aligned} X_{A11yt} <= & X_{A11t} + (C_{A2y} * X_{A2yt}) + (C_{A12y} * X_{A12yt}) + (C_{A13y} * X_{A13yt}) + (C_{A17yt} * X_{A17yt}) + X_{D111t} + \\ & X_{D112t} + X_{D113t} + X_{D114t} + X_{D115t} + (C_{D13} * X_{D13t}) + X_{D221t} + X_{D222t} + X_{D223t} + X_{D224t} + X_{D225t} + \\ & (C_{Et} * X_{Et}) + (C_{RC11t} * X_{RC11t}) + (C_{RSALE} * X_{RSALE}) \end{aligned} \quad \dots\dots\dots (\text{A1.4})$$

ลูกหนี้ระยะสั้นรวมสุทธิ

$$X_{A12u} = X_{A121u} + X_{A122u} + X_{A123u} - X_{A124u} \quad \dots\dots\dots (\text{A1.5})$$

ลูกหนี้ระบบทันที่เพิ่มขึ้น

$$X_{A12t} = X_{A121t} + X_{A122t} + X_{A123t} \dots\dots\dots (A1.6)$$

ลูกหนี้ระบบทันที่ลดลง

$$X_{A12yt} = X_{A121yt} + X_{A122yt} + X_{A123yt} \dots\dots\dots (A1.7)$$

ลูกหนี้การค้า

$$X_{A121u} = X_{A121t-1} + X_{A121t} - X_{A121yt} \dots\dots\dots (A1.8)$$

$$X_{A121t} = X_{RSALE12} \dots\dots\dots (A1.9)$$

ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น

$$X_{A122u} = X_{A122t-1} + X_{A122t} - X_{A122yt} \dots\dots\dots (A1.10)$$

ลูกหนี้อื่นๆ

$$X_{A123u} = X_{A123t-1} + X_{A123t} - X_{A123yt} \dots\dots\dots (A1.11)$$

$$X_{A123t} = X_{A2yt2} + X_{RE112} \dots\dots\dots (A1.12)$$

หนี้สงสัยจะสูญลูกหนี้ระบบทันที่

$$X_{A124u} = (C_{A121} * X_{A121u}) + (C_{A122} * X_{A122u}) + (C_{A123} * X_{A123u}) \dots\dots\dots (A1.13)$$

คงเหลือเงินกู้ยืมค้างรับสุทธิหลังจากหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

$$X_{A13u} = X_{A13t-1} + X_{RC12t} - X_{A13yt} \dots\dots\dots (A1.14)$$

สินค้าคงเหลือ

$$X_{A14u} = X_{A14t-1} + X_{A14t} - X_{A14yt} \dots\dots\dots (A1.15)$$

$$X_{A14t} = X_{A14u} + X_{A142} \dots\dots\dots (A1.16)$$

สินค้าที่ขายต้องไม่เกินสินค้าเดิมและที่ซื้อเพิ่ม

$$X_{A14yt} \leq X_{A14t-1} + X_{A14t} \dots\dots\dots (A1.17)$$

ต้นทุนขายที่เกิดจากการขายสินค้าเดิมเมื่อต้นปี

$$X_{A14t-1} = X_{CT11t} + X_{CP11t} + X_{CO11t} + X_{CS11t} + X_{CSE11t} + X_{CM11t} + X_{CN11t} + X_{CW11t} \dots (A1.18)$$

ต้นทุนขายที่เกิดจากการขายสินค้าที่ซื้อเข้ามาเพิ่ม

$$X_{A14t} = X_{CT12t} + X_{CP12t} + X_{CO12t} + X_{CS12t} + X_{CSE12t} + X_{CM12t} + X_{CN12t} + X_{CW12t} \dots (A1.19)$$

รายรับจากการขายสินค้าที่นั่นเดิมลดลงเช่นเดิม

$$X_{RSALE11} = X_{RT11t} + X_{RP11t} + X_{RO11t} + X_{RS11t} + X_{RSE11t} + X_{RM11t} + X_{RN11t} + X_{RW11t} \dots (A1.20)$$

$$X_{RSALE12} = X_{RT12t} + X_{RP12t} + X_{RO12t} + X_{RS12t} + X_{RSE12t} + X_{RM12t} + X_{RN12t} + X_{RW12t} \dots (A1.21)$$

วัสดุคงเหลือ

$$X_{A15u} = X_{A15t-1} + X_{A15t} - X_{A15yt} \dots\dots\dots (A1.22)$$

สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

$$X_{A16u} = X_{A16t-1} \dots\dots\dots (A1.23)$$

ลูกหนี้ระบบทราบสุทธิ

$$X_{A17u} = X_{A17t-1} + X_{A172u} - X_{A173u} \dots\dots\dots (A1.24)$$

ลูกหนี้ระบบทราบที่เพิ่มขึ้น

$$X_{A17t} = X_{A171t} + X_{A172yt} \dots\dots\dots (A1.25)$$

ຄູກໜີ່ຮະບະຍາວທີ່ຄົດລົງ

$$X_{A17yl} = X_{A171yl} + X_{A172yl} \quad \dots \dots \dots \text{(A1.26)}$$

ຄູກໜີ່ເຈິນກູ້ຮະບະຍາວ

$$X_{A171l} = X_{A171l-1} + X_{A171l} - X_{A171yl} \quad \dots \dots \dots \text{(A1.27)}$$

$$X_{A171yl} = C_{A171y/A171l} \quad \dots \dots \dots \text{(A1.28)}$$

ຄູກໜີ່ອື່ນໆ ຮະບະຍາວ

$$X_{A172l} = X_{A172l-1} + X_{A172l} - X_{A172yl} \quad \dots \dots \dots \text{(A1.29)}$$

ໜີ່ສັງສັນຈະສູງທີ່ຮະບະຍາວ ກໍາທັນທີ 5% ຂອງຄູກໜີ່ເຕັກະນິດ

$$X_{A173l} = (C_{A171} * X_{A171l}) + (C_{A172} * X_{A172l}) \quad \dots \dots \dots \text{(A1.30)}$$

ສິນກົມພົມດ້າວວ

$$X_{A2l} = X_{A2l-1} + X_{A2l} - X_{A2yl} \quad \dots \dots \dots \text{(A2.1)}$$

$$X_{A2l} \geq X_{A2l-1} \quad \dots \dots \dots \text{(A2.2)}$$

ຂໍ້ສິນກົມພົມດ້າວວດ້ວຍເຈິນສົດແລະເຈິນເຊື່ອ

$$X_{A2l} = X_{A2l1} + X_{A2l2} \quad \dots \dots \dots \text{(A2.3)}$$

ບາບສິນກົມພົມດ້າວວດ້ວຍເຈິນສົດແລະເຈິນເຊື່ອ

$$X_{A2yl} = X_{A2yl1} + X_{A2yl2} \quad \dots \dots \dots \text{(A2.4)}$$

ສິນກົມພົມທີ່ອຳນວຍ

$$X_{A3l} = X_{A3l1} + X_{A3l2} \quad \dots \dots \dots \text{(A3.1)}$$

$$X_{A3l1} = X_{A3l1-1} \quad \dots \dots \dots \text{(A3.2)}$$

$$X_{A3l2} = X_{A3l2-1} \quad \dots \dots \dots \text{(A3.3)}$$

ຫນີ້ສິນຮຽນ

$$X_{Dl} = X_{D1l} + X_{D2l} + X_{D3l} \quad \dots \dots \dots \text{(D)}$$

ຫນີ້ສິນກົມພົມ

$$X_{D1l} = X_{D11l} + X_{D12l} + X_{D13l} + X_{D14l} + X_{D15l} + X_{D16l} \quad \dots \dots \dots \text{(D1)}$$

ເຈົ້າໜີ່ເຈິນກູ້ຮະບະສັນເຕັກະແລ່ງ (5 ແລ້ວ)

$$X_{D11l} = X_{D111l} + X_{D112l} + X_{D113l} + X_{D114l} + X_{D115l} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.1)}$$

$$X_{D111l} = X_{D111l-1} + X_{D111l} - X_{D111yl} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.2)}$$

$$X_{D112l} = X_{D112l-1} + X_{D112l} - X_{D112yl} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.3)}$$

$$X_{D113l} = X_{D113l-1} + X_{D113l} - X_{D113yl} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.4)}$$

$$X_{D114l} = X_{D114l-1} + X_{D114l} - X_{D114yl} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.5)}$$

$$X_{D115l} = X_{D115l-1} + X_{D115l} - X_{D115yl} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.6)}$$

ເພດານກາງກູ້ເຈິນຮະບະສັນຈາກເຕັກະແລ່ງເຈິນກູ້

$$X_{D111l} \leq C_{D111l} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.7)}$$

$$X_{D112l} \leq C_{D112l} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.8)}$$

$$X_{D113l} \leq C_{D113l} \quad \dots \dots \dots \text{(D1.9)}$$

$$X_{D223t} = X_{D223t-1} + X_{D223t} - X_{D223yt} \dots\dots\dots (D2.7)$$

$$X_{D224t} = X_{D224t-1} + X_{D224t} - X_{D224yt} \dots\dots\dots (D2.8)$$

$$X_{D225t} = X_{D225t-1} + X_{D225t} - X_{D225yt} \dots\dots\dots (D2.9)$$

เพดานการเงินระยะยาวจากแต่ละแหล่งเงินทุน

$$X_{D221t} \leq C_{D221t} \dots\dots\dots (D2.10)$$

$$X_{D222t} \leq C_{D222t} \dots\dots\dots (D2.11)$$

$$X_{D223t} \leq C_{D223t} \dots\dots\dots (D2.12)$$

$$X_{D224t} \leq C_{D224t} \dots\dots\dots (D2.13)$$

$$X_{D225t} \leq C_{D225t} \dots\dots\dots (D2.14)$$

คอกเบี้ยขาหนีสินรับรอง

$$\begin{aligned} ID_{2t} = & ((X_{D221t-1} + X_{D221t}) * i_{D221}) + ((X_{D222t-1} + X_{D222t}) * i_{D222}) + ((X_{D223t-1} + X_{D223t}) * i_{D223}) + \\ & ((X_{D224t-1} + X_{D224t}) * i_{D224}) + ((X_{D225t-1} + X_{D225t}) * i_{D225}) \end{aligned} \dots\dots\dots (D2.15)$$

คอกเบี้ยขาหนีสินรวม

$$ID_t = ID_{1t} + ID_{2t} \dots\dots\dots (D2.16)$$

$$ID_t = ID_{1t} + ID_{2t} \dots\dots\dots (D2.17)$$

$$ID_t = X_{CC1it} + X_{CT2it} + X_{CP2it} + X_{CE2it} + X_{CO2it} + X_{CS2it} + X_{CSE2it} + X_{CM2it} + X_{CN2it} + X_{CW2it} + X_{CAit} \dots\dots\dots (D2.18)$$

$$ID_t = X_{CC1it} + X_{CAit} \dots\dots\dots (D2.19)$$

หนี้สินอื่นๆ

$$X_{D3it} = X_{D3t-1} \dots\dots\dots (D3)$$

เพดานเงินกู้ยืมและค้าประกันสูงสุด

$$X_{Dit} \leq C_{Di} \dots\dots\dots (D4)$$

ส่วนของทุน

$$X_{Eit} = X_{E1it} + X_{E2it} + X_{E3it} + (X_{TRt} - X_{TCt}) - X_{E4it} \dots\dots\dots (E)$$

ทุนเรือนหุ้น

$$X_{E1it} = X_{E1t-1} + X_{E1t} - X_{E1yt} \dots\dots\dots (E.1)$$

$$X_{E1t} \leq C_{E1t} \dots\dots\dots (E.2)$$

ทุนสำรอง

$$X_{E2it} = X_{E2t-1} \dots\dots\dots (E.3)$$

ทุนสะสมตามข้อบังคับ

$$X_{E3it} = X_{E3t-1} \dots\dots\dots (E.4)$$

ขาดทุนสะสม

$$X_{E4it} = X_{E4t-1} \dots\dots\dots (E.5)$$

เงื่อนไขการบริหารธุรกิจ

ธุรกิจสินเชื่อ

ផ្នែកទីផ្សារនិងវិភាគនិងសំគាល់សេវាឌាមួយ

រាយការណ៍រាល់

$$X_{REi} = C_{RE/CEi} * X_{CEi} \quad \dots\dots\dots (E.1)$$

$$X_{REi} = X_{RE1i} + X_{RE2i} \quad \dots\dots\dots (E.2)$$

$$X_{RE2i} = C_{RE2i/RE1i} * X_{RE1i} \quad \dots\dots\dots (E.3)$$

$$X_{RE1i} = X_{RE1i1} + X_{RE1i2} \quad \dots\dots\dots (E.4)$$

ព័ត៌មានរាល់

$$X_{CEi} = X_{CE1i} + X_{CE2i} \quad \dots\dots\dots (E.5)$$

$$X_{CE2i} = C_{CE2i/CE1i} * X_{CE1i} \quad \dots\dots\dots (E.6)$$

$$X_{CE1i} = X_{CE1i1} + X_{CE1i2} \quad \dots\dots\dots (E.7)$$

$$X_{CE2i} = X_{CE2i1} + X_{CE2i2} + X_{CE2Ai} \quad \dots\dots\dots (E.8)$$

$$X_{CE2i1} = C_{CE2i1/CE2i} + X_{CE2i} \quad \dots\dots\dots (E.9)$$

$$X_{CE2i2} = C_{CE2i2/CE2i} + X_{CE2i} \quad \dots\dots\dots (E.10)$$

ផ្នែកប៊ែនអ៊ាម៉ែន

រាយការណ៍រាល់

$$X_{ROi} = C_{ROi/COi} * X_{COi} \quad \dots\dots\dots (O.1)$$

$$X_{ROi} = X_{RO1i} + X_{RO2i} \quad \dots\dots\dots (O.2)$$

$$X_{RO2i} = C_{RO2i/RO1i} * X_{RO1i} \quad \dots\dots\dots (O.3)$$

$$X_{RO1i} = X_{RO1i1} + X_{RO1i2} \quad \dots\dots\dots (O.4)$$

ព័ត៌មានរាល់

$$X_{COi} = X_{CO1i} + X_{CO2i} \quad \dots\dots\dots (O.5)$$

$$X_{CO2i} = C_{CO2i/CO1i} * X_{CO1i} \quad \dots\dots\dots (O.6)$$

$$X_{CO1i} = X_{CO1i1} + X_{CO1i2} \quad \dots\dots\dots (O.7)$$

$$X_{CO2i} = X_{CO2i1} + X_{CO2i2} + X_{CO2Ai} \quad \dots\dots\dots (O.8)$$

$$X_{CO2i1} = C_{CO2i1/CO2i} + X_{CO2i} \quad \dots\dots\dots (O.9)$$

$$X_{CO2i2} = C_{CO2i2/CO2i} + X_{CO2i} \quad \dots\dots\dots (O.10)$$

ផ្នែកទីផ្សារជូលដែលរៀបចំ

រាយការណ៍រាល់

$$X_{RSi} = C_{RSi/CSi} * X_{CSI} \quad \dots\dots\dots (S.1)$$

$$X_{RSi} = X_{RS1i} + X_{RS2i} \quad \dots\dots\dots (S.2)$$

$$X_{RS2i} = C_{RS2i/RS1i} * X_{RS1i} \quad \dots\dots\dots (S.3)$$

$$X_{RS1i} = X_{RS1i1} + X_{RS1i2} \quad \dots\dots\dots (S.4)$$

ព័ត៌មានរាល់

$$X_{CSI} = X_{CSI1} + X_{CSI2} \quad \dots\dots\dots (S.5)$$

$$X_{CSI2} = C_{CSI2/CSI1} * X_{CSI1} \quad \dots\dots\dots (S.6)$$

$$X_{CSI1} = X_{CSI11} + X_{CSI12} \quad \dots\dots\dots (S.7)$$

$$X_{CSI2} = X_{CSI21} + X_{CSI22} + X_{CSI2Ai} \quad \dots\dots\dots (S.8)$$

$$X_{CSI21} = C_{CSI21/CSI2} + X_{CSI2} \quad \dots\dots\dots (S.9)$$

$$X_{CSI22} = C_{CSI22/CSI2} + X_{CSI2} \quad \dots\dots\dots (S.10)$$

average collect period

$$(X_{A12II} / X_{RSALEI}) * 365 \leq 40 \quad \dots\dots\dots (FR.10)$$

inventory turnover

$$X_{CSALEI} / ((X_{A14-I} + X_{A14II})/2) \geq 4.35 \quad \dots\dots\dots (FR.11)$$

day inventory

$$(((X_{A14-I} + X_{A14II})/2) * 365) / X_{CSALEI} \leq 70 \quad \dots\dots\dots (FR.12)$$

local return on sale

$$(X_{TRI} - X_{TCI}) / X_{RSALEIB} \geq 0.02 \quad \dots\dots\dots (FR.13)$$

return on local asset

$$(X_{TRI} - X_{TCI}) / X_{AIII} \geq 0.08 \quad \dots\dots\dots (FR.14)$$

return on net worth

$$(X_{TRI} - X_{TCI}) / X_{EII} \geq 0.1114 \quad \dots\dots\dots (FR.15)$$

ค่าเสื่อมราคารวม เท่ากับค่าเสื่อมราคางานการดำเนินงานธุรกิจต่างๆ

$$X_{DRPI} = X_{CT2DI} + X_{CP2DI} + X_{CE2DI} + X_{COD2I} + X_{CSD2I} + X_{CSED2I} + X_{CMD2I} + X_{CND2I} + X_{CWD2I} \dots (AN.1)$$

ยอดขาดทุนจากการดำเนินงานที่ขาดทุนจากการขายเงินเดือน

$$X_{RSALEI} = X_{RSALEII} + X_{RSALEI2} \quad \dots\dots\dots (AN.2)$$

$$X_{RSALEIB} = X_{RSALEI} + X_{RCII} \quad \dots\dots\dots (AN.3)$$

ต้นทุนขาดทุน เท่ากับสินค้าคงเหลือที่ขายไป

$$X_{CSALEI} = X_{CTII} + X_{CPII} + X_{CEII} + X_{COII} + X_{CSI} + X_{CSEII} + X_{CMII} + X_{CNII} + X_{CWII} \quad \dots\dots\dots (AN.4)$$

รายได้รวม

$$X_{TRI} = X_{RCI} + X_{RTI} + X_{RPI} + X_{REI} + X_{ROI} + X_{RSI} + X_{RSEI} + X_{RMII} + X_{RNII} + X_{RWII} + X_{RAII} \dots (AN.5)$$

ต้นทุนรวม

$$X_{TCI} = X_{CCI} + X_{CTI} + X_{CPi} + X_{CEI} + X_{COi} + X_{CSI} + X_{CSEI} + X_{CMi} + X_{CNi} + X_{CWi} + X_{CAi} \dots (AN.6)$$

ค่าใช้จ่ายรวม

$$X_{EXPENSi} = X_{CT2I} + X_{CP2I} + X_{CE2I} + X_{CO2I} + X_{CSI2I} + X_{CSE2I} + X_{CM2I} + X_{CN2I} + X_{CW2I} + X_{CA2I} \dots (AN.7)$$

แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ การเกณฑ์ตรวจสอบบัญชีเป็นแบบจำลองที่ประกอบด้วยสมการข้อจำกัดหรือเงื่อนไขต่างๆ ที่ครอบคลุมทุกธุรกิจและทุกรูปแบบของสหกรณ์ การเกณฑ์ตัวอย่างที่ศึกษา การนำแบบจำลองไปประยุกต์ใช้ในการบริหารการเงินสำหรับวางแผนการดำเนินงานสำหรับแต่ละสหกรณ์ฯ จะต้องเลือกอนาคตการเงินที่ต้องการในธุรกิจที่สหกรณ์ฯ นั้นๆ ดำเนินการเพื่อนั้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดด้านการบริหารธุรกิจในแบบจำลองมีสมการข้อจำกัดที่เชื่อมความสัมพันธ์ของรายการบัญชีด้วยการหาค่าสัดส่วนต่อกัน เช่น ค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายได้ต่อต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ ดังสมการที่ (2) และ (3)

$$X_{RTI} / X_{CTI} = a \quad \dots\dots\dots (2)$$

$$\text{และ } X_{RTI} = a * X_{CTI} \quad \dots\dots\dots (3)$$

- โดยที่ X_{RTI} หมายถึง รายได้รวมจากการดำเนินธุรกิจ
 X_{CTI} หมายถึง ต้นทุนรวมจากการดำเนินธุรกิจ
 a หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์หรือค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายได้รวมจาก การดำเนินธุรกิจและต้นทุนรวมจากการดำเนินธุรกิจ
 และ $a \neq 0$ เมื่อตัวแปร X_{RTI} และ X_{CTI} มีค่ามากกว่า 0 หรือเมื่อ $X_{RTI} \neq 0$ แต่ $X_{CTI} = 0$
 $a = 0$ เมื่อตัวแปรตัวทั้งสองตัวมีค่าเป็น 0 และเมื่อ $X_{RTI} = 0$ แต่ $X_{CTI} \neq 0$

เนื่องจากการดำเนินธุรกิจโดยทั่วไปแม้ผลการดำเนินงานไม่มีรายได้แต่การดำเนินงานอาจมีต้นทุนได้ หรือแม้แต่การการดำเนินธุรกิจซึ่งต้องมีต้นทุนก็ไม่จำเป็นต้องมีรายได้เสมอไป ดังนั้น การสมมติให้ a หรือค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมจากการดำเนินธุรกิจ (X_{RTI}) กับต้นทุนรวมจากการดำเนินธุรกิจ (X_{CTI}) มีค่าเท่ากับศูนย์ ($a = 0$) จึงไม่ได้มีหมายความว่าไม่มีการดำเนินธุรกิจ เพราะแม้ค่าสัมประสิทธิ์จะเป็นศูนย์แต่การดำเนินงานอาจเกิดขึ้นได้เพียงแต่ผลการดำเนินงานอาจไม่มีรายได้แต่มีต้นทุนได้

อธิบายสมการในแบบจำลอง

สมการที่ OB หมายถึง สมการวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุดจากการดำเนินงาน เป็นผลจากการได้ร่วมจากการดำเนินธุรกรรมต่างๆ ลบด้วยต้นทุนรวมจากการดำเนินธุรกรรมต่างๆ

สมการที่ ADEหมายถึง สินทรัพย์รวม (X_{AII}) เท่ากับหนี้สิน (X_{DII}) และส่วนของทุน (X_{EII})

สมการที่ A หมายถึง สินทรัพย์รวม (X_{AII}) เป็นผลรวมของสินทรัพย์หมุนเวียน (X_{AIII}) ลูกหนี้ระยะสั้น (X_{A12II}) ดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับ (X_{A13II}) สินค้าคงเหลือ (X_{A14II}) วัสดุคงเหลือ (X_{A15II}) และสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น (X_{A16II})

สมการที่ A1 หมายถึง สินทรัพย์หมุนเวียนรวม เป็นผลรวมของเงินสดและเงินฝากธนาคาร (X_{A11II}) ลูกหนี้รวมระยะสั้น (X_{A12II}) ดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับ (X_{A13II}) สินค้าคงเหลือ (X_{A14II}) วัสดุคงเหลือ (X_{A15II}) และสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น (X_{A16II})

สมการที่ A1.1 หมายถึง เงินสดและเงินฝากธนาคารเมื่อสิ้นปี (X_{A11II}) เท่ากับเงินสดและเงินฝากธนาคารเมื่อต้นปี ($X_{A11II-1}$) บวก ด้วยเงินสดและเงินฝากธนาคารที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A11II}) หัก ด้วยเงินสดและเงินฝากธนาคารที่ลดลงระหว่างปี (X_{A11yII})

สมการที่ A1.2 หมายถึง เงินสดและเงินฝากธนาคารเข้าหรือที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A11yII}) เกิดจากการต่างๆ ที่ต้องจ่ายด้วยเงินสด โดยแบ่งเป็นรายการอื่นๆ ในหมวดสินทรัพย์ในงบดุลคงแต่รายการอื่นๆ ในหมวดหนี้สินและหมวดทุนในงบดุล และรายการบัญชีในหมวดรายได้จากการกำไรขาดทุน เพิ่มขึ้น

สมการที่ A1.3 หมายถึง การใช้เงินสดและเงินฝากธนาคารระหว่างปี (เงินสดออก/จ่าย) (X_{A11y}) เกิดจากรายการต่างๆ ที่ทำให้ได้รับเงินสด โดยแบ่งเป็นรายการอื่นๆ ในหมวดสินทรัพย์ในงบดุลเพิ่มขึ้น แต่รายการอื่นๆ ในหมวดหนี้สินและหมวดทุนในงบดุล และรายการบัญชีในหมวดรายได้จากการดำเนินงาน กำไรขาดทุน ลดลง

สมการที่ A1.4 หมายถึง การใช้เงินสดและเงินฝากธนาคารระหว่างปี (X_{A11y}) ต้องไม่เกินเงินสดและเงินฝากธนาคารเมื่อต้นปี (X_{A11t-1}) บวก ด้วย (1) เงินทุนที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ ทั้งหมด กล่าวคือ เงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวจากแหล่งเงินกู้ 5 แหล่ง ได้แก่ ธกส. กรมส่งเสริมสหกรณ์ ธนาคารพาณิชย์ ชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น และจากแหล่งอื่นๆ ($X_{D111t}, X_{D221t}, X_{D112t}, X_{D222t}, X_{D113t}, X_{D223t}, X_{D114t}, X_{D224t}, X_{D115t}, X_{D225t}$) และ (2) ยอดเงินสดที่ได้รับชำระจากลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น (X_{A12y}) และระยะยาว (X_{A17y}) เงินสดรับระหว่างปีจากดอกเบี้ยค้างรับลูกหนี้เงินกู้เมื่อต้นปี (X_{A13y}) และดอกเบี้ยรับเงินกู้ที่เป็นเงินสดระหว่างปี (X_{RC11t}) รายได้ที่เป็นเงินสดจากการขายสินทรัพย์ตัวรับระหว่างปี (X_{A2y}) ปริมาณเงินรับฝากจากสมาชิกที่เกิดขึ้นระหว่างปี (X_{D13t}) และปริมาณเงินทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{E1t}) โดยทุกรายการในข้อ (2) คูณด้วยร้อยละของเงินทุนจากแต่ละแหล่งที่จะสามารถนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนระหว่างปีในการดำเนินงานของสหกรณ์ฯ ได้ ซึ่งกำหนดจากแผนการดำเนินงานของแต่ละสหกรณ์ฯ ที่เห็นว่าสามารถนำมาเป็นทุนดำเนินงานได้ ขึ้นอยู่กับข้อสมมติฐาน

สมการที่ A1.5 หมายถึง ลูกหนี้ระยะสั้นสุทธิเมื่อสิ้นปี (X_{A12t}) เกิดจากลูกหนี้การค้า (X_{A121t}) บวก ด้วยลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นเมื่อสิ้นปี (X_{A122t}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นเมื่อสิ้นปี (X_{A123t}) หัก ด้วยค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ (X_{A124t})

สมการที่ A1.6 หมายถึง ลูกหนี้ระยะสั้นรวมที่เพิ่มขึ้น (X_{A12t}) ประกอบด้วยลูกหนี้การค้าที่เพิ่มขึ้น (X_{A121t}) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้น (X_{A122t}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้น (X_{A123t})

สมการที่ A1.7 หมายถึง ลูกหนี้ระยะสั้นรวมที่ลดลง (X_{A12y}) ประกอบด้วยลูกหนี้การค้าที่ลดลง (X_{A121y}) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่ลดลง (X_{A122y}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่ลดลง (X_{A123y})

สมการที่ A1.8 หมายถึง ลูกหนี้การค้าเมื่อสิ้นปี (X_{A121t}) เท่ากับลูกหนี้การค้าเมื่อต้นปี (X_{A121y}) บวก ด้วยลูกหนี้การค้าที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A121t}) หัก ด้วยลูกหนี้การค้าที่ลดลงหรือชำระระหว่างปี (X_{A121y})

สมการที่ A1.9 หมายถึง ลูกหนี้การค้าที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A12t}) เท่ากับ ผลรวมของยอดขายสินค้าด้วยเงินเชื่อจากแต่ละธุรกิจ ($X_{RSALEt2}$)

สมการที่ A1.10 หมายถึง ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นเมื่อต้นปี (X_{A122y}) เท่ากับลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นเมื่อต้นปี (X_{A122y}) บวก ด้วยลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A122y}) หัก ด้วยลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่ลดลงหรือชำระระหว่างปี (X_{A122y})

สมการที่ A1.11 หมายถึง ลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นเมื่อต้นปี (X_{A123y}) เท่ากับลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นเมื่อต้นปี (X_{A123y}) บวก ด้วยลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A123y}) หัก ด้วยลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่ลดลงหรือชำระระหว่างปี (X_{A123y})

สมการที่ A1.12 หมายถึง ลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A123y}) เท่ากับ ผลรวมของนุสค่าสินทรัพย์ดาวรที่ขายเป็นเงินเชื่อ (X_{A2y12}) กับค่าบริการและส่งเสริมการเกษตรที่เป็นเงินเชื่อหรือค้างจ่าย (X_{REI12})

สมการที่ A1.13 หมายถึง หนี้สงสัยจะสูญลูกหนี้ระยะสั้น เท่ากับ ลูกหนี้การค้าเมื่อต้นปี (X_{A121y}) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นเมื่อต้นปี (X_{A122y}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้นเมื่อต้นปี (X_{A123y}) คูณด้วย อัตราการสำรองหนี้สงสัยจะสูญจากลูกหนี้การค้า (C_{A121}) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น (C_{A122}) และลูกหนี้ อื่นๆ ระยะสั้น (C_{A123}) ตามลำดับ

สมการที่ A1.14 หมายถึง คงเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับเมื่อต้นปี (X_{A13y}) เท่ากับ คงเบี้ยเงิน กู้ยืมค้างรับเมื่อต้นปี (X_{A13y-1}) บวก ด้วยคงเบี้ยเงินกู้ยืมค้างรับที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีหรือยอดคงเบี้ย เงินให้กู้ยืมค้างรับจากธุรกิจสินเชื่อในปีปัจจุบัน (X_{RC12y}) หัก ด้วยคงเบี้ยเงินให้กู้ยืมค้างรับที่ชำระ ระหว่างปี (X_{A13y})

สมการที่ A1.15 หมายถึง สินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14y}) เท่ากับสินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14y-1}) รวม กับสินค้าที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A14y}) หัก ด้วยสินค้าที่ขายไประหว่างปี (X_{A14y})

สมการที่ A1.16 หมายถึง สินค้าที่ซื้อเพิ่มเข้ามา (X_{A14y}) มี 2 ประเภท คือ สินค้าที่ซื้อเพิ่ม ด้วยเงินสด (X_{A14y1}) และสินค้าที่ซื้อเพิ่มด้วยเงินเชื่อ (X_{A14y2})

สมการที่ A1.17 หมายถึง สินค้าคงเหลือที่ลดลงหรือขายไประหว่างปี (X_{A14y}) ไม่เกิน ปริมาณสินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14y-1}) รวม กับปริมาณสินค้าที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A14y})

สมการที่ A1.18 หมายถึง สินค้าคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A14y-1}) เป็นผลรวมของปริมาณสินค้า คงเหลือเมื่อต้นปีจากการดำเนินธุรกิจหน่ายวัสดุการเกษตร (X_{CT11y}) ธุรกิจรวมรวมผลผลิตและแปร รูป (X_{CP11y}) ธุรกิจปั๊มน้ำมัน (X_{CO11y}) ธุรกิจร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต (X_{CS11y}) โครงการปรับปรุงคุณภาพ เม็ดพันธุ์ (X_{CSE11y}) โครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง (X_{CM11y}) โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิต และบริการตลาด (X_{CN11y}) และโครงการรับจำนำ/ขายฝาก (X_{CW11y})

สมการที่ A1.19 หมายถึง สินค้าที่ซื้อเพิ่มเข้ามา (X_{A14y}) เป็นผลรวมของปริมาณสินค้าที่ซื้อ เพิ่มเข้ามาจากการดำเนินธุรกิจหน่ายวัสดุการเกษตร (X_{CT12y}) ธุรกิจรวมรวมผลผลิตและแปร รูป

(X_{CP12t}) ธุรกิจปั๊มน้ำมัน (X_{CO12t}) ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต (X_{CS12t}) โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ (X_{CSE12t}) โครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง (X_{CM12t}) โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด (X_{CN12t}) และโครงการรับจำนำ/ขายฝาก (X_{CW12t})

สมการที่ A1.20 หมายถึง รายรับรวมเงินสด ($X_{RSALEt1}$) จากการขายสินค้าในธุรกิจต่างๆ ด้วยเงินสด

สมการที่ A1.21 หมายถึง รายรับรวมเงินเชื่อ ($X_{RSALEt2}$) จากการขายสินค้าในธุรกิจต่างๆ ด้วยเงินเชื่อ

สมการที่ A1.22 หมายถึง วัสดุคงเหลือเมื่อสิ้นปี (X_{A15t1}) เท่ากับวัสดุคงเหลือเมื่อต้นปี (X_{A15t-1}) บวกค่าวัสดุที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A15t}) หัก ค่าวัสดุที่ใช้ไประหว่างปี (X_{A15t_y})

สมการที่ A1.23 หมายถึง สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{A16t1}) เท่ากับปริมาณสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ เมื่อต้นปี (X_{A16t-1})

สมการที่ A1.24 หมายถึง ลูกหนี้ระยะยาวสุทธิเมื่อสิ้นปี (X_{A17t1}) เท่ากับลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A17t1y}) บวก ค่าวัสดุหนี้อื่นๆ ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A172t1}) หัก ค่าวัสดุเพื่อหนี้สงสัยจะสูญ (X_{A173t1})

สมการที่ A1.25 หมายถึง ลูกหนี้ระยะยาวรวมที่เพิ่มขึ้น (X_{A17t}) เป็นผลรวมของลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้น (X_{A17t1}) กับลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A172t1}) หัก ค่าวัสดุค่าเผื่อนหนี้สงสัยจะสูญ

สมการที่ A1.26 หมายถึง ลูกหนี้ระยะยาวรวมที่ลดลง (X_{A17t_y}) เป็นผลรวมของลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวลดลง (X_{A171t_y}) กับลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวที่ลดลง (X_{A172t_y})

สมการที่ A1.27 หมายถึง ลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A17t1}) เท่ากับลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวเมื่อต้นปี (X_{A171t_y}) บวก ค่าวัสดุหนี้เงินกู้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A17t1}) หัก ค่าวัสดุหนี้เงินกู้ระยะยาวที่ลดลงหรือชำระบะห่วงปี (X_{A171t_y})

สมการที่ A1.28 หมายถึง ลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวรับชำระหรือที่ลดลงขึ้นระหว่างปี (X_{A171t_y}) เท่ากับ สัดส่วนของลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวที่รับชำระต่อปริมาณเงินที่ปล่อยกู้ระยะยาวหรือปริมาณลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($C_{A171t_y/A171t}$)

สมการที่ A1.29 หมายถึง ลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A172t}) เท่ากับลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวเมื่อต้นปี (X_{A172t_y}) บวก ค่าวัสดุหนี้อื่นๆ ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A172t}) หัก ค่าวัสดุหนี้อื่นๆ ระยะยาวที่ลดลงหรือชำระบะห่วงปี (X_{A172t_y})

สมการที่ A1.30 หมายถึง หนี้สงสัยจะสูญลูกหนี้ระยะยาว เท่ากับ ลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A171t}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{A172t}) คูณด้วย อัตราการสำรองหนี้สงสัยจะสูญจากลูกหนี้เงินกู้ระยะยาว (C_{A171}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาว (C_{A172}) ตามลำดับ

สมการที่ A2.1 หมายถึง สินทรัพย์สาธารเมื่อสิ้นปี (X_{A2u}) เท่ากับ สินทรัพย์สาธารเมื่อต้นปี (X_{A2t-1}) บวก ด้วยสินทรัพย์สาธารที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{A2t}) หัก สินทรัพย์สาธารที่ลดลงหรือขายไประหว่างปี (X_{A2y})

สมการที่ A2.2 หมายถึง สินทรัพย์สาธารเมื่อสิ้นปี (X_{A2u}) มากกว่าหรือเท่ากับ สินทรัพย์สาธารเมื่อต้นปีหรือเมื่อปีที่ผ่านมา (X_{A2t-1})

สมการที่ A2.3 หมายถึง สินทรัพย์สาธารที่ซื้อเพิ่มระหว่างปี (X_{A2t}) เท่ากับ สินทรัพย์สาธารที่ซื้อเพิ่มด้วยเงินสด (X_{A2u1}) บวก ด้วยสินทรัพย์สาธารที่ซื้อเพิ่มระหว่างปีด้วยเงินเชื่อ (X_{A2u2})

สมการที่ A2.4 หมายถึง สินทรัพย์สาธารที่ลดลงหรือขายไประหว่างปี (X_{A2y}) เท่ากับ สินทรัพย์สาธารที่ขายด้วยเงินสด (X_{A2y1}) บวก ด้วยสินทรัพย์สาธารที่ขายด้วยเงินเชื่อ (X_{A2y2})

สมการที่ A3.1 หมายถึง สินทรัพย์อื่นเมื่อสิ้นปี (X_{A3u}) เป็นผลรวมของเงินลงทุนเมื่อสิ้นปี (X_{A31u}) สินทรัพย์อื่นๆ ที่แยกไม่ได้เมื่อสิ้นปี (X_{A32u})

สมการที่ A3.2 หมายถึง เงินลงทุนเมื่อสิ้นปี (X_{A31u}) เท่ากับเงินทุนเมื่อต้นปี (X_{A31t-1})

สมการที่ A3.3 หมายถึง สินทรัพย์อื่นๆ ที่แยกไม่ได้เมื่อสิ้นปี (X_{A32u}) เท่ากับสินทรัพย์อื่นๆ ที่แยกไม่ได้เมื่อต้นปี (X_{A32t-1})

สมการที่ D หมายถึง หนี้สินรวมเมื่อสิ้นปี (X_{Du}) เป็นผลรวมของหนี้สินหมุนเวียนเมื่อสิ้นปี (X_{D1u}) หนี้สินระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{D2u}) และหนี้สินอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D3u})

สมการที่ D1 หมายถึง หนี้สินหมุนเวียนเมื่อสิ้นปี (X_{D1u}) เป็นผลรวมของเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นเมื่อสิ้นปี (X_{D11u}) เจ้าหนี้การค้าเมื่อสิ้นปี (X_{D12u}) เจ้าหนี้เงินฝากเมื่อสิ้นปี (X_{D13u}) เจ้าหนี้อื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D14u}) ดำเนินรุ่งสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{D15u}) และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D16u})

สมการที่ D1.1 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นรวมเมื่อสิ้นปี (X_{D11u}) เป็นผลรวมของเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธกส. เมื่อสิ้นปี (X_{D111u}) จากการส่งเสริมสหกรณ์เมื่อสิ้นปี (X_{D112u}) จากธนาคารพาณิชย์เมื่อสิ้นปี (X_{D113u}) จากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นเมื่อสิ้นปี (X_{D114u}) และจากแหล่งอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D115u})

สมการที่ D1.2 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธกส. เมื่อสิ้นปี (X_{D111u}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธกส. เมื่อต้นปี ($X_{D111t-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธกส. ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D111t}) หัก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจาก ธกส. ที่ชำระระหว่างปี (X_{D111y})

สมการที่ D1.3 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรมส่งเสริมสหกรณ์เมื่อสิ้นปี (X_{D112u}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรมส่งเสริมสหกรณ์เมื่อต้นปี ($X_{D112t-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้

เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{DII2x}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ที่ชำระระหว่างปี (X_{DII2y_1})

สมการที่ D1.4 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพัฒยเมื่อสิ้นปี (X_{DII3x}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพัฒยเมื่อต้นปี ($X_{DII3x-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพัฒยที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{DII3x}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพัฒยที่ชำระระหว่างปี (X_{DII3y_1})

สมการที่ D1.5 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นเมื่อสิ้นปี (X_{DII4x}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นเมื่อต้นปี ($X_{DII4x-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{DII4x}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นที่ชำระระหว่างปี (X_{DII4y_1})

สมการที่ D1.6 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{DII5x}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ เมื่อต้นปี ($X_{DII5x-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{DII5x}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ ที่ชำระระหว่างปี (X_{DII5y_1})

สมการที่ D1.7 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะสั้นจากการกส. (X_{DIII1}) ระหว่างปีต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะสั้นที่ กส. กำหนดไว้ (C_{DIII1}) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D1.8 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ระหว่างปี (X_{DII2x}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะสั้นที่กรมส่งเสริมสหกรณ์กำหนดไว้ (C_{DII2x}) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D1.9 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะสั้นจากการพัฒยรวมทุกธนาคารระหว่างปี (X_{DII3x}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะสั้นที่ธนาคารพัฒยรวมทุกธนาคารกำหนดไว้ (C_{DII3x}) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D1.10 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นรวมระหว่างปี (X_{DII4x}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะสั้นที่ชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นกำหนดไว้ (C_{DII4x}) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D1.11 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ รวมระหว่างปี (X_{DII5x}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะสั้นที่แหล่งอื่นๆ รวมกำหนดไว้ (C_{DII5x}) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D1.12 หมายถึง เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{DII2x}) เท่ากับเจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายเมื่อต้นปี ($X_{DII2x-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{DII2x}) หาก ด้วยเจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายที่ชำระระหว่างปี (X_{DII2y_1})

สมการที่ D1.13 หมายถึง เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D12t}) เท่ากับ ปริมาณสินค้าที่ซื้อด้วยเงินเชื่อจากธุรกิจต่างๆ (X_{A14t2})

สมการที่ D1.14 หมายถึง เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D12t}) ไม่เกิน หรือเท่ากับเจ้าหนี้การค้าเมื่อสิ้นปีแล้วลี่ 5 ปีที่ผ่านมา ที่เกิดจากการซื้อสินค้าในแต่ละธุรกิจด้วยเงิน เชื่อ ($X_{D12AVER}$)

สมการที่ D1.15 หมายถึง เจ้าหนี้เงินรับฝากเมื่อสิ้นปี (X_{D13t2}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินรับฝากเมื่อ ต้นปี (X_{D13t-1}) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D13t}) หัก ด้วยเจ้าหนี้เงินฝากที่ถอน ไประหว่างปี (X_{D13yt})

สมการที่ D1.16 หมายถึง เจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D13t}) น้อยกว่าหรือเท่ากับ ปริมาณเงินรับฝากที่สหกรณ์กำหนดเป็นเป้าหมายหรือนโยบายในปีถัดไปของสหกรณ์ (C_{D13t})

สมการที่ D1.17 หมายถึง เจ้าหนี้อื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D14t2}) เท่ากับปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ เมื่อต้น ปี (X_{D14t-1}) บวก ด้วยปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D14t}) หัก ด้วยปริมาณเจ้าหนี้อื่นๆ ที่ ชำระระหว่างปี (X_{D14yt})

สมการที่ D1.18 หมายถึง ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{D15t2}) เท่ากับ ค่า บำรุงสันนิบาตสหกรณ์เมื่อต้นปี (X_{D15t-1}) บวก ด้วยค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ที่ค้างจ่ายเพิ่มขึ้นอีก ระหว่างปี (X_{D15t}) หัก ด้วยค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่ายที่ชำระระหว่างปี (X_{D15yt})

สมการที่ D1.19 หมายถึง ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D15t}) น้อยกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ ($X_{TRt} - X_{TCt}$)

สมการที่ D1.20 หมายถึง ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D15t}) น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท

สมการที่ D1.21 หมายถึง หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D16t2}) เป็นผลรวมของดอกเบี้ย ผ่อนภัยค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{D16t2t}) เงินค้างจ่ายอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D162t}) และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่ แยกไม่ได้ เมื่อสิ้นปี (X_{D163t})

สมการที่ D1.22 หมายถึง ดอกเบี้ยเงินภัยค้างจ่ายเมื่อสิ้นปี (X_{D161t2}) เท่ากับ ดอกเบี้ยเงิน ภัยค้างจ่ายเมื่อต้นปี ($X_{D161t-1}$) บวก ด้วยดอกเบี้ยเงินภัยค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D161t}) หัก ด้วย ดอกเบี้ยเงินภัยค้างจ่ายที่ชำระระหว่างปี (X_{D161yt})

สมการที่ D1.23 หมายถึง ดอกเบี้ยเงินภัยค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D161t}) มีค่าเท่ากับ ดอกเบี้ยเงินภัยค้างจ่ายที่ค้างชำระระหว่างปี (ID_{t2})

สมการที่ D1.24 หมายถึง เงินค้างจ่ายอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D162t2}) เท่ากับ เงินค้างจ่ายอื่นๆ เมื่อ ต้นปี ($X_{D162t-1}$) บวก ด้วยเงินค้างจ่ายอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D162t}) และต้นทุนค่าบริการและสั่ง

เสริมการเกษตรที่เป็นเงินค้างจ่ายจากธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (X_{CE2}) หัก ด้วยเงินค้างจ่ายอื่นๆ ที่คล่องระหว่างปี (X_{D162y_t})

สมการที่ D1.25 หมายถึง หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีอัตราดอกเบี้ย (X_{D163y_t}) เท่ากับ หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีอัตราดอกเบี้ย ($X_{D163t-1}$)

สมการที่ D1.26 หมายถึง ดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินหมุนเวียน (i_{D11}) เป็นผลรวมของดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้แต่ละประเภท ได้แก่ ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธกส. โดยคิดจากเจ้าหนี้เงินกู้ยืม เมื่อต้นปี บวก ปริมาณเจ้าหนี้เงินกู้ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี คูณด้วยอัตราดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากธกส. ($(X_{D111t-1} + X_{D111t-1}) * i_{D111}$) ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพานิชย์ ($(X_{D112t-1} + X_{D112t-1}) * i_{D112}$) ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น ($(X_{D113t-1} + X_{D113t-1}) * i_{D113}$) ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น ($(X_{D114t-1} + X_{D114t-1}) * i_{D114}$) ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินรับฝาก ($(X_{D115t-1} + X_{D115t-1}) * i_{D115}$) ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้อื่นๆ ($(X_{D116t-1} + X_{D116t-1}) * i_{D116}$) และดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ยืมค้างจ่ายเมื่อต้นปี (X_{D161y_t})

สมการที่ D2.1 หมายถึง หนี้สินระยะยาวรวมเมื่อสิ้นปี (X_{D21t}) เป็นผลรวมของเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ตัวร่วมเมื่อสิ้นปี (X_{D21t-1}) กับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวเมื่อสิ้นปี (X_{D22t})

สมการที่ D2.2 หมายถึง เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ตัวร่วมเมื่อสิ้นปี (X_{D21t}) เท่ากับ เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ตัวร่วมเมื่อต้นปี (X_{D21t-1}) บวก ด้วยเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ตัวร่วมที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D21t}) ซึ่งหมายถึงมูลค่าสินทรัพย์ตัวร่วมที่ขายด้วยเงินเชื้อ (X_{A21t}) หัก ด้วยเจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ที่ชำระ/ลดลงระหว่างปี (X_{D21ty_t})

สมการที่ D2.3 หมายถึง เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์ตัวร่วมที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D21t}) เท่ากับ นิตက่าสินทรัพย์ตัวร่วมที่ซื้อเป็นเงินเชื้อระหว่างปี (X_{A21t})

สมการที่ D2.4 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวเมื่อสิ้นปี เป็นผลรวมของเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. (X_{D2211t}) จากการส่งเสริมสหกรณ์เมื่อสิ้นปี (X_{D222t}) จากธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคารเมื่อสิ้นปี (X_{D223t}) จากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นเมื่อสิ้นปี (X_{D224t}) และจากแหล่งอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D225t})

สมการที่ D2.5 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. เมื่อสิ้นปี (X_{D221t}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. เมื่อต้นปี ($X_{D221t-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D221t}) หัก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธกส. ที่ชำระระหว่างปี (X_{D221ty_t})

สมการที่ D2.6 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์เมื่อสิ้นปี (X_{D222t}) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์เมื่อต้นปี ($X_{D222t-1}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้

เงินกู้ยืมระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D222_1}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์ที่ชำระระหว่างปี (X_{D222_2y})

สมการที่ D2.7 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการพัฒนาการพาณิชย์เมื่อสิ้นปี ($X_{D223_{1t}}$) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการพัฒนาการพาณิชย์เมื่อต้นปี ($X_{D223_{1t-1}}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการพัฒนาการพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D223_1}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการพัฒนาการพาณิชย์ที่ชำระระหว่างปี ($X_{D223_{1t}y}$)

สมการที่ D2.8 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นเมื่อสิ้นปี ($X_{D224_{1t}}$) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นเมื่อต้นปี ($X_{D224_{1t-1}}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D224_1}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นที่ชำระระหว่างปี ($X_{D224_{1t}y}$)

สมการที่ D2.9 หมายถึง เจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากแหล่งอื่นๆ เมื่อสิ้นปี ($X_{D225_{1t}}$) เท่ากับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากแหล่งอื่นๆ เมื่อต้นปี ($X_{D225_{1t-1}}$) บวก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากแหล่งอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{D225_1}) หาก ด้วยเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากแหล่งอื่นๆ ที่ชำระระหว่างปี ($X_{D225_{1t}y}$)

สมการที่ D2.10 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะยาวจากกส. (X_{D221_1}) ระหว่างปีต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะยาวที่กส. กำหนดไว้ ($C_{D221_{1t}}$) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D2.11 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์ระหว่างปี (X_{D222_1}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะยาวที่กส. กำหนดไว้ ($C_{D222_{1t}}$) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D2.12 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะยาวจากการพัฒนาการพาณิชย์รวมทุกธนาคารระหว่างปี (X_{D223_1}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะยาวที่ธนาคารพัฒนาการพาณิชย์รวมทุกธนาคารกำหนดไว้ ($C_{D223_{1t}}$) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D2.13 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะยาวจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นรวมระหว่างปี (X_{D224_1}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะยาวที่ชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่นกำหนดไว้ ($C_{D224_{1t}}$) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D2.14 หมายถึง การกู้ยืมเงินระยะยาวจากแหล่งอื่นๆ รวมระหว่างปี (X_{D225_1}) ต้องไม่เกินเพดานการกู้ยืมเงินระยะยาวที่แหล่งอื่นๆ รวมกำหนดไว้ ($C_{D225_{1t}}$) สำหรับแต่ละสหกรณ์

สมการที่ D2.15 หมายถึง คงเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาวย (ID_{2_1}) เป็นผลรวมของคงเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้แต่ละประเภท ได้แก่ คงเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากกส. ($(X_{D221_{1t-1}} + X_{D221_{1t}}) * i_{D221_1}$) คงเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์ ($(X_{D222_{1t-1}} + X_{D222_{1t}}) * i_{D222_1}$) คง

เบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะยาวจากธนาคารพาณิชย์ ($(X_{D223t-1} + X_{D223t}) * i_{D223}$) ดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น ($(X_{D224t-1} + X_{D224t}) * i_{D224}$) และดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งอื่นๆ ($(X_{D225t-1} + X_{D225t}) * i_{D225}$)

สมการที่ D2.16 หมายถึง ดอกเบี้ยหนี้สินรวม (ID_u) เป็นผลรวมของดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินหมุนเวียน (ID_u) กับดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาว (ID_d)

สมการที่ D2.17 หมายถึง ดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินรวม (ID_u) เป็นผลรวมของดอกเบี้ยจ่ายที่ชำระเป็นเงินสด (ID_u) กับดอกเบี้ยจ่ายค้างชำระ (ID_d)

สมการที่ D2.18 หมายถึง ดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินรวม (ID_u) เป็นผลรวมของดอกเบี้ยจ่ายจากการดำเนินธุรกิจต่างๆ ได้แก่ ดอกเบี้ยจ่ายจากการดำเนินธุรกิจสินเชื่อ (X_{CCIu}) จากธุรกิจจำนำยวัสดุ การเกษตร (X_{CT2u}) จากธุรกิจรวบรวมผลผลิต/แปรรูป (X_{CP2u}) จากธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (X_{CE2u}) จากธุรกิจปั๊มน้ำมัน (X_{CO2u}) จากธุรกิจร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต (X_{CS2u}) จากโครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ (X_{CSE2u}) จากโครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง (X_{CM2u}) จากโครงการเชื้อโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด (X_{CN2u}) จากโครงการรับจำนำ/ขายฝาก (X_{CW2u}) และจากการดำเนินงานทั่วไป (X_{CAu})

สมการที่ D2.19 หมายถึง ดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินรวม (ID_u) เป็นผลรวมของดอกเบี้ยจ่ายจากการดำเนินธุรกิจสินเชื่อ (X_{CCIu}) และดอกเบี้ยจ่ายจากการดำเนินงานทั่วไป (X_{CAu})

สมการที่ D3 หมายถึง หนี้สินอื่นๆ เมื่อสิ้นปี (X_{D3u}) เท่ากับ หนี้สินอื่นๆ ในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี (X_{D3t-1})

สมการที่ D4 หมายถึง หนี้สินรวมเมื่อสิ้นปี (X_{Du}) น้อยกว่าหรือเท่ากับเพดานการก่อหนี้และคำประกันสูงสุดที่สหกรณ์กำหนดไว้เป็นเป้าหมายหรือแผนงานในปีถัดไป (C_{Dp})

สมการที่ E หมายถึง ส่วนของทุนรวมเมื่อสิ้นปี (X_{Eut}) เป็นผลรวมของทุนเรือนหุ้นเมื่อสิ้นปี (X_{EIu}) ทุนสำรองเมื่อสิ้นปี (X_{E2u}) ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับสหกรณ์เมื่อสิ้นปี (X_{E3u}) และกำไร (ขาดทุน) ระหว่างปี ($X_{TRt} - X_{TCt}$) หัก ด้วยยอดขาดทุนสะสมในปีที่ผ่านมา (X_{E4u})

สมการที่ E.1 หมายถึง ทุนเรือนหุ้นเมื่อสิ้นปี (X_{EIu}) เท่ากับทุนเรือนหุ้นเมื่อต้นปี (X_{EIu-1}) หัก ด้วยทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{E1u}) หัก ด้วยทุนเรือนหุ้นที่ถอนหรือลดลงระหว่างปี (X_{E1u-1})

สมการที่ E.2 หมายถึง ทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี (X_{EIu}) น้อยกว่าหรือเท่ากับ ทุนเรือนหุ้นตามเป้าหมายหรือแผนงานการระดมทุนเรือนหุ้นของสหกรณ์ฯ ในแต่ปีถัดไป (C_{EIu})

สมการที่ E.3 หมายถึง ทุนสำรองเมื่อสิ้นปี (X_{E2u}) เท่ากับทุนสำรองในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี (X_{E2u-1})

สมการที่ E.4 หมายถึง ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับเมื่อสิ้นปี (X_{E3t}) เท่ากับทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับในปีที่ผ่านหรือเมื่อต้นปี (X_{E3t-1})

สมการที่ E.5 หมายถึง ขาดทุนสะสมเมื่อสิ้นปี (X_{E4t}) เท่ากับขาดทุนสะสมในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี (X_{E4t-1})

ธุรกิจสินเชื่อ

สมการที่ C.1 หมายถึง ต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย (X_{CC1t}) หนึ่งหน่วยมีรายได้ดอกเบี้ยรับจริง (X_{RC1t}) เท่ากับ $C_{RC1t/CC1t}$ หน่วย

สมการที่ C.2 หมายถึง รายได้รวมจากธุรกิจสินเชื่อ (X_{RCt}) เป็นผลรวมของรายได้ดอกเบี้ยรับ (X_{RC1t}) กับรายได้เฉพาะธุรกิจ (X_{RC2t})

สมการที่ C.3 หมายถึง รายได้ดอกเบี้ยรับรวม (X_{RC1t}) เป็นผลรวมของรายได้ดอกเบี้ยรับจริง (X_{RC1t}) กับรายได้ดอกเบี้ยค้างรับ (X_{RC12t})

สมการที่ C.4 หมายถึง รายได้เฉพาะธุรกิจ (X_{RC2t}) หนึ่งหน่วยทำให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยรับรวม (X_{RC1t}) เท่ากับ $C_{RC2t/RC1t}$ หน่วย

สมการที่ C.5 หมายถึง รายได้ดอกเบี้ยค้างรับ (X_{RC12t}) หนึ่งหน่วยมีรายได้ดอกเบี้ยรับจริง (X_{RC1t}) เท่ากับ $C_{RC12t/RC1t}$ หน่วย

สมการที่ C.6 หมายถึง รายได้ดอกเบี้ยรับรวม (X_{RCt}) มากกว่าหรือเท่ากับผลรวมของปริมาณลูกหนี้เงินให้กู้ระยะสั้นเมื่อต้นปี ($X_{A122t-1}$) บวก ด้วยปริมาณลูกหนี้เงินให้กู้ระยะสั้นที่เพิ่มระหว่างปี (X_{A122t}) คูณด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ระยะสั้น (i_{A122t}) กับปริมาณลูกหนี้เงินให้กู้ระยะยาวเมื่อต้นปี ($X_{A171t-1}$) บวก ด้วยปริมาณลูกหนี้เงินให้กู้ระยะยาวที่เพิ่มระหว่างปี (X_{A171t}) คูณด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ระยะยาว (i_{A171t})

สมการที่ C.7 หมายถึง ต้นทุนรวมจากธุรกิจสินเชื่อ (X_{CCt}) เป็นผลรวมของต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย (X_{CC1t}) กับค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจอื่นๆ (X_{CC2t})

สมการที่ C.8 หมายถึง ปริมาณลูกหนี้เงินให้กู้ระยะสั้นที่เพิ่มระหว่างปี (X_{A122t}) บวก ด้วยปริมาณลูกหนี้เงินให้กู้ระยะยาวที่เพิ่มระหว่างปี (X_{A171t}) น้อยกว่าหรือเท่า เพศานเงินที่จะให้กู้ตามที่สหกรณ์กำหนดเป็นเป้าหมายหรือเป็นนโยบายสำหรับปีถัดไป ($C_{A122t+A171t}$)

ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร

สมการที่ T.1 หมายถึง ต้นทุนรวม (X_{CTt}) หนึ่งหน่วยทำให้เกิดรายได้รวม (X_{RTt}) เท่ากับ $C_{RT/CTt}$ หน่วย

สมการที่ T.2 หมายถึง รายได้รวม (X_{RT_1}) เป็นผลรวมของรายได้จากการขาย ($X_{RT_{11}}$) กับรายได้เฉพาะธุรกิจ ($X_{RT_{21}}$)

สมการที่ T.3 หมายถึง รายได้เฉพาะธุรกิจ ($X_{RT_{21}}$) หนึ่งหน่วยมีรายได้จากการขาย ($X_{RT_{11}}$) เท่ากับ $C_{RT_{21}/RT_{11}}$ หน่วย

สมการที่ T.4 หมายถึง รายได้จากการขาย ($X_{RT_{11}}$) เป็นผลรวมของรายได้จากการขายด้วยเงินสด ($X_{RT_{111}}$) กับรายได้จากการขายด้วยเงินเชื่อ ($X_{RT_{112}}$)

สมการที่ T.5 หมายถึง ต้นทุนรวม (X_{CT_1}) เป็นผลรวมของต้นทุนขาย ($X_{CT_{11}}$) กับค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CT_{21}}$)

สมการที่ T.6 หมายถึง ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CT_{21}}$) หนึ่งหน่วยมีต้นทุนขาย ($X_{CT_{11}}$) เท่ากับ $C_{CT_{21}/CT_{11}}$ หน่วย

สมการที่ T.7 หมายถึง ต้นทุนขาย ($X_{CT_{11}}$) เป็นผลรวมของต้นทุนขายด้วยเงินสด ($X_{CT_{111}}$) กับต้นทุนขายด้วยเงินเชื่อ ($X_{CT_{112}}$)

สมการที่ T.8 หมายถึง ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CT_{21}}$) เท่ากับ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่าย ($X_{CT_{211}}$) ค่าเสื่อมราคา ($X_{CT_{2111}}$) และค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจอื่นๆ ($X_{CT_{2111}}$)

สมการที่ T.9 หมายถึง ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่าย ($X_{CT_{211}}$) หนึ่งหน่วยมีค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CT_{21}}$) เท่ากับ $C_{CT_{211}/CT_{21}}$ หน่วย

สมการที่ T.10 หมายถึง ค่าเสื่อมราคา ($X_{CT_{2111}}$) หนึ่งหน่วยมีค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CT_{21}}$) เท่ากับ $C_{CT_{2111}/CT_{21}}$ หน่วย

ส่วนธุรกิจรวมรวมผลผลิต/แปรรูป ก็มีสาระสำคัญเกี่ยวกับคำอธิบายในการบริหารธุรกิจในแบบจำลองเหมือนกันกับธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร

ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร

สมการที่ E.1 หมายถึง ต้นทุนรวม (X_{CE_1}) หนึ่งหน่วยทำให้เกิดรายได้รวม (X_{RE_1}) เท่ากับ C_{RE_1/CE_1} หน่วย

สมการที่ E.2 หมายถึง รายได้รวม (X_{RE_1}) เป็นผลรวมของรายได้จากการบริการ ($X_{RE_{11}}$) กับรายได้เฉพาะธุรกิจ ($X_{RE_{21}}$)

สมการที่ E.3 หมายถึง รายได้เฉพาะธุรกิจ ($X_{RE_{21}}$) หนึ่งหน่วยมีรายได้จากการบริการ ($X_{RE_{11}}$) เท่ากับ $C_{RE_{21}/RE_{11}}$ หน่วย

สมการที่ E.4 หมายถึง รายได้จากการบริการ ($X_{RT_{11}}$) เป็นผลรวมของรายได้จากการบริการที่เป็นเงินสด ($X_{RE_{111}}$) กับรายได้จากการบริการที่เป็นเงินเชื่อ ($X_{RE_{112}}$)

สมการที่ E.5 หมายถึง ต้นทุนรวม (X_{CE_i}) เป็นผลรวมของต้นทุนบริการ ($X_{CE_{II}}$) กับค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CE_{Ii}}$)

สมการที่ E.6 หมายถึง ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CE_{Ii}}$) หนึ่งหน่วยมีต้นทุนบริการ ($X_{CE_{II}}$) เท่ากับ $C_{CE_{II}/CE_{Ii}}$ หน่วย

สมการที่ E.7 หมายถึง ต้นทุนบริการ ($X_{CT_{II}}$) เป็นผลรวมของต้นทุนบริการที่เป็นเงินสด ($X_{CE_{IIa}}$) กับต้นทุนบริการที่เป็นเงินเชื่อ ($X_{CE_{IIc}}$)

สมการที่ E.8 หมายถึง ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CE_{Ii}}$) เท่ากับ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่าย ($X_{CE_{IIi}}$) ค่าเสื่อมราคา ($X_{CE_{2D_i}}$) และค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจอื่นๆ ($X_{CE_{2A_i}}$)

สมการที่ E.9 หมายถึง ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่าย ($X_{CE_{IIi}}$) หนึ่งหน่วยมีค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CE_{Ii}}$) เท่ากับ $C_{CE_{IIi}/CE_{Ii}}$ หน่วย

สมการที่ E.10 หมายถึง ค่าเสื่อมราคา ($X_{CE_{2D_i}}$) หนึ่งหน่วยมีค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ($X_{CE_{Ii}}$) เท่ากับ $C_{CE_{2D_i}/CE_{Ii}}$ หน่วย

ส่วนธุรกิจบ้ม้ำมัน ธุรกิจร้านชูปไปร์มาร์เก็ต โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ โครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและการตลาด และโครงการรับจำนำขายฝาก มีสาระสำคัญเกี่ยวกับค่าอธิบายในการบริหารธุรกิจในแบบจำลองให้มองกับธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร

สมการที่ RA หมายถึง รายได้อื่นๆ ($X_{RA_{II}}$) เท่ากับรายได้อื่นๆ เมื่อต้นปี ($X_{RA_{II-1}}$)

สมการที่ CA.1 หมายถึง ค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไปรวมเมื่อสิ้นปี ($X_{CA_{II}}$) เป็นผลรวมของค่าดอกเบี้ยเมื่อสิ้นปี ($X_{CA_{IIi}}$) ค่าเสื่อมราคามเมื่อสิ้นปี ($X_{CAD_{II}}$) และค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไปอื่นๆ เมื่อสิ้นปี ($X_{CAA_{II}}$)

สมการที่ CA.2 หมายถึง ค่าเสื่อมราคามเมื่อสิ้นปี ($X_{CAD_{II}}$) เท่ากับค่าเสื่อมราคainปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($X_{CAD_{II-1}}$)

สมการที่ CA.3 หมายถึง ค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไปอื่นๆ เมื่อสิ้นปี ($X_{CAA_{II}}$) เท่ากับค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไปอื่นๆ ในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($X_{CAA_{II-1}}$)

สมการที่ FR.1 หมายถึง อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (current ratio) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.8

สมการที่ FR.2 หมายถึง อัตราส่วนทุนหมุนเวียนถึงเกิน (quick ratio) มากกว่าหรือเท่ากับ

1.50

สมการที่ FR.3 หมายถึง อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อยอดขาย/บริการ (working capital on sale) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.07

สมการที่ FR.4 หมายถึง อัตราส่วนสภาพเสี่ยง (local leverage ratio) น้อยกว่า/เท่ากับ 0.50

สมการที่ FR.5 หมายถึง อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์คงที่ (term debt to fixed asset) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.50

สมการที่ FR.6 หมายถึง อัตราส่วนดอกเบี้ยจ่าย (interest coverage ratio) มากกว่าหรือเท่ากับ 3.0

สมการที่ FR.7 หมายถึง อัตราส่วนหนี้สิน (debt service ratio) มากกว่าหรือเท่ากับ 4.0

สมการที่ FR.8 หมายถึง อัตราส่วนผู้ถือหุ้นต่อสินทรัพย์ (ownership ratio) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50

สมการที่ FR.9 หมายถึง อัตราส่วนประสิทธิภาพการผลิต (productivity ratio) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.10

สมการที่ FR.10 หมายถึง ระยะเวลาเรียกเก็บลูกหนี้การค้า (average collect period) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 วัน

สมการที่ FR.11 หมายถึง อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (inventory turnover) มากกว่าหรือเท่ากับ 4.35 ครั้ง

สมการที่ FR.12 หมายถึง อายุสินค้าคงเหลือ (day inventory) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 70 วัน

สมการที่ FR.13 หมายถึง อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย/บริการ (local return on sale) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.020

สมการที่ FR.14 หมายถึง อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (return on local asset) มากกว่าหรือเท่า 0.08

สมการที่ FR.15 หมายถึง อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของทุน (return on net worth) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.1114

สมการที่ AN.1 หมายถึง ค่าเสื่อมราคาร่วมทั้งหมด (X_{DRP_i}) เป็นผลรวมของค่าเสื่อมราคางานแต่ละธุรกิจ

สมการที่ AN.2 หมายถึง ยอดขายสินค้ารวมทั้งหมด (X_{RSALE_i}) เป็นผลรวมของรายได้จากการขายสินค้าจากแต่ละธุรกิจ

สมการที่ AN.3 หมายถึง ยอดขายสินค้าและบริการรวมทั้งหมด ($X_{RSALE_{iB}}$) เป็นผลรวมของรายได้จากการขายสินค้าและรายได้ดอกเบี้ยรับจากธุรกิจสินเชื่อ

สมการที่ AN.4 หมายถึง ต้นทุนขายรวมทั้งหมด (X_{CSALE_i}) เป็นผลรวมของต้นทุนขายจากงานแต่ละธุรกิจ

สมการที่ AN.5 หมายถึง รายได้รวมทั้งหมด (X_{TR_i}) เป็นผลรวมของรายได้รวมจากแต่ละธุรกิจ

สมการที่ AN.6 หมายถึง ต้นทุนรวมทั้งหมด (X_{TC_i}) เป็นผลรวมของต้นทุนรวมจากแต่ละธุรกิจ

สมการที่ AN.7 หมายถึง ค่าใช้จ่ายดำเนินงานรวมทั้งหมด ($X_{EXPENSE_i}$) เป็นผลรวมของค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไปรวมและค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจรวมจากแต่ละธุรกิจ

5.3 วิธีการปรับใช้แบบจำลอง

เนื่องจากแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรที่สร้างขึ้น ได้รวบรวมเอา รายการทุกรายการที่เกิดขึ้นกับสหกรณ์การเกษตรตัวอย่างทุกสหกรณ์ฯ ฉบับนี้ หากสหกรณ์ฯ ตัวอย่างใดจะนำแบบจำลองการบริหารการเงินไปประยุกต์จึงสามารถทำได้ แต่ด้วยความแตกต่างกัน ในจำนวนธุรกิจที่ดำเนินการและนโยบายหรือแผนงานต่างๆ ของสหกรณ์ฯ แต่ละแห่งแต่ละปีที่กำหนดไว้อาจมีความแตกต่างกัน การนำแบบจำลองไปใช้จึงต้องเลือกใช้เฉพาะรายการในธุรกิจที่ สหกรณ์ฯ ดำเนินการเท่านั้น และก่อนที่จะนำแบบจำลองการบริหารการเงินฉบับสมบูรณ์ไปประยุกต์ใช้เพื่อวางแผนการบริหารการเงินผู้ปฏิบัติจำเป็นต้องมีการศึกษาในรายละเอียดของตัวแปร และการแทนค่าตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองก่อน ซึ่งในแบบจำลองได้กำหนดค่าตัวแปรที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือแทนค่าตัวแปร ไว้มี 4 ลักษณะตัวแปร ได้แก่

$X_{i,t-1}$ หมายถึง ตัวแปรที่ i ในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($t-1$)

$X_{i,AVER}$ หมายถึง ตัวแปรที่ i เมื่อสิ้นปีเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่าน

C_{it} หมายถึง ค่าคงที่ ซึ่งกำหนดจากเป้าหมายหรือแผนงานของตัวแปรที่ i ในปีที่ t

C_{x_i/x_j} หมายถึง ค่าคงที่ ซึ่งเป็นค่าสัดส่วนหรือค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรที่ i และ j ใน ข้อจำกัดการดำเนินธุรกิจแต่ละธุรกิจ

รายการที่ต้องปรับเปลี่ยนหรือแทนค่าให้เป็นของแต่ละสหกรณ์ฯ ปรากฏในสมการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) สมการที่ A1.3 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงอัตราการสำรองค่าเพื่อหนี้สัมภัยจะสูญเสียหนี้ การค้า (C_{A121}) สูญเสียเงินกู้ระยะสั้น (C_{A122}) และสูญเสียอื่นๆ ระยะสั้น (C_{A123})

2) สมการที่ A1.4 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงอัตราความสามารถในการได้มาซึ่งเงินทุนที่ เกิดจากการกู้ยืมระยะสั้นระหว่างปีจากแหล่งกู้ยืมแต่ละแห่ง (C_{DIII_1} , C_{DII_2} , C_{DII_3} , C_{DII_4} และ C_{DII_5})

และระยะยาวระหว่างปีจากแหล่งกู้ยืมแต่ละแห่ง (C_{D221} , C_{D222} , C_{D223} , C_{D224} และ C_{D225}) เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานของสหกรณ์ฯ ระหว่างปีได้

- 3) สมการที่ A1.23 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นเมื่อต้นปี (X_{A16t-1})
- 4) สมการที่ A1.27 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสูญเสียที่ลดลงระหว่างปีกับลูกหนี้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ($C_{A171y/A171t}$)
- 5) สมการที่ A1.30 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงอัตราการสำรองค่าผู้อ่อนหนี้สัญญาของลูกหนี้เงินกู้ระยะยาว (C_{A171}) และลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาว (C_{A172})
- 6) สมการที่ A2.2 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรสินทรัพย์ดาวรเมื่อต้นปี (X_{A2t-1})
- 7) สมการที่ A3.2 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรเงินลงทุนเมื่อต้นปี (X_{A31t-1})
- 8) สมการที่ A3.3 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรสินทรัพย์อื่นๆ ที่แยกไม่ได้เมื่อต้นปี (X_{A32t-1})
- 9) สมการที่ D1.7 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกส. (C_{D111y})
- 10) สมการที่ D1.8 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ (C_{D112t})
- 11) สมการที่ D1.9 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพาณิชย์รวมทุกธนาคาร (C_{D113t})
- 12) สมการที่ D1.10 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์ และสหกรณ์อื่น (C_{D114t})
- 13) สมการที่ D1.11 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งเงินกู้แหล่งอื่นๆ (C_{D115t})
- 14) สมการที่ D1.14 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ยต้นปีเมื่อของ 5 ปีที่ผ่านมา ($X_{D12AVER}$)
- 15) สมการที่ D1.16 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเจ้าหนี้เงินรับฝากตามแผนงานหรือเป้าหมายของสหกรณ์ฯ (C_{D13t})
- 16) สมการที่ D1.25 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรปริมาณหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้เมื่อต้นปี ($X_{D163t-1}$)
- 17) สมการที่ D2.10 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกส. (C_{D111y})
- 18) สมการที่ D2.11 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ (C_{D112t})
- 19) สมการที่ D2.12 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากการพาณิชย์รวมทุกธนาคาร (C_{D113t})

20) สมการที่ D2.13 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น (C_{D114c})

21) สมการที่ D2.14 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมระยะสั้นจากแหล่งเงินกู้แหล่งอื่นๆ (C_{D115c})

22) สมการที่ D3 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรหนี้สินอื่นๆ เมื่อต้นปี (X_{D3t-1})

23) สมการที่ D4 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินกู้ยืมและค้าประกันสูงสุด (C_{D4t+1})

24) สมการที่ E.2 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเป้าหมายรวมเงินทุนเรือนหุ้นระหว่างปี (C_{E1t+1})

25) สมการที่ E.3 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรทุนสำรองเมื่อต้นปี (X_{E2t-1})

26) สมการที่ E.4 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรทุนสะสมตามข้อบังคับอื่นๆ เมื่อต้นปี (X_{E3t-1})

27) สมการที่ E.5 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรขาดทุนสะสมในปีที่ผ่านมา (X_{E4t-1})

28) ค่าคงที่แสดงสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายการบัญชีในการบริหารธุรกิจแต่ละธุรกิจ ความนิยมการปรับเปลี่ยนให้เป็นข้อมูลปัจจุบันโดยใช้ค่าเฉลี่ยย้อนหลังอย่างน้อย 5 ปี และต้องเป็นค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ที่มีความถูกต้อง และรายการที่ต้องปรับเปลี่ยนแยกออกเป็นแต่ละธุรกิจ มีดังนี้

28.1) ธุรกิจสินเชื่อ รายการที่ต้องปรับเปลี่ยนได้แก่

- สมการที่ (C.1) ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนรายการรายได้ดอกเบี้ยรับต่อค่าดอกเบี้ยจ่าย (C_{RC1t/CC1t})
- สมการที่ (C.4) ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนรายได้เฉพาะธุรกิจต่อรายได้ดอกเบี้ยรับ (C_{RC2t/RC1t})
- สมการที่ (C.5) ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนรายได้ดอกเบี้ยค้างรับต่อรายได้ดอกเบี้ยรับ (C_{RC12t/RC1t})
- สมการที่ (C.6) ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ระยะสั้น (i_{A122t}) และระยะยาว (i_{A171t})
- สมการที่ (C.8) ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงเพดานเงินที่ปล่อยให้เป็นสินเชื่อได้สูงสุด (C_{(A122t)+(A171t)})

28.2) ธุรกิจอื่นๆ ได้แก่ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจรวมผลผลิต/ประรูปธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร ธุรกิจปั้มน้ำมัน ธุรกิจร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ โครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด และโครงการรับจำนำ/ขายฝาก มีสมการที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรในรายการที่เหมือนกันได้แก่

- สมการที่ T.1, P.1, E.1, O.1, S.1, SE.1, M.1, N.1 และ W.1 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนรายรายการได้รวมต่อต้นทุนรวม ได้แก่ $C_{RT1/CT1}$, $C_{RP1/CP1}$, $C_{RE1/Ce1}$, $C_{RO1/Co1}$, $C_{RS1/CS1}$, $C_{RSE1/CSE1}$, $C_{RM1/CM1}$, $C_{RN1/CN1}$ และ $C_{RW1/CW1}$ ตามลำดับ

- สมการที่ T.3, P.3, E.3, O.3, S.3, SE.3, M.3, N.3 และ W.3 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนรายได้เฉพาะธุรกิจต่อรายได้จากการขาย ได้แก่ $C_{RT2/RT1}$, $C_{RP2/RP1}$, $C_{RE2/RE1}$, $C_{RO2/RO1}$, $C_{RS2/RS1}$, $C_{RSE2/RSE1}$, $C_{RM2/RM1}$, $C_{RN2/RN1}$, และ $C_{RW2/RW1}$ ตามลำดับ

- สมการที่ T.6, P.6, E.6, O.6, S.6, SE.6, M.6, N.6 และ W.6 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจต่อต้นทุนขาย/บริการ ได้แก่ $C_{CT2/CT1}$, $C_{CP2/CP1}$, $C_{CE2/CE1}$, $C_{CO2/CO1}$, $C_{CS2/CS1}$, $C_{CSE2/CSE1}$, $C_{CM2/CM1}$, $C_{CN2/CN1}$ และ $C_{CW2/CW1}$ ตามลำดับ

- สมการที่ T.9, P.9, E.9, O.9, S.9, SE.9, M.9, N.9 และ W.9 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่ายต่อค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ได้แก่ $C_{CT2/CT2}$, $C_{CP2/CP2}$, $C_{CE2/CE2}$, $C_{CO2i/CO2i}$, $C_{CS2i/CS2i}$, $C_{CSE2i/CSE2i}$, $C_{CM2i/CM2i}$, $C_{CN2i/CN2i}$ และ $C_{CW2i/CW2i}$ ตามลำดับ

- สมการที่ T.10, P.10, E.10, O.10, S.10, SE.10, M.10, N.10 และ W.10 ปรับเปลี่ยนค่าคงที่แสดงสัดส่วนค่าเสื่อมราคาต่อค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ ได้แก่ $C_{CT2D/CT2i}$, $C_{CP2D/CP2i}$, $C_{CE2D/CE2i}$, $C_{CO2D/CO2i}$, $C_{CS2D/CS2i}$, $C_{CSE2D/CSE2i}$, $C_{CM2D/CM2i}$, $C_{CN2D/CN2i}$ และ $C_{CW2D/CW2i}$ ตามลำดับ

สำหรับสหกรณ์ฯ ที่ไม่มีการลงบัญชีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเฉพาะธุรกิจ และค่าเสื่อมราคาเฉพาะธุรกิจจะไม่มีสมการที่ T.8, T.9, T.10, P.8, P.9, P.10, E.8, E.9, E.10, O.8, O.9, O.10, S.8, S.9, S.10, SE.8, SE.9, SE.10, M.8, M.9, M.10, N.8, N.9, N.10, W.8, W.9 และ W.10 จึงไม่ต้องการปรับเปลี่ยนค่ารายการในสมการดังกล่าว

29) สมการที่ RA ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรรายได้อื่นๆ เมื่อต้นปี (X_{RAi-1})

30) สมการที่ CA.2 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรค่าเสื่อมราคามือต้นปี (X_{CA2i-1}) ในหมวดค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไป

31) สมการที่ CA.3 ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่นๆ เมื่อต้นปี (X_{CA3i-1}) ในหมวดค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไป

เมื่อปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรและแทนค่าข้อมูลต่างๆ ในแบบจำลองให้เป็นของแต่ละสหกรณ์แล้วต้องทำการซ้ายข้างสมการทุกสมการให้อยู่ในรูปแบบสมการเส้นตรงที่ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนแบบจำลองโปรแกรมเชิงเส้นตรง โดยการซ้ายตัวแปรทุกด้านในสมการไว้ด้านซ้ายมือ ส่วนค่าคงที่ทุกรายการที่เป็นผลรวม หรือ พลคูณ หรือ พลต่างให้ซ้ายผลนั้นไว้ด้านขวามือ เพื่อให้แบบจำลองการบริหารการเงินมีรูปแบบพร้อมที่จะวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้

5.5 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองและแผนการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรกรณีศึกษา

เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตร ซึ่งแบบจำลองฉบับสมบูรณ์ดังแสดงในหัวข้อ 5.3 ได้ผ่านการทดสอบในลักษณะต่างๆ หลายลักษณะจึงได้แบบจำลองที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสหกรณ์การเกษตรต่างๆ ได้ตามวิธีการดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อที่ 5.4 ฉะนั้น ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินในที่นี้ซึ่งเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินเป็นกรณีศึกษาของสหกรณ์การเกษตรที่เป็นตัวแทนของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 1 ตัวอย่าง โดยเลือกจากสหกรณ์ฯ ที่มีจำนวนสมาชิก ปริมาณเงินทุนดำเนินงาน และปริมาณธุรกิจ ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มสหกรณ์ ซึ่งพบว่าสหกรณ์ฯ ที่เป็นตัวแทนของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ได้แก่ สหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด และสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด

การวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรกรณีศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนแรกเป็นผลการวิเคราะห์แบบจำลองเพื่อเสนอแนะแนวทางสู่การวางแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจ และส่วนที่สองเป็นผลการวิเคราะห์ด้านอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงิน ซึ่งผลการศึกษาทั้งสองส่วนเป็นดังนี้

5.5.1) ผลการวิเคราะห์แบบจำลองเพื่อเสนอแนะแนวทางสู่การวางแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจ

การวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงเสนอแนะแนวทางเชิงกลยุทธ์สำหรับการบริหารการเงินและธุรกิจของสหกรณ์ฯ ในปี พ.ศ. 2543/44 โดยใช้ข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2542/43 เป็นข้อมูลปัจจุบันในการวิเคราะห์แบบจำลองของแต่ละสหกรณ์ฯ ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ เป็นกรณีที่แบบจำลองการบริหารการเงินมีลักษณะและประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจตามที่เกิดขึ้นจากผลการดำเนินที่ผ่านมา โดยใช้ข้อมูลสัดส่วนหรือประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจเฉลี่ยจากผลการดำเนินงานในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542) ของแต่ละสหกรณ์ฯ

กรณีที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ เป็นกรณีที่แบบจำลองการบริหารการเงินได้ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถทำกำไรได้จากผลการดำเนินงานเฉลี่ยใน

ช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่สหกรณ์การเกษตรในแต่ละกลุ่มสามารถทำได้สูงสุดเฉลี่ยของ 5 ปี (พ.ศ. 2538-2542) ที่ผ่านมา

เนื่องจากผลการดำเนินธุรกิจเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่านมาสหกรณ์การเกษตรมีศักยภาพไม่มีประสิทธิหรือทำกำไรไม่ได้ แต่ธุรกิจต่างๆ เหล่านี้อาจเป็นธุรกิจที่เป็นประโยชน์หรือสามารถช่วยเหลือสมาชิกหรือเกษตรกรได้ ไม่ว่าจะทำให้สมาชิกได้ขายผลผลิตทางการเกษตรและซื้อลินค้าที่จำเป็นในราคายุติธรรม หรือไม่ถูกเอาไว้จากการพ่อค้าคนกลาง ดังนั้น การศึกษาส่วนนี้จึงมุ่งที่จะทราบว่าหากสหกรณ์การเกษตรมีศักยภาพปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจต่างๆ เหล่านี้จนสามารถทำกำไรได้จะให้เสนอแนะต่อการบริหารจัดการทางการเงินของสหกรณ์การเกษตรอย่างไร ซึ่งการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินเพื่อให้การบริหารธุรกิจมีประสิทธิภาพได้ดังกล่าว จะสมมติให้สหกรณ์การเกษตรมีศักยามีประสิทธิภาพได้เทียบเท่ากับประสิทธิภาพสูงสุดที่สหกรณ์การเกษตรในแต่ละกลุ่มสามารถทำได้หรือเรียกว่าสหกรณ์การเกษตรด้านแบบของแต่ละกลุ่ม และวิเคราะห์แบบจำลองในกรณีที่ทำได้โดยการเปลี่ยนค่าสัดส่วนตัวแปร หรือค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรต่างๆ ในส่วนของการบริหารธุรกิจแต่ละธุรกิจในแบบจำลองให้เป็นค่าสัมประสิทธิ์ของสหกรณ์ต้นแบบในแต่ละกลุ่ม

นอกจากข้อสมมติฐานทั่วไปของแบบจำลองที่กล่าวแล้วในหัวข้อที่ 5.2 และ 5.3 การวิเคราะห์แบบจำลองของสหกรณ์การเกษตรทั้ง 2 กรณีที่ศักยามีข้อสมมติฐานเบื้องต้นเพิ่มเติมที่เหมือนกันอีก คือ

1) จากข้อสมมติที่กำหนดให้การถือครองเงินของสหกรณ์ฯเกิดขึ้นต้นปีเสมอทำให้เงินสครับที่เกิดจากการถือครองระยะสั้นระหว่างปีจากแหล่งเงินกู้แต่ละแหล่ง (X_{D111y} , X_{D112y} , X_{D113y} , X_{D114y} และ X_{D115y}) และระยะยาวระหว่างปีแต่ละแหล่ง (X_{D221y} , X_{D222y} , X_{D223y} , X_{D224y} และ X_{D225y}) สหกรณ์ฯสามารถนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานระหว่างปีได้ทั้งหมด

2) จากข้อสมมติฐานที่กำหนดให้การขายสินค้า การรับชำระลูกหนี้เงินกู้ การรับชำระดอกเบี้ยค้างรับ การรับชำระดอกเบี้ยเงินกู้ การขายสินทรัพย์ดาวร การรับฝากรเงินจากสมาชิกและการระดมเงินทุนเรือนหุ้นระหว่างปีเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้รายการเงินสครับที่เกิดขึ้นระหว่างปีจากการขายสินค้าทั้งหมด (X_{RSALEy}) จากการรับชำระลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น (X_{A12y}) และระยะยาว (X_{A171y}) จากการรับชำระดอกเบี้ยค้างรับลูกหนี้เงินกู้เมื่อต้นปี (X_{A13y}) และดอกเบี้ยรับลูกหนี้เงินกู้ระหว่างปี (X_{RC11y}) จากการขายสินทรัพย์ดาวร (X_{A2y}) จากการรับฝากรเงินจากสมาชิกที่เกิดขึ้นระหว่างปี (X_{D1y}) และจากการเพิ่มทุนเรือนหุ้นระหว่างปี (X_{E1y}) สามารถนำมาใช้สอยเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานของสหกรณ์ฯได้ครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50 ของแต่ละรายการตามลำดับ

จากการวิเคราะห์หาคำตอบที่ดีที่สุดตามแบบจำลองขั้นต้นพบว่า คำตอบที่ได้จากแบบจำลองมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับข้อสมมติฐาน และความขัดแย้งกันของข้อจำกัดด้านอัตราส่วนทางการเงินบางรายการ ทำให้การใช้อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองด้วยค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงินไม่สามารถใช้พร้อมกันได้ทุกรายการ และการใช้อัตราส่วนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานในแต่ละสหกรณ์ฯ ก็มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพทางการเงินและนโยบายทางการเงินต่างๆ ของแต่ละสหกรณ์ฯ ที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความสมบูรณ์มากที่สุดจึงพยายามเลือกใช้อัตราส่วนทางการเงินที่มีข้อจำกัดตามค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงินและสามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองของแต่ละสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาใหม่จำนวนมากที่สุดและกระจายครบถ้วนในหมวดอัตราส่วนทางการเงิน

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองแห่ง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.5.1.1) สหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด

สหกรณ์การเกษตรสะเมิงเป็นสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาที่เป็นตัวแทนของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างกลุ่มที่ 1 มีที่ดังอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ขาดทะเบียนสหกรณ์เมื่อปี พ.ศ. 2521 ปัจจุบัน (พ.ศ. 2544) มีอายุ 24 ปี มีสมาชิกจำนวน 844 คน มีทุนดำเนินงาน 15,621,780 บาท และมีปริมาณธุรกิจรวม 52,693,814 บาท มีผู้จัดการทำหน้าที่ในการบริหารจัดการร่วมกับคณะกรรมการจำนวน 15 คน และมีการดำเนินธุรกิจ 3 ธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร และธุรกิจรวมรวมผลผลิตทางการเกษตร (ดูรายละเอียดสภาพทั่วไป การบริหารการเงินและผลการดำเนินงานจากการเงินในภาคผนวก ข) ดังนั้น แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ การเกษตรสะเมิงในชุดสมการที่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจซึ่งมีเฉพาะชุดสมการธุรกิจที่สหกรณ์ฯ ดำเนินงานเท่านั้น จะไม่มีชุดสมการในธุรกิจที่สหกรณ์ไม่ได้ดำเนินการ ซึ่งได้แก่ ชุดสมการในธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (ชุดสมการที่ E) ชุดสมการธุรกิจปั้มน้ำมัน (ชุดสมการที่ O) ชุดสมการธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต (ชุดสมการที่ S) ชุดสมการโครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ (ชุดสมการที่ SE) ชุดสมการโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด (ชุดสมการที่ N) และชุดสมการ โครงการรับจำนำ/ขายฝาก (ชุดสมการที่ W) และในสมการอื่นๆ หรือรายการทางการเงินอื่นๆ ที่เชื่อมโยงรายการในชุดสมการที่ไม่ได้ดำเนินการนี้ด้วย และสหกรณ์ฯ การเกษตรสะเมิง จำกัด มีการลงทะเบียนชี้แยกคอกเบี้ยจ่ายและค่าเสื่อมราคาเฉพาะธุรกิจไว้ ฉะนั้น แบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์ฯ การเกษตรสะเมิงจึงประกอบด้วยชุดสมการเกี่ยวกับคอกเบี้ยจ่ายและค่าเสื่อมราคานำมาคำนวณค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจในแต่ละธุรกิจ

แบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด มีข้อจำกัดทางการเงินในรอบปีบัญชี 2543/44 ดังนี้

- เพดานเงินกู้ยืมและคำปรับกันสูงสุด (X_{Debt}) ไม่เกิน 45,000,000 บาท
- เจ้าหนี้การค้าสินปีไม่เกินกว่าปริมาณเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ย 5 ปี คือ 514,842 บาท
- เจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีไม่เกินแผนงานหรือความสามารถในการระดมเงินฝากจากสมาชิกที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้ คือ 48,992,000 บาท
- นุ๊คล่าสินทรัพย์ควรสินปีไม่ต่ำกว่ามูลค่าในปีที่ผ่านมาคือ 3,039,778 บาท
- เพดานเงินกู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ไม่เกิน 40,000,000 บาท
- เพดานเงินกู้ยืมจากการส่งเสริมสหกรณ์ไม่เกิน 10,000,000 บาท
- ปริมาณเงินที่ปล่อยสินเชื่อให้กับสมาชิกตามแผนงานระหว่างปีไม่เกิน 37,012,000 บาท
- การระดมเงินทุนเรือนหุ้นตามแผนงานระหว่างปีไม่เกิน 1,775,000 บาท

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ในแต่ละกรณี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจก่อนการปรับปูงประดิษฐิภาพการบริหารธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด เป็นกรณีที่แบบจำลองการบริหารการเงินมีลักษณะและประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจตามที่เกิดขึ้นจากการผลการดำเนินที่ผ่านมา โดยใช้ข้อมูลตัวแปรต่อไปนี้

จากข้อจำกัดต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น และจากความขัดแย้งกันของข้อจำกัดด้านอัตราส่วนทางการเงินบางรายการจึงทำให้ไม่สามารถใช้อัตราส่วนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองพร้อมกันทุกรายการ (15 รายการ) อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองในกรณีที่ 1 สำหรับสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ได้มี 9 รายการ ได้แก่ 1) current ratio 2) quick ratio 3) working capital on sale 4) local leverage ratio 5) term debt to fixed asset 6) average collect period 7) day inventory 8) return on sale และ 9) return on net worth ซึ่งกล่าวได้ว่าหากสหกรณ์การเกษตรสะเมิงดำเนินงานตามแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจซึ่งเป็นค่าตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลอง จะทำให้ผลการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเงินตามมาตรฐานที่ชัดเจนด้วยอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 9 รายการ กล่าวคือ 1) มีสภาพคล่องทางการเงินหรือมีความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนเมื่อ

พิจารณาจากสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่ได้ 2) มีความสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นจากสินทรัพย์หมุนเวียนได้โดยไม่รวมสินค้าคงเหลือ 3) ในยอดขายและบริการซึ่งเป็นผลการดำเนินธุรกิจสามารถสร้างสินทรัพย์หมุนเวียนได้มากกว่า 7% 4) ส่วนของทุนที่มีอยู่โดยไม่รวมเงินลงทุนชื้อหุ้นมีปริมาณเพียงพอต่อการชำระหนี้สินระยะยาวได้ 5) สินทรัพย์ถาวรที่มีอยู่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินระยะยาวได้ 6) มีประสิทธิภาพในการเรียกเก็บลูกหนี้การค้า กล่าวคือ ใน 1 ปี สามารถในการเรียกเก็บลูกหนี้การค้าได้ภายใน 40 วัน 7) มีประสิทธิภาพในการขายสินค้าคงเหลือ กล่าวคือ ใน 1 ปี สามารถขายขายสินค้าคงเหลือได้ภายใน 70 วัน 8) มีสมรรถภาพในการทำกำไรจากการขายสินค้าและบริการ และ 9) มีสมรรถภาพในการทำกำไรจากการส่วนของทุน

ผลวิเคราะห์แบบจำลองในการผลที่ 1 ทำให้สหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด มีสภาพทางการเงินดังนี้

- มีสินทรัพย์รวม 40,586,972 บาท แบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์อื่นเท่ากับ 36,927,396 บาท 3,039,778 บาท และ 619,800 บาท ตามลำดับ และในจำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารจำนวน 36,451,148 บาท โดยไม่มีลูกหนี้เงินกู้ ไม่มีคอกเบี้ยเงินค้างรับ และไม่มีสินค้าคงเหลือและวัสดุคงเหลือ (ตารางที่ 5.2)

- มีหนี้สินรวม 23,089,864 บาท (น้อยกว่าเพดานเงินกู้ขีมและคำประกันสูงสุด) แบ่งเป็นหนี้สินหมุนเวียน หนี้สินระยะยาว และหนี้สินอื่นๆ เท่ากับ 20,515,220 บาท 1,159,889 บาท และ 1,054,755 บาท ตามลำดับ และในหนี้สินหมุนเวียนนี้มีเจ้าหนี้เงินกู้ขีมระยะสั้นรวม 2,667,255 บาท (จากชกส.ทั้งจำนวน) เจ้าหนี้เงินรับฝาก 17,842,984 บาท และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ 4,981 บาท ส่วนในหนี้สินระยะยาวจะมีเพียงเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจากการต่อสัมภารณ์จำนวน 1,519,889 บาท (ตารางที่ 5.2)

- มีส่วนของทุนรวม 17,497,108 บาท แบ่งเป็นทุนเรือนหุ้น 13,693,690 บาท ทุนสำรอง 993,500 บาท ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับ 419,158.19 บาท และกำไรจากการดำเนินงาน 2,390,761 บาท (ตารางที่ 5.2)

จากผลวิเคราะห์แบบจำลองสามารถนำมาทำแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจที่สัมฤทธิ์ผลสำหรับสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 ได้ดังนี้

ก. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด

ก.1) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์ ระหว่างปีสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ต้องปล่อยเงินกู้ระยะสั้นให้กับสมาชิกเพิ่ม แต่ต้องเร่งรัดเรียกเก็บจากลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ให้ได้ทั้งหมด ส่วนลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวไม่ต้องปล่อยเงินกู้ระยะยาวแต่ให้เร่งรัดลูกหนี้รายเดิมให้ได้ทั้ง

หมวดเช่นกัน และ สหกรณ์ต้องไม่ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อเพิ่มหรือไม่ให้มีลูกหนี้การค้าเพิ่ม ต้องเร่งรัดให้ลูกหนี้การค้ารายเดิมและลูกหนี้อื่นๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่เป็นรายเดิมและรายใหม่ให้นำเงินมาชำระคืนให้ได้ทั้งหมดซึ่งจะทำให้สิ้นปีสหกรณ์ไม่มีลูกหนี้ทุกชนิดคงเหลือ ระหว่างปีสหกรณ์ต้องซื้อสินค้ามาขายเพิ่ม

ก.2) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารหนี้สิน ระหว่างปีสหกรณ์ต้องกู้เงินระยะยาวจากกรมส่งเสริมสหกรณ์เพิ่ม ให้ค้างจ่ายค่าดอกเบี้ยจ่ายเข้าหนี้ทั้งที่เป็นเข้าหนี้เงินกู้รายเดิมและที่กู้เพิ่มระหว่างปีและเงินค้างจ่ายอื่นๆ ไว้ก่อน ส่วนเข้าหนี้เงินกู้รายอื่นที่ยกมาจากการปีที่แล้วไม่ว่าจะเป็นเข้าหนี้เงินกู้ระยะสั้นจากรถส. เข้าหนี้เงินกู้ระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ เข้าหนี้การค้า และเข้าหนี้เงินรับฝากจากสมาชิกให้ชำระคืนเข้าหนี้ได้บางส่วน

ก.3) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารส่วนของทุน ระหว่างปีสหกรณ์ต้องระดมเงินทุนเรือนหุ้นจากสมาชิกและต้องดำเนินการให้ได้ตามเป้าหมายหรือแผนงานที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินพบว่า การบริหารสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของทุนดังกล่าวจะมีผลต่อการบริหารเงินสดและเงินฝากธนาคาร โดยตรงกล่าวคือ ระหว่างปีสหกรณ์ฯ จำเป็นต้องใช้เงินสดและเงินฝากธนาคารในการปล่อยเงินกู้ระยะสั้น และใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานธุรกิจ ซึ่งสหกรณ์จะมีเงินสดเพียงพอต่อการดำเนินงานต่างๆ ดังกล่าวได้ สหกรณ์ฯ ต้องเร่งรัดลูกหนี้ทั้งที่เป็นลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ ต้องเรียกเก็บดอกเบี้ยค้างรับ และต้องขายสินค้าคงเหลือให้หมด นอกจากนี้ยังต้องกู้เงิน ต้องค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้อีก และต้องระดมเงินทุนเรือนหุ้นเพิ่ม

๖. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ในแต่ละธุรกิจมีรายละเอียด ดังนี้

๖.1) ธุรกิจสินเชื่อ ระหว่างปีสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ต้องปล่อยเงินกู้ระยะสั้นแก่สมาชิกเพิ่ม แต่ต้องเร่งรัดการชำระดอกเบี้ยจากลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ให้เก็บทั้งหมดซึ่งจะทำให้สหกรณ์มีรายได้ดอกเบี้ยรับจากลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะส่งผลให้สิ้นปีการดำเนินธุรกิจสินเชื่อมีกำไร

๖.2) ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ระหว่างปีสหกรณ์ต้องทำธุรกิจเพิ่มโดยการซื้อวัสดุการเกษตรมาขายเพิ่ม และต้องขายวัสดุการเกษตรที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้สิ้นปีมีกำไรจากการดำเนินธุรกิจ

๖.3) ธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร จากการดำเนินงานเฉลี่ย ๕ ปีที่ผ่านมา ธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรเป็นธุรกิจที่ไม่สามารถทำกำไรให้กับสหกรณ์ได้ ดังนั้น

ระหว่างปีสหกรณ์จึงไม่ต้องทำการรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรเพิ่ม แต่ให้ขายผลผลิตทางการเกษตรส่วนที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้หมด

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจพบว่า แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจเพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุดตามกำหนดที่ดีที่สุดจากแบบจำลอง ไม่ให้สหกรณ์ทำการเกณฑ์สะสมเมืองทำธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรซึ่งเป็นธุรกิจที่ผลการดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมาไม่สามารถทำกำไร ไม่ให้เพิ่มปริมาณธุรกิจซึ่งมีข้อจำกัดด้านการเงินทุน และเพื่อให้สหกรณ์มีเงินทุนเพียงพอต่อการดำเนินงานระหว่างปีสหกรณ์ต้องขายสินค้าห้ามที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้หมด

กรณีที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรสะสม จำกัด เป็นกรณีที่แบบจำลองได้ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถทำกำไรได้จากการดำเนินงานเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่านมา ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรในกลุ่มที่ 1 ที่สามารถทำได้สูงสุดเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่านมา(พ.ศ. 2538-2542)

จากการดำเนินธุรกิจเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542) ของสหกรณ์การเกษตรสะสม จำกัด พบว่าธุรกิจรวบรวมผลผลิตเป็นธุรกิจที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ (ขาดทุน) และสหกรณ์ฯ ในกลุ่มที่ 1 ที่มีผลการดำเนินธุรกิจรวบรวมผลผลิตเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542) ดีที่สุดหรือมีประสิทธิภาพมากที่สุดซึ่งเรียกได้ว่าเป็นสหกรณ์ต้นแบบในธุรกิจรวบรวมผลผลิตในกลุ่มที่ 1 คือ สหกรณ์การเกษตรพัฒนา จำกัด ดังนั้นการวิเคราะห์ในกรณีนี้จึงปรับเปลี่ยนค่าสมประสิทธิ์การบริหารธุรกิจรวบรวมผลผลิตในแบบจำลองให้ตามสมการที่ P.1, P.2, P.3,..., P.10 ให้เท่ากับค่าสมประสิทธิ์ของสหกรณ์ต้นแบบ

หลังจากที่สหกรณ์การเกษตรสะสม จำกัด ปรับปรุงให้ธุรกิจรวบรวมผลผลิตมีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรพัฒนา จำกัด พบร้า แบบจำลองการบริหารการเงินสามารถใช้ได้ต่อราก่อนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานตัวชี้วัดทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองได้ทุกรายการ ซึ่งกล่าวได้ว่า หลังจากที่สหกรณ์การเกษตรสะสม จำกัด ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรต้นแบบในกลุ่มที่ 1 แล้ว ผลการดำเนินงานตามแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินซึ่งเป็นค่าตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองจะทำให้สหกรณ์การเกษตรสะสม จำกัด สามารถมีความสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานทางการเงินที่ชี้วัดด้วยอัตราส่วนทางการเงินได้ทุกรายการ ในทุกๆ ด้าน

ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองในกรณีที่ 2 ทำให้สหกรณ์การเกษตรสะสม จำกัด มีสภาพทางการเงินดังนี้

- มีสินทรัพย์รวม 92,417,120 บาท แบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์อื่นเท่ากับ 88,757,536 บาท 3,039,778 บาท และ 619,800 บาท ตามลำดับ และในจำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารจำนวน 88,281,288 บาท โดยไม่มีลูกหนี้เงินกู้ ไม่มีคดคือเบี้ยเงินค้างรับ และไม่มีสินค้าคงเหลือและวัสดุคงเหลือ (ตารางที่ 5.2)

- มีหนี้สินรวม 45,000,000 บาท (เท่ากับเพดานเงินกู้ขึ้นและคำประกันสูงสุด) แบ่งเป็นหนี้สินหมุนเวียน หนี้สินระยะยาว และหนี้สินอื่นๆ เท่ากับ 42,425,356 บาท 1,159,889 บาท และ 1,054,755 บาท ตามลำดับ และในหนี้สินหมุนเวียนมีเจ้าหนี้เงินกู้ขึ้นระดับสั้นรวม 12,292,689 บาท (จากธกส. 2,667,255 บาท กรมส่งเสริมสหกรณ์ 9,625,434 บาท) เจ้าหนี้เงินรับฝาก 22,489,100 บาท และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ 7,434,567 บาท (เป็นคดคือเบี้ยค้างจ่าย 4,927,754 บาท และเงินค้างจ่ายอื่นๆ 2,713,791 บาท) ส่วนในหนี้สินระยะยาวจะมีเพียงเจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจากกรมส่งเสริมสหกรณ์จำนวน 1,519,889 บาท (ตารางที่ 5.2)

- มีส่วนของทุนรวม 47,417,116 บาท แบ่งเป็นทุนเรือนหุ้น 13,693,690 บาท ทุนสำรอง 993,500 บาท ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับ 419,158.19 บาท และคำไว้จากการดำเนินงาน 32,310,770 บาท (ตารางที่ 5.2)

จากผลวิเคราะห์แบบจำลองสามารถนำมาทำแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจ หลังจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่สัมฤทธิ์ผลสำหรับสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 ได้ดังนี้

ก. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรสะเมิง

ก.1) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์ ระหว่างปีสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ต้องปล่อยเงินกู้ระยะสั้นให้สมาชิกกู้เพิ่ม แต่ต้องเร่งรัดลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ให้ได้ทั้งหมด ส่วนลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวต้องไม่ปล่อยเงินกู้เพิ่มขึ้นแต่ให้เร่งรัดลูกหนี้รายเดิมให้ได้ทั้งหมด ระหว่างปีต้องไม่ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือไม่ให้มีลูกหนี้การค้าเพิ่ม แต่ต้องเร่งรัดให้ลูกหนี้การค้ารายเดิมและลูกหนี้อื่นๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้ได้ทั้งหมด ซึ่งจะทำให้สิ้นปีสหกรณ์ไม่มีลูกหนี้ทุกชนิดคงเหลือ และสหกรณ์ต้องซื้อสินค้ามาทำธุรกิจเพิ่ม

ก.2) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารหนี้สิน ระหว่างปีสหกรณ์ต้องกู้เงินระยะสั้นและระยะยาวจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ก่อนหนี้ระยะยาวจากธกส. และให้ค้างจ่ายค่าคดคือเบี้ยเงินกู้ทั้งที่เกิดจากเจ้าหนี้เงินกู้รายเดิมและรายใหม่ที่กู้เพิ่มระหว่างปีและเงินค้างจ่ายอื่นๆ ไว้ก่อน ส่วนเจ้าหนี้เงินรับฝากจากสมาชิกที่ยกมาจากปีที่แล้วให้เจรจาให้สมาชิกฝากเงินไว้กับสหกรณ์ก่อน แต่ต้องชำระคืนเจ้าหนี้การค้า เจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจากธกส. และจากกรมส่งเสริมสหกรณ์บางส่วนด้วย

ก.3) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารส่วนของทุน มีลักษณะเช่นเดียวกับกรณีที่ 1 จะแตกต่างกันที่กรณีที่ 2 ต้องทำกำไรให้ได้มากกว่ากรณีที่ 1

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินพบว่า แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรจะมีในกรณีที่ 2 ไม่จำเป็นต้องก่อหนี้จำนวนมาก แต่ยังสามารถชำระคืนเจ้าหนี้บางส่วนได้ด้วย ขณะที่กรณีที่ 1 จำเป็นต้องก่อหนี้ในปริมาณมาก เพื่อให้มีเงินทุนเพียงพอต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ ทั้งนี้เนื่องจากผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินในกรณีที่ 2 สามารถสร้างกำไรให้กับสหกรณ์ได้สูงมาก จึงทำให้สหกรณ์มีเงินทุนดำเนินงานเพียงพอไม่จำเป็นต้องก่อหนี้เพิ่มจำนวนมาก นั่นเอง

ข. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรจะเพิ่ม จำกัด

แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจสำหรับสหกรณ์การเกษตรจะเพิ่ม จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 ซึ่งเป็นคำตอบที่ดีที่สุดหลังจากปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจรวมผลผลิตให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรพัฒนา จำกัด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข.1) ธุรกิจสินเชื่อ ระหว่างปีสหกรณ์ต้องปล่อยเงินกู้ระยะสั้นแก่สมาชิกเพิ่ม ซึ่งจะทำให้มีรายได้จากการเบี้ยรับทั้งจากลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ และระหว่างปีต้องเร่งรัดการชำระคืนเบี้ยจากลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ให้ได้เกือบทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีผลกำไรได้

ข.2) ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ระหว่างปีสหกรณ์ต้องซื้อวัสดุการเกษตรมาขายเพิ่ม และต้องขยายวัสดุการเกษตรที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีผลกำไร

ข.3) ธุรกิจรวมผลผลิตทางการเกษตร เมื่อมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจแล้วสหกรณ์ต้องทำธุรกิจเพิ่มขึ้น โดยต้องรวมรวมผลผลิตเพิ่มเป็นจำนวนมาก และต้องขยายผลผลิตทั้งที่รวมรวมเพิ่มและที่คงเหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้หมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว จะทำให้มีผลกำไรเพิ่มขึ้นมาก

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจพบว่า แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจเพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุดตามคำตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองให้สหกรณ์การเกษตรจะเพิ่มปริมาณธุรกิจทุกด้าน ซึ่งได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร และธุรกิจรวมผลผลิตทางการเกษตร และไม่เพิ่มปริมาณธุรกิจซึ่งมีข้อจำกัดด้านการเงินทุน และเพื่อให้สหกรณ์มีเงินทุนเพียงพอต่อการดำเนินงานระหว่างปีสหกรณ์ต้องขายสินค้าทั้งที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินให้หมด

ตารางที่ 5.2 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 แยกตามกรณีศึกษา

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
สินทรัพย์รวม	X _{A11}	40,586,972.00	92,417,120.00
สินทรัพย์หมุนเวียน	X _{A11a}	36,927,396.00	88,757,536.00
เงินสดและเงินฝาก			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A11b}	73,843,208.00	225,868,768.00
- ลดลง/ใช้ไประหว่างปี	X _{A11c}	4,115,656.00	141,350,064.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A11d}	36,451,148.00	88,281,288.00
อุปกรณ์และสิ่งร่วน			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A12a}	19,585,298.00	37,012,000.00
- รับซ้ำระหว่างปี	X _{A12b}	50,920,236.00	68,346,936.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A12d}	0.00	0.00
อุปกรณ์การค้าและสิ่น			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A12e}	0.00	0.00
- รับซ้ำระหว่างปี	X _{A12f}	36,750.00	36,750.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A12g}	0.00	0.00
อุปกรณ์เงินกู้และสิ่น			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A12h}	19,585,298.00	37,012,000.00
- รับซ้ำระหว่างปี	X _{A12j}	50,408,788.00	67,835,488.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A12k}	0.00	0.00
อุปกรณ์อื่นๆ และสิ่น			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A12l}	0.00	0.00
- รับซ้ำระหว่างปี	X _{A12m}	474,697.75	474,697.75
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A12n}	0.00	0.00
หัก ค่าเพื่อนั่งสังสัยจะสูญ	X _{A12o}	0.00	0.00
คงเบี้ยยังเงินให้กู้ค้างรับ			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{RC12i}	891,630.69	1,199,874.25
- รับซ้ำระหว่างปี	X _{A13y}	2,330,955.75	2,639,199.25
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A13z}	0.00	0.00
สินค้าคงเหลือ			
สินค้าคงเหลือต้นปี	X _{A14a}	4,090,636.00	4,090,636.00
ซื้อเพิ่มระหว่างปี	X _{A14c}	6,574,236.00	60,551,252.00
- ซื้อเงินสด	X _{A14d}	6,574,236.00	60,551,252.00
- ซื้อเงินเชื่อ	X _{A14e}	0.00	0.00
ขายไประหว่างปี	X _{A14y}	10,664,872.00	35,588,532.00
คงเหลือสิ้นปี	X _{A14z}	0.00	0.00

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวเปรีย	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
วัสดุคงเหลือ			
- ซื้อเพิ่มระหว่างปี	X _{A15t}	0.00	0.00
- ใช้ไประหว่างปี	X _{A15y1}	27,563.00	27,563.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A15u}	0.00	0.00
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	X _{A16u}	476,248.00	476,248.00
ลูกหนี้ระยะยาวรวม			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A17t}	0.00	0.00
- รับชำระระหว่างปี	X _{A17y1}	551,393.25	551,393.25
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A17u}	0.00	0.00
ลูกหนี้เงินกู้ระยะยาว			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A17t1}	0.00	0.00
- รับชำระระหว่างปี	X _{A17y11}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A17u1}	0.00	0.00
ลูกหนี้อื่นๆ ระยะยาว			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A172t}	0.00	0.00
- รับชำระระหว่างปี	X _{A172y1}	551,393.25	551,393.25
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A172u}	0.00	0.00
หัก ค่าเผื่อนหนี้สงสัยจะสูญ	X _{A173u}	0.00	0.00
สินทรัพย์ถาวร			
ซื้อเพิ่มระหว่างปี	X _{A2t}	0.00	0.00
- ซื้อเงินสด	X _{A2t1}	0.00	0.00
- ซื้อเงินเชื่อ	X _{A2t2}	0.00	0.00
ขายไประหว่างปี	X _{A2y1}	0.00	0.00
- ขายเงินสด	X _{A2y11}	0.00	0.00
- ขายเชื่อ	X _{A2y12}	0.00	0.00
คงเหลือสิ้นปี	X _{A2u}	3,039,777.50	3,039,777.50
สินทรัพย์อื่น	X _{A3u}	619,800.00	619,800.00
เงินลงทุน	X _{A31u}	234,200.00	234,200.00
สินทรัพย์อื่นๆ	X _{A32u}	385,600.00	385,600.00
หนี้สินรวม	X _{Du}	23,089,864.00	45,000,000.00
หนี้สินหมุนเวียน	X _{D1u}	20,515,220.00	42,425,356.00
เข้าหนี้เงินกู้ระยะสั้น	X _{D11u}	2,667,255.00	12,292,689.00

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวเปรีย	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
ขาด.			
- ภัยเพิ่มระหว่างปี	X _{DII11}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII12y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII13u}	2,667,255.00	2,667,255.00
กรณส่งเสริมสหกรณ์			
- ภัยเพิ่มระหว่างปี	X _{DII21}	0.00	6,625,434.50
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII22y}	3,000,000.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII23u}	0.00	9,625,434.00
ธนาคารพาณิชย์			
- ภัยเพิ่มระหว่างปี	X _{DII31}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII32y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII33u}	0.00	0.00
หมุนสหกรณ์ / สหกรณ์อื่น			
- ภัยเพิ่มระหว่างปี	X _{DII41}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII42y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII43u}	0.00	0.00
เงินกู้เหลืองอื่นๆ			
- ภัยเพิ่มระหว่างปี	X _{DII51}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII52y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII53u}	0.00	0.00
ผ้าหนึ้นการค้า			
- ก่อเพิ่มระหว่างปี	X _{DII61}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII62y}	398,373.00	398,373.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII63u}	0.00	0.00
ผ้าหนึ้นเงินรับฝาก			
- รับฝากเพิ่มระหว่างปี	X _{DII71}	0.00	0.00
- ถอนคืนระหว่างปี	X _{DII72y}	4,646,116.50	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII73u}	17,842,984.00	22,489,100.00
ผ้าหนึ้นอื่นๆ			
- ภัยเพิ่มระหว่างปี	X _{DII81}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DII82y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DII83u}	0.00	0.00

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวแบ่ง	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
ค่าบำรุงด้านนิباتสหกรณ์ค้างจ่าย			
- ค้างจ่ายเพิ่มระหว่างปี	X _{D15t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D15y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D15u}	0.00	0.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	X _{D16u}	4,980.90	7,434,566.50
ดอกเบี้ยค้างจ่าย			
- ค้างจ่ายเพิ่มระหว่างปี	X _{D16t}	0.00	4,924,794.50
- ชำระระหว่างปี	X _{D16y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D16u}	2,958.90	4,927,753.50
เงินค้างจ่ายอื่นๆ			
- ค้างจ่ายเพิ่มระหว่างปี	X _{D162t}	2,514,601.75	2,691,030.25
- ชำระระหว่างปี	X _{D162y}	2,537,362.75	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D162u}	0.00	2,713,791.25
หนี้สินหมุนเวียนอื่น อื่นๆ	X _{D163u}	2,022	2,022.00
หนี้สินระหว่างบัว	X _{D2u}	1,157,888.75	1,157,888.75
เจ้าหนี้เช่าซื้อสินทรัพย์			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{D2t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D2y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D2u}	0.00	0.00
เจ้าหนี้เงินกู้ระหว่างบัว	X _{D22u}	1,157,888.75	0.00
รายการ			
- กู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D22t}	0.00	4,000,000.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D22y}	0.00	4,000,000.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D22u}	0.00	0.00
กรมส่งเสริมสหกรณ์			
- กู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D222t}	1,157,888.75	3,374,565.50
- ชำระระหว่างปี	X _{D222y}	0.00	1,854,676.88
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D222u}	1,157,888.75	1,157,888.75
ธนาคารพาณิชย์			
- กู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D223t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D223y}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D223u}	0.00	0.00

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
ชุมชนสหกรณ์/สหกรณ์อื่น			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X_{D224i}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X_{D224yi}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X_{D224ii}	0.00	0.00
แหล่งอื่นๆ			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X_{D225i}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X_{D225yi}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X_{D225ii}	0.00	0.00
หนี้สินอื่นๆ	X_{D3ii}	1,054,755.13	1,054,755.13
คอกเบี้ยข่ายรวม	ID_1	1,755,192.25	4,924,794.50
คอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะสั้น	ID_{1i}	1,724,794.50	1,857,303.25
คอกเบี้ยข่ายหนี้สินระยะยาว	ID_{2i}	30,397.78	3,067,491.50
ชำระคอกเบี้ยเงินสด	ID_{3i}	1,755,192.25	0.00
คอกเบี้ยค้างจ่าย	ID_{4i}	0.00	4,924,794.50
ทุนรวม	X_{Ei}	17,497,108.00	47,417,116.00
ทุนเรือนทุน			
- ออกรหุ้นเพิ่มระหว่างปี	X_{EIi}	1,775,000	1,775,000
- ถอนหุ้นคืนระหว่างปี	X_{EIyi}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X_{EIii}	13,693,690.00	13,693,690.00
ทุนสำรอง	X_{E2ii}	993,500.00	993,500.00
ทุนสะสมตามระเบียบ ข้อมูลทั้งๆ	X_{E3ii}	419,158.50	419,158.50
กำไรสุทธิ	$X_{RT} - X_{CT}$	2,390,761.00	32,314,770.00
งบกำไรขาดทุนเฉพาะธุรกิจ			
ธุรกิจสินเชื่อ			
รายได้รวม	X_{RCi}	6,434,379.00	8,658,793.00
รายได้คอกเบี้ยรับรวม	X_{RCii}	6,049,054.50	8,140,259.00
- คอกเบี้ยรับจริง	X_{RCIIIi}	5,157,424.00	6,940,385.00
- คอกเบี้ยค้างรับ	X_{RCI2i}	891,630.69	1,199,872.25
รายได้อื่นๆ	X_{RC2i}	385,324.80	518,534.47
ต้นทุนรวม	X_{CCi}	1,766,136.25	2,376,703.00
- คอกเบี้ยจ่าย	X_{CCIIi}	1,523,844.88	2,050,649.75
- ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X_{CCIIIi}	242,291.33	326,053.28

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
ธุรกิจขาหน้าข่าวสู่การเดินครอง			
รายได้รวม	X _{RTI}	7,748,380.50	55,241,356.00
รายได้จากการขายรวม	X _{RTII}	7,748,380.50	55,241,356.00
- ขายเงินสด	X _{RTIII}	7,748,380.50	55,241,356.00
- ขายเงินเชื่อ	X _{RTI12}	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X _{RT2I}	0.00	0.00
ต้นทุนรวม	X _{CTI}	7,603,160.50	54,206,024.00
ต้นทุนขายรวม	X _{CTII}	7,403,272.00	52,780,940.00
- สินค้าเหลือต้นปี	X _{CTIII}	829,035.88	829,035.88
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X _{CTI12}	6,574,236.00	51,951,904.00
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X _{CT2I}	199,888.36	1,425,085.38
- ค่าดอกเบี้ยจ่าย	X _{CT2II}	26,125.41	186,258.67
- ค่าเสื่อมราคา	X _{CT2DI}	28,783.92	205,212.28
- อื่นๆ	X _{CT2AI}	144,979.02	1,033,614.44
ธุรกิจรวมรวมผลผลิตฯ			
รายได้รวม	X _{RPI}	3,295,191.00	39,696,548.00
รายได้จากการขายรวม	X _{RPII}	3,260,951.00	39,680,676.00
- ขายเงินสด	X _{RPIII}	3,260,951.00	39,680,676.00
- ขายเงินเชื่อ	X _{RPI12}	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X _{RPI2I}	34,239.98	15,872.27
ต้นทุนรวม	X _{CPI}	3,295,520.75	12,280,828.00
ต้นทุนขายรวม	X _{CPII}	3,261,600.00	11,860,950.00
- สินค้าเหลือต้นปี	X _{CPIII}	3,261,600.00	3,261,600.00
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X _{CPI12}	6,574,236.00	8,599,350.00
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X _{CP2I}	34,239.98	15,872.27
- ค่าดอกเบี้ยจ่าย	X _{CP2II}	33,917.25	419,835.63
- ค่าเสื่อมราคา	X _{CP2DI}	0.00	0.00
- อื่นๆ	X _{CP2AI}	3.39	41.99
รายได้อื่นๆ	X _{RAI}	159,411.22	159,411.22
ค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไป	X _{CAI}	2,584,784.00	2,584,784.00
- ค่าดอกเบี้ยจ่าย	X _{CAII}	171,304.72	2,268,050.00
- ค่าเสื่อมราคา	X _{CADI}	139,674.52	139,674.52
- อื่นๆ	X _{CAAII}	2,270,804.75	174,058.78

หมายเหตุ : กรณีที่ 1 หมายถึงการวิเคราะห์ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ กำไรเท่ากัน 2,390,761 บาท

กรณีที่ 2 หมายถึงการวิเคราะห์ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ กำไรเท่ากัน 32,314,770 บาท

ที่มา : ผลจากการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงิน

5.5.1.2) สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด

เป็นสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาที่เป็นตัวแทนของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างกลุ่มที่ 2 และเป็นสหกรณ์ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงราย จดทะเบียนสหกรณ์เมื่อปี พ.ศ. 2514 ปัจจุบัน(พ.ศ. 2544) มีอายุ 30 ปี มีสมาชิกจำนวน 2,002 คน มีทุนดำเนินงาน 143,196,303.36 บาท และมีปริมาณธุรกิจรวม 78,262,995 บาท ดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจรวมรวมผลผลิตทางการเกษตร ธุรกิจปั้นน้ำมัน ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ และโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด (ดูรายละเอียดสภาพทั่วไปการบริหารการเงินและผลการดำเนินงานจากงบการเงินในภาคผนวก ข) ดังนี้ แบบจำลองการบริหารการเงินจะไม่มีชุดสมการจากธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (ชุดสมการที่ E) ชุดสมการจากโครงการพัฒนาธุรกิจตลาดกลาง (ชุดสมการที่ M) และชุดสมการจากโครงการรับจำนำ/ขายฝาก (ชุดสมการที่ W) ในแบบจำลองการบริหารการเงินหัวข้อ 5.3

เนื่องจากการลงบัญชีดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้ของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ไม่แยกตามธุรกิจอย่างชัดเจน (ยกเว้นธุรกิจสินเชื่อ) เนื่องจากการแยกรายการบัญชีได้ในหมวดค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจนี้หากจะให้รายการบัญชีหรือตัวแปรนั้นๆ มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างมีความสัมพันธ์จะต้องเพิ่มสมการข้อจำกัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์หรือสัดส่วนของตัวแปรนั้นๆ กับค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจด้วยแต่ความสัมพันธ์ของดอกเบี้ยจ่ายเจ้าหนี้จะยกไปแสดงไว้ในรูปของดอกเบี้ยจ่ายการดำเนินงานทั่วไปทั้งหมดยกเว้นดอกเบี้ยจ่ายที่เป็นต้นทุนบริการในธุรกิจสินเชื่อที่ยังคงไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ค่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจต่อต้นทุนขายในแต่ละธุรกิจไม่รวมค่าดอกเบี้ยจ่ายเฉพาะธุรกิจ (สำหรับบางธุรกิจที่มีการแสดงดอกเบี้ยจ่ายไว้ก็หักค่าดอกเบี้ยจ่ายก่อนคิดค่าสัดส่วน)

แบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ภายใต้ข้อจำกัดทางการเงินในรอบปีบัญชี 2542/43 ดังนี้

- เพดานเงินกู้ยืมและคำประกันสูงสุด ($X_{\text{ก}}^{\text{สู}}$) ไม่เกิน 120,000,000 บาท
- เจ้าหนี้การค้าสินปีไม่เกินกว่าปริมาณเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่านมา คือ 622,855 บาท
- เจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีไม่เกินแผนงานหรือความสามารถในการระดมเงินฝากจากสมาชิกที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้ คือ 50,000,000 บาท
- ยอดค่าสินทรัพย์จากการสินปีไม่ต่ำกว่ายอดค่าในปีที่ผ่านมาคือ 11,060,361 บาท
- เพดานเงินกู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ไม่เกิน 70,000,000 บาท
- เพดานเงินกู้ยืมจากการส่งเสริมสหกรณ์ไม่เกิน 25,000,000 บาท

- ปริมาณเงินที่ปล่อยให้สมาชิกซื้อตามแผนงานระหว่างปี ไม่เกิน 44,000,000 บาท
- การระดมเงินทุนเรือนหุ้นตามแผนงานระหว่างปีไม่เกิน 3,000,000 บาท

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ในแต่ละกรณี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด เป็นกรณีที่แบบจำลองมีลักษณะและประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจตามที่เกิดขึ้นจากการผลการดำเนินที่ผ่านมา โดยใช้ข้อมูลสัดส่วนหรือประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจเฉลี่ยจากผลการดำเนินงานในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542)

เนื่องจากมีความขัดแย้งกันของข้อจำกัดด้านอัตราส่วนทางการเงินบางรายการ เช่น เดียวกับกรณีสหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด จึงไม่สามารถใส่อัตราส่วนทางการเงินทั้ง 15 รายการเป็นข้อจำกัดได้ อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ในกรณีที่ 1 นี้ได้มี 7 รายการ ได้แก่ 1) quick ratio 2) working capital on sale 3) local leverage ratio 4) average collect period 5) day inventory 6) return on sale และ 7) return on net worth ซึ่งกล่าวได้ว่าหากสหกรณ์ดำเนินงานตามแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจซึ่งเป็นค่าตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลอง จะทำให้ผลการดำเนินงานของสหกรณ์สามารถมีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินตามมาตรฐานการบริหารการเงินที่ชี้วัดด้วยอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 7 รายการ กล่าวคือ 1) มีสภาพคล่องทางการเงินโดยสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นจากสินทรัพย์หมุนเวียนได้โดยไม่รวมสินค้าคงเหลือ 2) ในยอดขายและบริการซึ่งเป็นผลการดำเนินธุรกิจสามารถสร้างสินทรัพย์หมุนเวียนได้มากกว่า 7% 3) ส่วนของทุนที่มีอยู่โดยไม่รวมเงินลงทุนซื้อหุ้นมีเพียงพอต่อการชำระหนี้สินระยะยาวได้ 4) มีประสิทธิภาพในการเรียกเก็บลูกหนี้การค้า กล่าวคือ ใน 1 ปี สามารถในการเรียกเก็บลูกหนี้การค้าได้ภายใน 40 วัน 5) มีประสิทธิภาพในการขายสินค้าคงเหลือ กล่าวคือใน 1 ปี สามารถขายสินค้าคงเหลือได้ภายใน 70 วัน 6) มีสมรรถภาพในการทำกำไรต่อยอดขายสินค้าและบริการ และ 7) มีสมรรถภาพในการทำกำไรต่อส่วนของทุน

ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองในกรณีที่ 1 ทำให้สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด มีสภาพทางการเงินดังนี้

- มีสินทรัพย์รวม 174,169,120 บาท แบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์อื่นๆ 157,612,688 บาท 11,060,361 บาท และ 809,520 บาท ตามลำดับ และในจำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารจำนวน

143,061,760 บาท โดยไม่มีลูกหนี้เงินกู้ ไม่มีค่ากเบี้ยเงินค้างรับ และไม่มีสินค้างเหลือและวัสดุคงเหลือ (ตารางที่ 5.3)

- มีหนี้สินรวม 120,000,000 บาท (เท่ากับเพดานเงินกู้ยืมและค้ำประกันสูงสุด) แบ่งเป็นหนี้สินหมุนเวียน หนี้สินระยะยาว และหนี้สินอื่นๆ เท่ากับ 105,075,120 บาท 12,273,078 บาท และ 2,651,802 บาท ตามลำดับ และในหนี้สินหมุนเวียนนี้มีเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นรวม 67,160,568 บาท (จากชกส. 55,863,568 บาท กรมส่งเสริมสหกรณ์ 11,297,000 บาท) เจ้าหนี้การค้า 622,855 บาท เจ้าหนี้เงินรับฝาก 26,402,716 บาท และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ 10,878,980 บาท (เป็นดอกเบี้ยค้างจ่าย 7,198,939 บาท และเงินค้างจ่ายอื่นๆ 932,964 บาท) ส่วนในหนี้สินระยะยาวมีเพียงแหล่งเดียวคือ เจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์จำนวน 12,273,078 บาท (ตารางที่ 5.3)

- มีส่วนของทุนรวม 54,169,124 บาท แบ่งเป็นทุนเรือนหุ้น 25,860,170 บาท ทุนสำรอง 1,696,853 บาท ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับ 2,142,863 บาท และกำไรจากการดำเนินงาน 24,469,240 บาท (ตารางที่ 5.3)

จากผลวิเคราะห์แบบจำลองสามารถนำมาทำแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจ หลังจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่สัมฤทธิ์ผลสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 ได้ดังนี้

ก. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด

ก.1) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์ ระหว่างปีสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ต้องไม่ปล่อยเงินกู้เพิ่ม แต่ให้ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อเพิ่ม และระหว่างปีต้องเร่งรัดลูกหนี้รายเดิมที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด ส่วนลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้คงไว้ดังเดิม และสหกรณ์ต้องซื้อสินค้ามาทำธุรกิจเพิ่มด้วยเงินเชื่อ แต่ต้องขายสินค้าทั้งที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด ส่วนวัสดุคงเหลือที่ซื้อไว้เดียวกันถือไม่ต้องซื้อวัสดุเพื่อมาทำธุรกิจเพิ่ม แต่ต้องใช้วัสดุส่วนที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้หมด

ก.2) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารหนี้สิน ระหว่างปีสหกรณ์ต้องกู้เงินจากแหล่งที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำเพิ่ม โดยเฉพาะเงินกู้ระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์ ให้ก่อหนี้การค้าเพิ่มขึ้น ให้ค้างจ่ายดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ทั้งที่เป็นเงินกู้เมื่อต้นปีและเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี และให้ค้างจ่ายเงินค้างจ่ายอื่นๆ ไว้ก่อน แต่ต้องจ่ายของผ่อนชำระคืนเจ้าหนี้เงินกู้ระยะสั้นจากการส่งเสริมสหกรณ์ไว้ก่อน แต่จะลดเดียวกันระหว่างปีสหกรณ์ต้องชำระคืนเจ้าหนี้การค้า และเจ้าหนี้เงินรับฝากบางส่วนด้วย

ก.3) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารส่วนของทุน ระหว่างปีสหกรณ์ต้องระดมเงินทุนเรือนหุ้นจากสมาชิกให้ได้ตามเป้าหมายหรือแผนงานที่สหกรณ์กำหนดไว้ เพราะเป็นแหล่งเงินทุนที่ไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยระหว่างปี

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินพบว่า จากการบริหารสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของทุนดังกล่าวจะมีผลต่อการบริหารเงินสดและเงินฝากธนาคาร โดยตรง กล่าวคือ ระหว่างปี สหกรณ์ต้องใช้เงินสดและเงินฝากธนาคารในการชำระคืนเงินกู้บ้างส่วนและดำเนินธุรกิจ ซึ่งสหกรณ์จะมีเงินสดเพียงพอต่อการดำเนินงานต่างๆ ดังกล่าวได้สหกรณ์ต้องเร่งรัดลูกหนี้ทั้งที่เป็นลูกหนี้รายเดิมและรายใหม่ ต้องเรียกเก็บดอกเบี้ยค้างรับ ต้องก่อหนี้การค้า และต้องขายสินค้าคงเหลือให้หมด นอกจากนั้นยังต้องกู้เงินกู้ระยะยาว ขอค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้ยืม และต้องระดมเงินทุนเรือนหุ้นเพิ่ม

ข. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจ

แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจตามกำหนดที่ต้องสุดากแบบจำลองเพื่อก่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ทางการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสตน จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 ในแต่ละธุรกิจ เป็นดังนี้

ข.1) ธุรกิจสินเชื่อ ระหว่างปีสหกรณ์ต้องไม่ปล่อยเงินกู้เพิ่ม แต่ต้องเรียกเก็บเงินต้น และดอกเบี้ยจากลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นรายเดิมที่ค้างจ่ายจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด ส่วนลูกหนี้เงินกู้ระยะยาวยังไม่ต้องเรียกเก็บคืนแต่ให้คงค้างไว้ก่อน และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีผลกำไร

ข.2) ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ระหว่างปีสหกรณ์ไม่ต้องซื้อวัสดุการเกษตรมาขายเพิ่ม แต่ต้องขายวัสดุการเกษตรเดิมที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีกำไรได้บ้างเล็กน้อย

ข.3) ธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากผลการดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมา ธุรกิจรวบรวมผลผลิตไม่สามารถทำกำไรได้ ฉะนั้น ระหว่างปีสหกรณ์จะไม่ต้องรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรจากสมาชิกเพิ่ม แต่ต้องขายผลผลิตที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้ขาดทุน

ข.4) ธุรกิจปั๊มน้ำมัน ผลการดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปีมีลักษณะเช่นเดียวกับธุรกิจรวบรวมผลผลิต ฉะนั้นระหว่างปีสหกรณ์จะไม่ต้องซื้อน้ำมันมาขายเพิ่มแต่ให้ขายน้ำมันที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วขาดทุน

ข.5) ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต ผลการดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปีมีลักษณะเช่นเดียวกับธุรกิจปั๊มน้ำมัน ฉะนั้นระหว่างปีสหกรณ์ไม่ต้องซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคมาขายเพิ่ม แต่ให้ขายสินค้า

อุปโภคบริโภคส่วนที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วก็ยังทำให้ขาดทุน

ข.6) โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ เป็นธุรกิจที่ผลการดำเนินเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมาสามารถทำกำไรได้ ขณะนี้ระหว่างปีสหกรณ์ต้องเพิ่มปริมาณธุรกิจโดยการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์เพิ่มขึ้น แต่ระหว่างปีต้องขายเมล็ดพันธุ์ทั้งที่เหลือจากปีที่ผ่านมาและที่ปรับปรุงเพิ่มขึ้นระหว่างปีเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีกำไรได้

ข.7) โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด เป็นธุรกิจไม่มีสินค้าคงเหลือจากปีที่ผ่านมาประกอบกับเป็นธุรกิจที่ผลการดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมาสามารถทำกำไรได้น้อยมาก ขณะนี้ระหว่างปีสหกรณ์จึงไม่ต้องทำธุรกิจนี้เลย

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจ ได้ว่า แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจเพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุดตามคำตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ไม่ให้ทำธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจรวมรวมผลผลิตทางการเกษตร ธุรกิจปั้มน้ำมัน ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต และโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด และไม่เพิ่มปริมาณธุรกิจซึ่งมีข้อจำกัดด้านการเงินทุน และเพื่อให้สหกรณ์มีเงินทุนเพียงพอต่อการดำเนินงานระหว่างปีสหกรณ์ต้องขายสินค้าทั้งที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดเกือบทั้งหมด

กรณีที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ เป็นกรณีที่แบบจำลองการบริหารการเงินได้ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถทำกำไรได้จากผลการดำเนินงานเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมา ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่สหกรณ์การเกษตรในกลุ่มที่ 2 สามารถทำได้สูงสุดเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542)

เนื่องจากผลการดำเนินธุรกิจเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542) ของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด พบว่า ธุรกิจรวมผลผลิต ธุรกิจปั้มน้ำมัน ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต ยังไม่มีประสิทธิภาพ (ขาดทุน) และผลการดำเนินธุรกิจที่ดีที่สุดหรือมีประสิทธิภาพมากที่สุดเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542) ของสหกรณ์การเกษตรกลุ่มที่ 2 หรือสหกรณ์ต้นแบบของกลุ่มสหกรณ์ 1 กลุ่มที่ 2 ทั้ง 3 ธุรกิจ เป็นดังนี้

- ธุรกิจรวมผลผลิตทางการเกษตร มีสหกรณ์การเกษตรอยู่สะเต๊ก (กรุงเทพฯ) จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสหกรณ์ต้นแบบ
- ธุรกิจปั้มน้ำมัน มีสหกรณ์การเกษตรแม่แจ่ม จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสหกรณ์ต้นแบบ

- ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต มีสหกรณ์การเกษตรป้าแป๊ จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสหกรณ์ดันแบบ

หลังจากที่สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์ดันแบบในธุรกิจทั้ง 3 แล้วพบว่า แบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์สามารถใช้อัตราส่วนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานตัวชี้วัดทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองเพิ่มขึ้นจากการณ์ที่ 1 อีก 5 รายการ คือ 1) interest coverage ratio 2) term debt to fixed asset 3) debt service ratio 4) inventory turnover และ 5) return on local asset ซึ่งกล่าวได้ว่า หลังจากที่สหกรณ์ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์ การเกษตรดันแบบของสหกรณ์ฯ กลุ่มที่ 2 แล้ว ผลการดำเนินงานตามแผนเชิงกลยุทธ์การบริหาร การเงินตามค่าตอบแทนที่คือสุดจากแบบจำลองจะทำให้สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเงินตามมาตรฐาน ทางการเงินที่ชี้วัดด้วยอัตราส่วนทางการเงินเพิ่มขึ้น 5 รายการ คือ 1) สหกรณ์จะมีผลกำไรมากพอที่จะจ่ายดอกเบี้ยจ่ายเงินหนี้ได้ 2) สินทรัพย์ถาวรที่สหกรณ์การเกษตรเชียงแสนมีอยู่เพียงต่อต่อการ ชำระหนี้สินระยะยาวได้ 3) ผลกำไรไม่มีความเพียงพอที่จะชำระหนี้สินระยะยาวและดอกเบี้ยจ่ายหนี้ สินระยะยาวได้ 4) ในรอบ 1 ปีบัญชีสหกรณ์สามารถหมุนเวียนสินค้าคงเหลือได้ และ 5) สหกรณ์มี สมรรถภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์สินทรัพย์ได้

ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองในกรณีที่ 2 ทำให้สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด มีสภาพ ทางการเงินดังนี้

- มีสินทรัพย์รวม 164,259,984 บาท แบ่งเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร และ สินทรัพย์อื่นเท่ากัน 147,703,536 บาท 11,060,361 บาท และ 809,520 บาท ตามลำดับ และใน จำนวนสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารจำนวน 133,152,608 บาท โดยไม่มีลูกหนี้เงินกู้ ไม่มีดอกเบี้ยเงินค้างรับ และไม่มีสินค้าคงเหลือและวัสดุคง เหลือ (ตารางที่ 5.3)

- มีหนี้สินรวม 106,651,008 บาท (น้อยกว่าเพดานเงินกู้ยืมและค้ำประกันสูงสุด) แบ่ง เป็นหนี้สินหมุนเวียน หนี้สินระยะยาว และหนี้สินอื่นๆ เท่ากัน 98,469,024 บาท 5,530,181 บาท และ 2,651,802 บาท ตามลำดับ และในหนี้สินหมุนเวียนนี้มีเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นรวม 47,025,632 บาท (จากทอกส. 35,728,632 บาท กรมส่งเสริมสหกรณ์ 11,297,000 บาท) เจ้าหนี้การค้า 622,855 บาท เจ้าหนี้เงินรับฝาก 40,940,484 บาท และหนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ 9,880,050 บาท (เป็นดอกเบี้ย ค้างชำระ 7,131,510 บาท) ส่วนในหนี้สินระยะยาวมีเพียงแหล่งเดียวคือ เจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจากกรม ส่งเสริมสหกรณ์จำนวน 5,530,181 บาท (ตารางที่ 5.3)

- มีส่วนของทุนรวม 57,608,972 บาท แบ่งเป็นทุนเรือนหุ้น 25,860,170 บาท ทุนสำรอง 1,696,853 บาท ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับ 2,142,863 บาท และกำไรจากการดำเนินงาน 27,909,090 บาท (ตารางที่ 5.3)

จากผลวิเคราะห์แบบจำลองสามารถนำมาทำแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจ หลังจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่สมดุลที่ผลสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 ได้ดังนี้

1. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงิน ในแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

1.1) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์ การบริหารลูกหนี้ในกรณีมีลักษณะเหมือนกับกรณีที่ 1 ทุกประการ คือ ระหว่างปีสหกรณ์ต้องไม่ปล่อยเงินกู้เพิ่ม แต่ให้ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อเพิ่มได้ และระหว่างปีต้องเร่งรัดลูกหนี้รายเดิมที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด และสหกรณ์ต้องซื้อสินค้ามาทำธุรกิจเพิ่มด้วยเงินเชื่อแต่ต้องขายสินค้าทั้งที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด ส่วนวัสดุคงเหลือก็ เช่นเดียวกันคือระหว่างปีไม่ต้องซื้อวัสดุเพื่อมาทำธุรกิจเพิ่ม แต่ต้องใช้วัสดุส่วนที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้หมด

1.2) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารหนี้สิน ระหว่างปีสหกรณ์ต้องกู้เงินจากแหล่งที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำเพิ่มโดยเฉพาะเงินกู้ระยะยาวจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ให้ก่อหนี้การค้าเพิ่ม และให้เจรจาของผ่อนชำระเจ้าหนี้เงินกู้ระยะสั้นจากครกส. และจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ เจ้าหนี้เงินรับฝากจากสมาชิกไว้ก่อน ขณะเดียวกันก็ต้องชำระคืนเจ้าหนี้แหล่งที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า โดยให้ชำระเจ้าหนี้การค้า ชำระคืนเงินค้างจ่ายอื่นๆ และชำระคืนดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินที่เกิดขึ้นจากหนี้สินเดิมและหนี้สินที่ก่อขึ้นเพิ่มบางส่วนด้วย

1.3) แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารส่วนของทุน มีลักษณะเช่นเดียวกับกรณีที่ 1 จะแตกต่างที่กรณีที่ 2 สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ต้องดำเนินธุรกิจให้ได้กำไรสูงกว่าจึงจะทำให้สหกรณ์มีทุนเพียงพอต่อการดำเนินงานระหว่างปีได้

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินพบว่า จากแผนการบริหารสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของทุนดังกล่าวจะมีผลต่อการบริหารเงินสดและเงินฝากธนาคาร นั่นคือ ระหว่างปีสหกรณ์ต้องใช้เงินสดในการชำระหนี้สินบางส่วนและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในกรณีดำเนินงานธุรกิจและดำเนินงานทั่วไป ฉะนั้นเพื่อให้สหกรณ์มีทุนดำเนินงานเพียงพอสหกรณ์จึงต้องเร่งรัดหนี้สินหรือเรียกเก็บลูกหนี้เงินกู้และลูกหนี้การค้ารายเดิม กู้เงินระยะยาวจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ ระดมเงินทุนเรือนหุ้น และดำเนินธุรกิจให้มีกำไรสูงๆ

2. แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจ

แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจในธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรด้านแบบของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นค่าตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองเพื่อก่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ทางการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ในรอบปีบัญชี 2543/44 มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1) ธุรกิจสินเชื่อ มีลักษณะและปริมาณเหมือนกับกรณีที่ 1 ทุกประการ คือ ระหว่างปีสหกรณ์ไม่ต้องปล่อยเงินกู้เพิ่มแต่ต้องเรียกเก็บเงินทั้งเงินดันและดอกเบี้ยจากลูกหนี้รายเดือนที่ค้างจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด

2.2) ธุรกิจจำหน่ายสุดยอดเกษตร มีลักษณะและปริมาณเหมือนกับกรณีที่ 1 ทุกประการ คือ ระหว่างปีสหกรณ์ไม่ต้องซื้อสุดยอดเกษตรมาขายเพิ่ม แต่ต้องขายสินค้าเดิมที่เหลือจากปีที่ผ่านมาด้วยเงินสดให้ได้ทั้งหมด

2.3) ธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร แผนการบริหารธุรกิจในกรณีนี้แตกต่างจากกรณีที่ 1 คือ ระหว่างปีสหกรณ์ต้องรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรจากสมาชิกเพิ่ม แต่ต้องขายผลผลิตทั้งที่รวบรวมเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีกำไรสูงกว่ากรณีที่ 1 มาก

2.4) ธุรกิจปั้มน้ำมัน เนื่องจากประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจปั้มน้ำมันของสหกรณ์การเกษตรแม้จะมี จำกัด ซึ่งเป็นสหกรณ์การเกษตรด้านแบบของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เมื่อเทียบกับประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจอื่นๆ ของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสนแล้วถือว่าธุรกิจปั้มน้ำมันของสหกรณ์ฯ ดันแบบยังมีประสิทธิภาพไม่สูงมากนัก จะน้ำมันแม่สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด จะปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจปั้มน้ำมันให้เทียบเท่ากับสหกรณ์ฯ ดันแบบแล้วแผนการบริหารธุรกิจจะยังมีลักษณะเหมือนกับกรณีที่ 1 ทุกประการ กล่าวคือ ระหว่างปีสหกรณ์ไม่ต้องซื้อน้ำมันมาขายเพิ่มแต่ต้องขายน้ำมันส่วนที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้หมดทั้งจำนวน ซึ่งผลจากค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างรายได้และต้นทุนของสหกรณ์ฯ ดันแบบมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์การบริหารธุรกิจ (เฉลี่ยปี พ.ศ. 2538-2542) ของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสนเพียงเล็กน้อย จึงทำให้ผลกำไรหักค่าใช้จ่ายจะส่งผลให้มีกำไรจากการปั้มน้ำมันมากกว่ากรณีที่ 1 เล็กน้อย และเมื่อหักค่าใช้จ่ายจะส่งผลให้มีกำไรจากการปั้มน้ำมันมากกว่ากรณีที่ 2

2.5) ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต แผนการบริหารธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจให้เทียบเท่ากับสหกรณ์ดันแบบมีลักษณะแตกต่างกันกับกรณีที่ 1 กล่าวคือ ระหว่างปีสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ต้องซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคมาขายเพิ่ม แต่ต้องขายสินค้าที่

เหลือจากปีที่ผ่านมาและที่ซื้อมาขายเพิ่มให้หมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะส่งผลให้มีกำไรสูงกว่า กรณีที่ 1

2.6) โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ แผนการบริหารธุรกิจมีลักษณะเหมือนกับ กรณีที่ 1 ทุกประการ จะแตกต่างที่ในกรณีที่นี้มีปริมาณธุรกิจน้อยกว่ากรณีที่ 1 ทั้งนี้เป็นผลมาจากการซื้อจำกัดด้านเงินทุน เพราะหลังจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจรวมรวมผลผลิตให้เทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรต้นแบบแล้ว สหกรณ์การเกษตรเชียงแสนต้องทำธุรกิจรวมรวมผลผลิตเพิ่มขึ้นทำให้เงินทุนที่จะใช้ทำโครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์มีน้อยลง นั่นคือ ระหว่าง ปีสหกรณ์ต้องปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์เพิ่ม (น้อยกว่ากรณีที่ 1) และต้องขายเมล็ดพันธุ์ทั้งที่เหลือจากปีที่ผ่านมาและที่ปรับปรุงเพิ่มระหว่างปีเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วจะทำให้มีกำไร

2.7) โครงการเชื่อมโยงศิริเชื้อเพื่อการผลิตและบริการตลาด มีลักษณะเหมือนกับกรณีที่ 1 ทุกประการ คือ ระหว่างปีสหกรณ์ไม่ต้องทำธุรกิจนี้เลย

สรุปแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ พบว่า แผนกลยุทธ์การบริหารธุรกิจเพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุดตามกำหนดที่คือตั้งแต่ต้นแบบจนถึง ให้สหกรณ์การเกษตรเชียงแสนจำกัดเพิ่มปริมาณธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ตและโครงการปรับปรุง ประสิทธิภาพเมล็ดพันธุ์ ซึ่งล้วนเป็นธุรกิจที่มีประสิทธิภาพสูงและไม่มีข้อจำกัดด้านเงินทุน แต่ไม่ให้เพิ่มปริมาณธุรกิจที่มีประสิทธิภาพสูงๆ แต่เมื่อจำกัดด้านเงินทุน

ตารางที่ 5.3 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด
ในรอบปีบัญชี 2543/44 แยกตามกรณีที่ศึกษา

หน้าช : บท

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
สินทรัพย์รวม	X _{A11}	174,169,120.00	164,259,984.00
สินทรัพย์หมุนเวียน	X _{A11u}	157,612,683.00	147,703,536.00
เงินสดและเงินฝาก			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A11t}	246,480,016.00	225,158,992.00
- ลดลง/ใช้ไประหว่างปี	X _{A11yt}	114,839,296.00	103,427,424.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A11tt}	143,061,760.00	133,152,608.00
ลูกหนี้ระยะสั้นรวม			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A12t}	501,717.06	1,443,218.63
- รับชำระระหว่างปี	X _{A12yt}	89,617,480.00	3,529,336.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A12tt}	0.00	0.00
ลูกหนี้การค้าระยะสั้น			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A121t}	501,717.00	1,443,218.63
- รับชำระระหว่างปี	X _{A121yt}	2,587,834.00	3,529,336.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A121tt}	0.00	0.00
ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้น			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A122t}	0.00	0.00
- รับชำระระหว่างปี	X _{A122yt}	84,360,560.00	84,360,560.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A122tt}	0.00	0.00
ลูกหนี้อื่นๆ ระยะสั้น			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A123t}	0.00	0.00
- รับชำระระหว่างปี	X _{A123yt}	2,669,089.50	2,669,089.50
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A123tt}	0.00	0.00
หัก ค่าเพื่อหนี้สั่งสัญญา	X _{A124t}	0.00	0.00
คงเบี้ยเงินให้กู้ยังรับ			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{RC12t}	3,184,608.75	3,184,608.75
- รับชำระระหว่างปี	X _{A13yt}	8,100,229.00	8,100,229.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A13tt}	0.00	0.00
สินค้าคงเหลือ			
สินค้าคงเหลือด้านปี	X _{A14t}	5,884,136.00	5,884,136.00
ซื้อเพิ่มระหว่างปี	X _{A14t}	89,744,696.00	66,955,488.00
- ซื้อเงินสด	X _{A14t}	0.00	0.00
- ซื้อเงินเชื่อ	X _{A14t}	89,744,696.00	66,955,488.00
ขายไประหว่างปี	X _{A14yt}	95,628,832.00	72,839,624.00
คงเหลือสิ้นปี	X _{A14tt}	0.00	0.00

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวเลข	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
วัสดุคงเหลือ			
- ซื้อเพิ่มระหว่างปี	X _{A151}	0.00	0.00
- ใช้ไประหว่างปี	X _{A151v1}	751,498.00	751,498.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A151v2}	0.00	0.00
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ	X _{A161}	14,550,927.00	14,550,927.00
อุปกรณ์ระยะเวลา			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A171}	0.00	0.00
- รับจำรัสระหว่างปี	X _{A171v1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A171v2}	4,686,562.00	4,686,562.00
อุปกรณ์เงินกู้ระยะยาว			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A1721}	0.00	0.00
- รับจำรัสระหว่างปี	X _{A1721v1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A1721v2}	4,933,223.00	4,933,223.00
อุปกรณ์อื่นๆ ระยะยาวยืด			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{A1722}	0.00	0.00
- รับจำรัสระหว่างปี	X _{A1722v1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{A1722v2}	0.00	0.00
หัก ค่าเพื่อหนี้สัมภาระ	X _{A1731}	246,661.16	246,661.16
สินทรัพย์คงไว้			
ซื้อเพิ่มระหว่างปี	X _{A21}	0.00	0.00
- ซื้อเงินสด	X _{A211}	0.00	0.00
- ซื้อเงินเชื่อ	X _{A212}	0.00	0.00
ขายไประหว่างปี	X _{A221}	0.00	0.00
- ขายเงินสด	X _{A221v1}	0.00	0.00
- ขายเชื่อ	X _{A221v2}	0.00	0.00
คงเหลือสิ้นปี	X _{A221v2}	11,060,361.00	11,060,361.00
สินทรัพย์อื่น	X _{A31}	809,520.00	809,520.00
เงินลงทุน	X _{A311}	758,600.00	758,600.00
สินทรัพย์อื่นๆ ที่แยกไม่ได้	X _{A321}	50,920.00	50,920.00
หนี้สินรวม	X _{D1}	120,000,000.00	106,651,008.00
หนี้สินหมุนเวียน	X _{D11}	105,075,120.00	98,469,024.00
เจ้าหนี้เงินกู้ระยะสั้น	X _{D111}	67,160,568.00	47,025,632.00
ธกส.			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D3111}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D3111v1}	0.00	20,134,934.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D3111v2}	55,863,568.00	35,728,632.00

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ด้วยเบร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
กรมส่งเสริมสหกรณ์			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{DI12t}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI12y1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI12u}	11,297,000.00	11,297,000.00
ธนาคารพาณิชย์			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{DI13t}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI13y1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI13u}	0.00	0.00
ชุมชนสหกรณ์ / สหกรณ์อื่น			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{DI14t}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI14y1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI14u}	0.00	0.00
เงินกู้เหลือจนฯ			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{DI15t}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI15y1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI15u}	0.00	0.00
เข้าหนี้การค้า			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{DI2t}	89,744,696.00	66,955,488.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI2y1}	89,923,192.00	67,138,984.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI2u}	622,854.88	622,854.88
เข้าหนี้เงินรับฝาก			
- รับฝากเพิ่มระหว่างปี	X _{DI3t}	0.00	0.00
- ถอนคืนระหว่างปี	X _{DI3y1}	14,537,767.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI3u}	26,402,716.00	40,940,484.00
เข้าหนี้อื่นๆ			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{DI4t}	0.00	0.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI4y1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI4u}	0.00	0.00
ค่าม้ำรุวงสันนิบาตสหกรณ์ค้างจ่าย			
- ค้างจ่ายเพิ่มระหว่างปี	X _{DI5t}	10,000.00	10,000.00
- ชำระบะระหว่างปี	X _{DI5y1}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{DI5u}	0.00	0.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	X _{DI6u}	10,878,980.00	9,880,050.00

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
คอกเบี้ยค้างจ่าย			
- ค้างจ่ายเพิ่มระหว่างปี	X _{D161t}	7,198,939.00	7,135,510.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D161yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D161tt}	7,198,939.00	7,135,510.00
เงินค้างจ่ายอื่นๆ			
- ค้างจ่ายเพิ่มระหว่างปี	X _{D162t}	931,501.56	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D162yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D162tt}	932,964.19	1,462.25
หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้	X _{D163tt}	2,747,075.50	2,747,077.50
หนี้สินระยะยาว	X _{D2tt}	12,273,078.00	5,530,180.50
เจ้าหนี้เข้าซื้อสินทรัพย์			
- เพิ่มระหว่างปี	X _{D21t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D21yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D21tt}	0.00	0.00
เจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาว	X _{D22tt}	12,273,078.00	5,530,180.50
ภาษ.			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D221t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D221yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D221tt}	0.00	0.00
กรมส่งเสริมสหกรณ์			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D222t}	12,273,078.00	5,530,180.50
- ชำระระหว่างปี	X _{D222yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D222tt}	12,273,078.00	5,530,180.50
ธนาคารพาณิชย์			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D223t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D223yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D223tt}	0.00	0.00
ชุมชนสหกรณ์และสหกรณ์อื่น			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D224t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D224yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D224tt}	0.00	0.00
แหล่งอื่นๆ			
- ผู้เพิ่มระหว่างปี	X _{D225t}	0.00	0.00
- ชำระระหว่างปี	X _{D225yt}	0.00	0.00
- คงเหลือสิ้นปี	X _{D225tt}	0.00	0.00
หนี้สินอื่นๆ	X _{D3tt}	2,651,802.00	2,651,802.00

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	หน่วย : บาท
คงเบี้ยจ่ายรวม	ID ₁	7,198,939.00	7,131,510.00	
คงเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะต้น	ID _{1t}	7,076,208.00	7,076,208.00	
คงเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาว	ID _{2t}	122,730.78	55,301.80	
ชำระคงเบี้ยเงินเดือน	ID _{3t}	7,076,208.00	0.00	
คงเบี้ยค้างจ่าย	ID _{4t}	7,198,939.00	7,131,510.00	
ทุนรวม	X _{Ett}	54,169,124.00	57,608,972.00	
ทุนเรือนหุ้น				
- ออกรหุ้นเพิ่มระหว่างปี	X _{E1t}	3,000,000.00	3,000,000.00	
- ถอนหุ้นคืนระหว่างปี	X _{E1vt}	0.00	0.00	
- คงเหลือสิ้นปี	X _{E1tt}	25,860,170.00	25,860,170.00	
ทุนสำรอง	X _{E2t}	1,696,853.00	1,696,853.00	
ทุนสะสมความเสี่ยง ข้อบังคับฯ	X _{E3t}	2,142,863.00	2,142,863.00	
กำไรสุทธิ	X _{RT} - X _{CT}	24,469,240.00	27,909,090.00	
งบกำไรขาดทุนเฉพาะธุรกิจ				
ธุรกิจสินเชื่อ				
รายได้รวม	X _{RCt}	11,938,050.00	11,938,050.00	
รายได้คงเบี้ยรับรวม	X _{RC1t}	11,288,936.00	11,288,936.00	
- คงเบี้ยรับจริง	X _{RC1II}	8,104,327.00	8,104,327.00	
- คงเบี้ยรับค้างรับ	X _{RC1I2t}	3,184,608.75	3,184,608.75	
รายได้อื่นๆ	X _{RC2t}	649,113.81	649,113.81	
ต้นทุนรวม	X _{CCt}	5,587,337.50	5,587,337.50	
- คงเบี้ยจ่าย	X _{CC1t}	4,570,419.50	4,570,419.50	
- ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X _{CC2t}	1,016,918.31	1,016,918.31	
ธุรกิจจำหน่ายสตูดการเกษตร				
รายได้รวม	X _{RTt}	1,291,195.88	1,291,195.88	
รายได้จากการขายรวม	X _{RT1t}	1,279,932.50	1,279,932.50	
- ขายเงินสด	X _{RT1II}	1,279,932.50	1,279,932.50	
- ขายเงินเชื่อ	X _{RT1I2t}	0.00	0.00	
รายได้อื่นๆ	X _{RT2t}	11,263.41	11,263.41	
ต้นทุนรวม	X _{CTt}	1,271,362.63	1,271,362.63	
ต้นทุนขายรวม	X _{CT1t}	1,217,897.00	1,217,897.00	
- สินค้าเหลือต้นปี	X _{CT1II}	1,217,897.00	1,217,897.00	
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X _{CT1I2t}	0.00	0.00	
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X _{CT2t}	53,465.68	53,465.68	

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
ธุรกิจรวมผลิต			
รายได้รวม	X_{RPI}	3,374,742.00	42,311,360.00
รายได้จากการขายรวม	X_{RPII}	3,334,726.00	23,375,150.00
- ขายเงินสด	X_{RPIII}	3,334,726.00	23,375,150.00
- ขายเงินเชื่อ	X_{RPII2}	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X_{RP2I}	40,0116.71	18,936,208.00
ต้นทุนรวม	X_{CPI}	3,456,665.50	28,492,496.00
ต้นทุนขายรวม	X_{CPII}	3,291,435.50	3,291,435.50
- สินค้าเหลือต้นปี	X_{CPIII}	3,291,435.50	3,291,435.50
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X_{CPII2}	0.00	18,034,496.00
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X_{CP2I}	165,230.06	7,170,565.50
ธุรกิจปั้มน้ำมัน			
รายได้รวม	X_{ROI}	502,620.16	529,825.25
รายได้จากการขายรวม	X_{ROII}	501,717.06	506,428.28
- ขายเงินสด	X_{ROIII}	501,717.06	506,428.28
- ขายเงินเชื่อ	X_{ROII2}	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X_{RO2I}	903.09	23,396.99
ต้นทุนรวม	X_{COI}	523,017.84	507,373.97
ต้นทุนขายรวม	X_{COII}	457,423.34	457,423.34
- สินค้าเหลือต้นปี	X_{COIII}	457,423.34	457,423.34
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X_{COII2}	0.00	0.00
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X_{CO2I}	65,594.51	49,950.63
ธุรกิจร้านซูปเปอร์มาร์เก็ต			
รายได้รวม	X_{RSI}	1,007,746.88	5,268,715.50
รายได้จากการขายรวม	X_{RSII}	1,006,036.63	4,602,302.50
- ขายเงินสด	X_{RSIII}	1,006,036.63	3,665,512.00
- ขายเงินเชื่อ	X_{RSII2}	0.00	936,790.31
รายได้อื่นๆ	X_{RS2I}	1,710.26	666,413.44
ต้นทุนรวม	X_{CSI}	1,023,612.88	4,399,028.00
ต้นทุนขายรวม	X_{CSI}	917,380.25	3,721,681.00
- สินค้าเหลือต้นปี	X_{CSI}	917,380.25	917,380.25
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X_{CSI2I}	0.00	2,804,301.50
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X_{CS2I}	106,232.63	677,346.00

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

รายการบัญชี	ตัวแปร	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์			
รายได้รวม	X_{RSEt}	118,916,544.00	61,113,628.00
รายได้จากการขายรวม	X_{RSEtH}	67,847,632.00	34,868,276.00
- ขายเงินสด	X_{RSEtII}	67,847,632.00	34,868,276.00
- ขายเงินเชื่อ	$X_{RSEtII2}$	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X_{RSEtI}	51,068,912.00	26,245,352.00
ต้นทุนรวม	X_{CSEt}	95,846,808.00	49,000,664.00
ต้นทุนขายรวม	X_{CSEtH}	89,746,624.00	46,122,612.00
- สินค้าเหลือต้นปี	X_{CSEtII}	1,923.52	1,923.52
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	$X_{CSEtII2}$	89,744,696.00	46,120,688.00
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X_{CSEtI}	5,600,189.00	2,878,051.00
โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อฯ			
รายได้รวม	X_{RNt}	0.00	0.00
รายได้จากการขายรวม	X_{RNtH}	0.00	0.00
- ขายเงินสด	X_{RNtII}	0.00	0.00
- ขายเงินเชื่อ	X_{RNtII2}	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X_{RNtI}	0.00	0.00
ต้นทุนรวม	X_{CNt}	0.00	0.00
ต้นทุนขายรวม	X_{CNtH}	0.00	0.00
- สินค้าเหลือต้นปี	X_{CNtII}	0.00	0.00
- ซื้อสินค้าเพิ่มระหว่างปี	X_{CNtII2}	0.00	0.00
ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	X_{CNtI}	0.00	0.00
รายได้อื่นๆ	X_{RAt}	144,652.64	144,652.64
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	X_{CAt}	5,497,506.50	5,430,077.50
- ค่าคอมมิชชั่นขาย	X_{CAit}	2,628,519.25	2,561,090.25
- อื่นๆ	X_{CAAit}	2,868,987.25	2,868,987.25

หมายเหตุ : กรณีที่ 1 หมายถึงการวิเคราะห์ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ กำไรเท่ากับ 24,469,240 บาท

กรณีที่ 2 หมายถึงการวิเคราะห์หลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ กำไรเท่ากับ 27,909,090 บาท

ที่มา : ผลจากการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงิน

5.5.2) ผลการวิเคราะห์ด้านอัตราส่วนทางการเงินในแบบจำลองการบริหารการเงิน

จากการประยุกต์ใช้แบบจำลองการบริหารการเงินกับสหกรณ์การเกษตรกรณีศึกษาข้างต้น พบว่า อัตราส่วนทางการเงินบางรายการมีความบัดเบี้ยงกันไม่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลอง ด้วยค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงินพร้อมกันทุกรายการ ได้ และการใช้อัตราส่วนด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองสำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองในแต่ละกรณีมี ความแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการวางแผนต่างกันในลักษณะและสถานภาพทางการเงิน (สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของทุน) ของแต่ละสหกรณ์ฯ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการแผนงาน นโยบาย และ ผลการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ฉะนั้นการแสดงผลวิเคราะห์ด้านอัตราส่วนทางการเงินในแบบ จำลองสำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองจึงแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ เชิงเปรียบเทียบความสามารถ ประสิทธิภาพ และสมรรถภาพตามหมวดของอัตราส่วนทางการเงิน ด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินที่ชี้วัดความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินในการศึกษาระดับที่ 1 (ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ) ระหว่างสหกรณ์ฯกรณีศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์เชิง เปรียบเทียบความสามารถ ประสิทธิภาพ และสมรรถภาพตามหมวดของอัตราส่วนทางการเงินด้วย ค่ามาตรฐานทางการเงินที่ชี้วัดความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินในการศึกษาระดับที่ 2 (หลังการปรับปรุง ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ) ระหว่างสหกรณ์ฯ กรณีศึกษา และส่วนที่ 3 เป็นผลวิเคราะห์ค่าอัตรา ส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงิน สำหรับสหกรณ์ฯการเกษตรกรณีศึกษาในแต่ละกรณี และที่เป็นไปได้ในทุกๆ กรณีสำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองสหกรณ์ ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดเป็นดังนี้

5.5.2.1) ผลการใช้อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินใน กรณีที่ 1 (ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ) ของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสอง พบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินด้วยค่ามาตรฐาน ทางการเงินสำหรับสหกรณ์ฯกรณีศึกษาทั้งสอง ได้กระจายอยู่ทุกหมวดอัตราส่วนทางการเงินเหมือน กันทุกรายการรวม 7 รายการ ซึ่งกล่าวไว้ว่าหากสหกรณ์ฯกรณีศึกษาทั้งสองคำนวณตามแผนการ บริหารการเงินและธุรกิจซึ่งเป็นค่าตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลอง จะทำให้ผลการดำเนินงานของ สหกรณ์ฯกรณีศึกษาทั้งสองมีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินตามมาตรฐานที่ชี้วัดด้วยอัตราส่วนทาง การเงินทั้ง 7 รายการเหมือนกัน ดังนี้ (ตารางที่ 5.4)

1) quick ratio จากหมวดสภาพคล่องทางการเงิน (liquidity ratio) แสดงถึงความสามารถ ในการชำระหนี้ระยะสั้น ได้ด้วยเงินสดและเงินฝากธนาคารทันทีโดยไม่รวมสินค้าคงเหลือ ที่มีอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากผลวิเคราะห์จากแบบจำลองไม่ให้สหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองมีสินค้าคงเหลือ แต่ให้ขายสินค้าคงเหลือทั้งที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้หมด พร้อมทั้งการขายสินค้าก็ให้

ขายด้วยเงินสดเท่านั้น จึงทำให้สหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ด้วยสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องได้

2) working capital on sale จากหมวดสภาพคล่องทางการเงิน (liquidity ratio) แสดงถึงสภาพคล่องทางการเงินที่เกิดจากยอดขายสินค้าและบริการ หรือกล่าวได้ว่ายอดขายที่เป็นผลจากการดำเนินธุรกิจสามารถสร้างสินทรัพย์หมุนเวียนได้มากกว่าหรือเท่ากับ 7%

3) local leverage ratio จากหมวดความสามารถในการชำระหนี้สิน (solvency ratio) แสดงถึงส่วนของทุนที่มีอยู่โดยไม่รวมเงินลงทุนซื้อหุ้นมีเพียงพอต่อการชำระหนี้สินระยะยาวได้

4) average collect period จากหมวดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (efficiency ratio) แสดงถึงประสิทธิภาพในการเรียกเก็บลูกหนี้การค้า กล่าวคือ ใน 1 ปี สหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองสามารถในการเรียกเก็บลูกหนี้การค้าได้ภายใน 40 วัน

5) day inventory จากหมวดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (efficiency ratio) แสดงถึงความสามารถในการขายสินค้าคงเหลือ กล่าวคือ ภายใน 1 ปี สหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองสามารถขายสินค้าคงเหลือได้ภายใน 70 วัน

6) return on sale จากหมวดสมรรถภาพในการทำกำไร (profitability ratio) แสดงถึงสมรรถภาพในการสร้างกำไรจากยอดขายสินค้าและบริการ

7) return on net worth จากหมวดสมรรถภาพในการทำกำไร (profitability ratio) แสดงถึงสมรรถภาพในการทำกำไรจากส่วนของทุน หรือกล่าวได้ว่าส่วนของทุนที่สหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองมีอยู่สามารถสร้างกำไรได้ตามมาตรฐาน

5.5.2.2) ผลการใช้อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินในกรณีที่ 2 (กรณีหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจในธุรกิจที่ทำกำไรไม่ได้ให้เทียบเท่ากับประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่เป็นไปได้ต่ำสุดในแต่ละกลุ่มสหกรณ์) พบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินสำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาทั้งสองมีความแตกต่างกัน ดังนี้ (ตารางที่ 5.4)

1) การใช้อัตราส่วนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองสำหรับสหกรณ์ฯ การเกยตระะเมิงสามารถใช้ได้ทุกหมวดทุกรายการ (15 รายการ) ซึ่งกล่าวได้ว่าหากสหกรณ์ฯ การเกยตระะเมิงปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจรวมผลผลิตทางการเกษตร ผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินและธุรกิจซึ่งเป็นคำตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองจะทำให้สหกรณ์ฯ การเกยตระะเมิงมีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินด้วยมาตรฐานทางการเงินในทุกๆ ด้าน (ดูรายละเอียดในบทที่ 2 และตารางที่ 2.1)

2) การใช้อัตราส่วนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชิงแสตนดาร์ดใช้ได้ 12 รายการ โดยรายการที่ 1-7 เหมือนกับกรณีที่ 1 ส่วนอัตราส่วนทางการเงิน 5 รายการดังที่เพิ่มขึ้นมาได้แก่รายการที่ 8) interest coverage ratio 9) term debt to fixed asset 10) debt service ratio 11) inventory turnover และ 12) return on local asset ซึ่งกล่าวได้ว่าหากสหกรณ์การเกษตรเชิงแสตนดาร์ด จำกัด มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรต้นแบบของสหกรณ์ฯกลุ่มที่ 2 แล้ว ผลการการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินและธุรกิจซึ่งเป็นค่าตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองจะทำให้สหกรณ์การเกษตรเชิงแสตนดาร์ด มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินด้วยมาตรฐานทางการเงินที่ชัดคัวณี้อย่างอัตราส่วนทางการเงินดังนี้ (รายการที่ 1 - 7 มีความหมายเหมือนกันหัวข้อ 5.5.2.1) ส่วนรายการที่ 8) หมายถึงมีผลกำไรรวมพอที่จะจ่ายดอกเบี้ยจ่ายเงินที่ได้ 9) หมายถึงมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาวเมื่อพิจารณาจากสินทรัพย์总资产 10) หมายถึงมีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะยาวและดอกเบี้ยจ่ายหนี้สินระยะยาวจากกำไร 11) หมายถึง ในรอบ 1 ปีบัญชีสหกรณ์มีความสามารถในการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือได้ และ 12) หมายถึงมีสมรรถภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์สินทรัพย์ได้ ส่วนอัตราส่วนทางการเงินอีก 3 รายการที่ไม่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรเชิงแสตนดาร์ด ได้โดยทุกกรณี หมายความว่าแม้สหกรณ์การเกษตรเชิงแสตนด์แบบของสหกรณ์ฯ กลุ่มที่ 2 แล้วก็ยังไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานอัตราส่วนทางการเงินที่เหลืออีก 3 รายการ ได้แก่ 1) ownership ratio หมายถึงไม่มีความสามารถในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดสร้างส่วนของทุน 2) productivity ratio หมายถึงไม่มีประสิทธิภาพการผลิตของสหกรณ์จากการใช้จ่ายต่อยอดขาย และ 3) return on local asset หมายถึงไม่มีสมรรถภาพในการทำกำไรจากส่วนของทุน (ตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 อัตราส่วนทางการเงินด้วยค่ามาตรฐานทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์ฯ กรณีศึกษา แยกตามกรณีศึกษา

อัตราส่วนทางการเงิน	ค่ามาตรฐาน	สหกรณ์ฯ สะเมิง		สหกรณ์ฯ เชียงแสน	
		กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
liquidity ratio					
1. current ratio	≥ 1.80	✓	✓	✗	✗
2. quick ratio	≥ 1.50	✓	✓	✓	✓
3. working capital on sale	≥ 0.07	✓	✓	✓	✓
solvency ratio					
4. local leverage ratio	≤ 0.50	✓	✓	✓	✓
5. term debt to fixed asset	≤ 0.50	✓	✓	✗	✓
6. debt service ratio	≥ 4.00	✗	✓	✗	✓
7. interest coverage ratio	≥ 3.00	✗	✓	✗	✓
8. ownership ratio	≥ 0.50	✗	✓	✗	✗
efficiency ratio					
9. productivity ratio	≤ 0.10	✗	✓	✗	✗
10. average collect period	≤ 40	✓	✓	✓	✓
11. inventory turnover	≥ 4.35	✗	✓	✗	✓
12. day inventory	≤ 70	✓	✓	✓	✓
profitability ratio					
13. local return on sale	≥ 0.02	✓	✓	✓	✓
14. return on local asset	≥ 0.08	✗	✓	✗	✓
15. return on net worth	≥ 0.1114	✓	✓	✓	✓

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลอง ได้โดยมีค่าเป็นไปตามค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงิน

✗ หมายถึง ไม่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลอง ได้โดยมีค่าเป็นไปตามค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงิน

ที่มา : จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาในแต่ละกรณี

5.5.2.3) ค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลอง การบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรกรณีศึกษาในแต่ละกรณี และที่เป็นไปได้ในทุกๆ กรณีสำหรับสหกรณ์กรณีศึกษาทั้งสอง ซึ่งวิธีการหาค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองสำหรับสหกรณ์การเกษตรกรณีศึกษาในแต่ละกรณีทำได้โดย การทดลองใส่ค่าต่ำสุดหรือสูงสุดได้ตามระดับค่าของแต่ละรายการ โดยรายการที่ต้องการค่าต่ำสุด จะทดลองใส่ค่าที่มีค่าสูงๆ ก่อนแล้วค่อยไถ่ระดับตามค่าที่ต่ำกว่าลงมาเรื่อยๆ ส่วนรายการที่ต้องการค่าสูงสุดที่สูดจะทดลองใส่ค่าที่มีค่าต่ำๆ ก่อนแล้วค่อยไถ่ระดับตามค่าที่สูงกว่าขึ้นไปเรื่อยๆ ผลที่ได้แสดงดังตารางที่ 5.5

ค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองในกรณีที่ 2 ในแต่ละสหกรณ์กรณีศึกษาทุกรายการมีค่าสูงกว่าค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองในกรณีที่ 1 และยังพบว่าค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองสำหรับสหกรณ์การเกษตรสะสมเมิง จำกัด ในแต่ละกรณีทุกรายการมีค่าสูงกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด โดยเฉพาะในกรณีที่ 2 ซึ่งกล่าวได้ว่าสหกรณ์การเกษตรสะสมเมิง จำกัด เป็นสหกรณ์ที่มีโอกาสประสบความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินได้ดีกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ในทุกๆ ด้าน ทั้งก่อนและหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรด้านบน ทั้งนี้เนื่องจากสหกรณ์การเกษตรสะสมเมิง จำกัด เป็นสหกรณ์ซึ่งมีการดำเนินธุรกิจพื้นฐาน 3 ธุรกิจ มีขนาดเล็กกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ทั้งด้านจำนวนสมาชิก อุปกรณ์/เครื่องสำหรับประกอบธุรกิจ ปริมาณเงินทุนดำเนินงาน และปริมาณธุรกิจ การบริหารการเงินและธุรกิจยังไม่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงิน ได้ดีกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ซึ่งเป็นตัวแทนของสหกรณ์ที่กลุ่มที่ 2 มีขนาดใหญ่กว่าและมีการดำเนินธุรกิจที่หลากหลายกว่า โดยมีการดำเนินธุรกิจอื่นที่นอกเหนือจากธุรกิจพื้นฐานรวม 7 ธุรกิจ ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้แผนการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรสะสมเมิง จำกัด ทั้งสองกรณีสามารถควบคุมให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลทางการเงิน ได้ดีกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด นั่นเอง

ส่วนค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองของสหกรณ์กรณีศึกษาทั้งสอง ได้ในทุกกรณีพบว่า ค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดเกือบทุกรายการเป็นค่าต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองของสหกรณ์การเกษตร เชียงแสน จำกัด ยกเว้นรายการ inventory turnover ซึ่งค่าที่ต่ำที่สุดเป็นของสหกรณ์การเกษตรสะสมเมิง จำกัด ซึ่งกล่าวได้ว่าสหกรณ์การเกษตรสะสมเมิง จำกัด มีโอกาสที่จะบริหารจัดการการเงินให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลทางการเงิน ได้มากกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด เกือบทุกรายการ

ที่ใช้วัดด้วยค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงิน ยกเว้นประสิทธิภาพด้านการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ หรือใน 1 รอบปีบัญชีหรือความสามารถในการขายสินค้า (inventory turnover) ของสหกรณ์การเกษตรจะประเมิน จำกัด ที่ยังจำกัดกว่าสหกรณ์การเกษตรเชียงແstan จำกัด (ตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5 ค่าอัตราส่วนทางการเงินต่ำสุดหรือสูงสุดที่สามารถใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษา แยกตามกรณีที่ศึกษา

อัตราส่วนทางการเงิน	ค่ามาตรฐาน	สหกรณ์ฯ สะเมิง		สหกรณ์ฯ เชียงແstan		ทุกสหกรณ์ และทุกกรณี
		กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	
liquidity ratio						
1. current ratio	≥ 1.80	1.80	1.80	1.78	1.52	1.52
2. quick ratio	≥ 1.50	1.50	1.50	1.50	1.50	1.50
3. working capital on sale	≥ 0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07
solvency ratio						
4. local leverage ratio	≤ 0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50
5. term debt to fixed asset	≤ 0.50	0.74	0.50	1.52	1.52	1.52
6. debt service ratio	≥ 4.00	3.00	4.00	0.29	0.74	0.29
7. interest coverage ratio	≥ 3.00	2.09	3.00	1.53	3.00	1.53
8. ownership ratio	≥ 0.50	0.45	0.50	0.33	0.36	0.33
efficiency ratio						
9. productivity ratio	≤ 0.10	0.19	0.10	0.29	0.25	0.10
10. average collect period	≤ 40	40	40	40	40	40
11. inventory turnover	≥ 4.35	1.30	4.35	1.45	4.35	1.30
12. day inventory	≤ 70	70	70	70	70	70
profitability ratio						
13. local return on sale	≥ 0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02
14. return on local asset	≥ 0.08	0.056	0.08	0.046	0.08	0.046
15. return on net worth	≥ 0.1114	0.1114	0.1114	0.1114	0.1114	0.1114

หมายเหตุ : จากการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษายังไม่ต่อกรณี

หมายเหตุ : ok หมายถึง ค่าอัตราส่วนทางการเงินไปตามค่ามาตรฐานหรือค่าที่ควรจะเป็น

จากการวิเคราะห์ด้านอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า หากสหกรณ์การเกษตรจะประเมิน จำกัด สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจรวมผลผลิตให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรพัฒนา จำกัด หรือสหกรณ์การเกษตรต้นแบบของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างกลุ่มที่ 2 แล้ว ผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินตามค่าตอบที่คิดที่สุดจากแบบ

จำลองจะทำให้สหกรณ์การเกษตรสามารถ จำกัด มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินในทุกๆ ด้าน ภายใต้ ข้อจำกัดด้านความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงิน การบริหารการเงิน การบริหารธุรกิจ และการควบคุมการบริหารการเงินให้ถูกต้องตามรูปแบบและมาตรฐานตัวชี้วัดทางการเงินที่ควรจะเป็น ส่วนสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด เมื่อจะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรด้านแบบในกลุ่มที่ 2 แล้ว ผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินตามคำตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองภายใต้ข้อจำกัดต่างๆ ก็ยังไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเงินที่สมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้านเหมือนกับสหกรณ์การเกษตรระดับสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด แต่ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารการเงินและธุรกิจต่อไปอีก แต่ด้านปรับลดค่าอัตราส่วนทางการเงินมาตรฐานที่ใช้ชี้วัดหรือเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองแล้วสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด สามารถสัมฤทธิ์ผลทางการเงินในทุกๆ ด้านได้

ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่า ค่าอัตราส่วนทางการเงินที่ถือเป็นค่ามาตรฐานทางการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทยอยู่ในระดับมาตรฐานที่ยอมรับ ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นค่ามาตรฐานการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรตัวอย่างหรือสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทย บางสหกรณ์ได้ และหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลการดำเนินงานด้วยค่าอัตราส่วนทางการเงินของสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพิจารณาปรับลดค่ามาตรฐานนี้ โดยสามารถพิจารณาค่าอัตราส่วนทางการเงินที่เหมาะสมกับสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทยได้จากช่องสุดท้ายของตารางที่ 5.5

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

สหกรณ์การเกษตรเป็นสถาบันการเกษตรสถาบันหนึ่งที่ทุกฝ่ายต่างให้ความหวังว่าจะนำพาประเทศไทยให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจได้ ปัจจุบันสหกรณ์การเกษตรของไทยมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 61 ของจำนวนสหกรณ์ทั้งหมด และมีสมาชิกมากที่สุดถึงร้อยละ 59.7 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดในระบบสหกรณ์ แต่กรมส่งเสริมสหกรณ์กำลังพยายามผลักดันให้มีการควบคุมจำนวนสหกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้สามารถพัฒนาตนเอง ให้เป็นอิสระสามารถปลูกครองตนเองและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นแนวทางที่สนับสนุนให้เกิดนโยบายการพัฒนาสหกรณ์ของรัฐบาลสมัยปัจจุบันบรรลุผลมากขึ้น เนื่องจากรัฐบาลสมัยปัจจุบันกำลังสนับสนุนให้วิธีการสหกรณ์เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้หลุดพ้นจากภาวะวิกฤต เพื่อสร้างอนาคตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย

ขณะที่ผลการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรที่ผ่านมาส่วนใหญ่ร้อยละ 82.4 ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร การดำเนินกิจกรรมและการบริหารจัดการด้านการเงินยังขาดประสิทธิภาพ ประกอบกับการแก้ไขปัญหาการบริหารการเงินที่ผ่านมาเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า โดยมิได้คำนึงถึงตัวแปรสำคัญที่สามารถเกี่ยวโยงไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินอย่างตัวเปรียทางการเงินจากการเงิน ทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จในฐานองค์กรธุรกิจได้อย่างแท้จริง แม้ว่าปัจจุบันสหกรณ์การเกษตรบางแห่งจะสามารถพัฒนาปรับปรุงธุรกิจให้มีความหลากหลายเพื่อแข่งขันกับธุรกิจภายนอกได้ก็ตาม แต่ความพยายามปรับปรุงตนเองเหล่านี้ก็ลักษณะเป็นจุดอ่อนที่พยายามเพิ่มธุรกิจแต่ไม่มีการปรับปรุงการบริหารจัดการให้ดีขึ้น ดังนั้นการศึกษาการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตร โดยยุ่งคึกคักรูปแบบการบริหารการเงินโดยใช้แบบจำลองโปรแกรมมีช่องเป็นรูปแบบที่จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้และแก้ไขปัญหาการบริหารการเงินของ สหกรณ์การเกษตรภายใต้ข้อจำกัดทางการเงิน ความสัมพันธ์ของระบบบัญชี และมาตรฐานด้วยวัดหรืออัตราส่วนทางการเงินได้ ซึ่งจะทำให้การบริหารการเงินมีระบบที่ชัดเจนและจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานสหกรณ์ สมาชิกสหกรณ์ และประเทศไทยในที่สุด

การศึกษาการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทราบสภาพทั่วไปและลักษณะการบริหารการเงิน 2) สร้างแบบจำลองเด่นตรงในการบริหารการเงิน และ 3) เสนอ

แนวทางการบริหารการเงินที่เหมาะสมแก่สหกรณ์การเกษตรศึกษา ซึ่งผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 จะเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปกำหนดนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรต่อไป ขณะที่ผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 3 จะเป็นประโยชน์แก่สหกรณ์การเกษตรในการกำหนดแนวทางการจัดทำงบประมาณและวางแผนการบริหารการเงินที่สมดุลที่ผลในฐานองค์กรธุรกิจของสมาชิกที่ต้องแบ่งขันกับธุรกิจภายนอก แนวคิดการศึกษาเริ่มจากการที่ระบบบัญชีของสหกรณ์การเกษตรมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันตามหลักบัญชี กล่าวคือ สินทรัพย์เป็นผลรวมของหนี้สินและส่วนทุน โดยที่คำว่า(ขาดทุน) ที่ได้จากการดำเนินการเป็นส่วนหนึ่งของทุนในงบดุล ประกอบกับการบริหารการเงินและธุรกิจของสหกรณ์โดยทั่วไปมักอาศัยตัวชี้วัดทางการเงินเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารการเงินต่อไป ขณะที่การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนทางการเงินตัวใดตัวหนึ่งจะส่งผลให้รายการทางการเงินรายการอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้นเพื่อให้การบริหารการเงินมีความชัดเจนมากขึ้น จึงต้องพิจารณาความสัมพันธ์ของรายการทางการเงินในระบบบัญชีให้ครอบคลุมทั้งระบบ

ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลมี 3 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจุบันโดยวิธีทางสถิติเชิงพรรณนาลักษณะและสภาพทั่วไปทางการเงินของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างจากแบบสอบถามและการรายงานกิจกรรมประจำปี พ.ศ. 2538-2542 ส่วนที่สองเป็นการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินโดยใช้ข้อมูลจากส่วนแรกประกอบการบัญชีจากงบการเงินและมาตรฐานตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเงินของสหกรณ์ และส่วนที่ 3 เป็นการนำเสนอแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากส่วนที่ 2 ไปประยุกต์ใช้เพื่อวางแผนเชิงกลยุทธ์ทางการเงินแก่สหกรณ์ฯ กรณีศึกษา และข้อมูลที่ใช้ประกอบการศึกษามาจากทั้งแหล่งปัจจุบันและทุติยภูมิ ข้อมูลปัจจุบันรวมรวมจากประธานสหกรณ์ทั้งหมดตามเงื่อนไขการจดทะเบียนและพื้นที่ศึกษาจำนวน 103 สหกรณ์ โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ส่วนข้อมูลทุติยภูมิเป็นการรวบรวมจากรายงานกิจการย้อนหลัง 5 ปี ของสหกรณ์การเกษตรตัวอย่างทั้ง 103 สหกรณ์ ข้อมูลซึ่งสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากสหกรณ์ฯ ที่ส่งรายงานกิจกรรมและแบบสอบถามกลับคืนมารวม 61 สหกรณ์ และเมื่อรวมรวมชุดข้อมูลทุติยภูมิจากสหกรณ์ที่ส่งข้อมูลกลับคืนมาได้ทั้งหมดรวมเป็น 332 ชุดข้อมูล โดยข้อมูลรายการบัญชีจากงบการเงินที่รวมรวมมาได้นี้ได้ถูกจัดหมวดหมู่เพื่อจัดเป็นคัวแปรตัดสินใจในแบบจำลอง ภายใต้คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ตรวจบัญชีสหกรณ์เพื่อให้รายการบัญชีมีความถูกต้องตามรูปแบบของระบบบัญชีสหกรณ์

ผลการศึกษาสภาพทั่วไปและลักษณะการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรตัวอย่างในปีปัจจุบันพบว่า ในปี พ.ศ. 2542-43 สหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีการดำเนินธุรกิจ/โครงการรวม 8 ธุรกิจ/โครงการ ซึ่งได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจรวมรวมผลผลิต/แปรรูป ธุรกิจ

ให้บริการและส่งเสริมการเกษตร ธุรกิจบ้านน้ำมัน ธุรกิจร้านชูปเบอร์มาร์เก็ต โครงการปรับปรุงคุณภาพเม็ดพันธุ์ และโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการ คิดเป็นร้อยละ 93 98 72 15 43 18 12 และ 23 ตามลำดับ สหกรณ์ตัวอย่างจำนวนมากปีบัญชี ๘ วันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี หรือมีรอบปีบัญชีวันที่ 1 กรกฎาคม - 30 มิถุนายน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36) มีการก่อตั้งและจดทะเบียนสหกรณ์มาแล้วมากกว่า 25 ปี มีสมาชิกต่ำสุด 95 คน สูงสุด 4,838 คน และเฉลี่ยจำนวนสมาชิก 1,419 คนต่อสหกรณ์ สหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีสิ่งก่อสร้างที่เป็นอาคารสำนักงานเฉลี่ย 1 หลัง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78) มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง อาคารสำนักงานมีทั้งที่เป็นคอนกรีต 1 ชั้น และ 2 ชั้น ซึ่งยังมีภารการใช้งานดี ส่วนใหญ่มีเครื่องใช้สำนักงานเกือบครบถ้วนอย่างยกเว้นเครื่องปรับอากาศ เครื่องขัดสำเนา และเครื่องถ่ายเอกสาร และยังขาดอุปกรณ์สำหรับประกอบธุรกิจที่สำคัญๆ อย่างรถแท็กเตอร์ รถไถเดินตาม เครื่องอบผ้าผลิต เครื่องวัดคุณภาพข้าว และเครื่องวัดความชื้น

ส่วนบุคลากรที่เกี่ยวกับการบริหารการเงิน กล่าวคือ ผู้จัดการ หัวหน้าการเงิน หัวหน้าการบัญชีและเจ้าหน้าที่สินเชื่อ พนวิสาหกรณ์ตัวอย่างส่วนใหญ่มีเจ้าหน้าที่ทั้ง 4 ตำแหน่งแล้ว (ร้อยละ 68 69 84 และ 75 ตามลำดับ) แต่สหกรณ์กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ยังขาดผู้จัดการและหัวหน้าการเงิน (ร้อยละ 52 และ 56) บุคลากร 3 ตำแหน่งแรกจำนวนมากมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และมีอายุเฉลี่ย 39.4 ปี 34.3 ปี และ 33 ปี ตามลำดับ มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปวส./ปวช. ขึ้นไป เจ้าหน้าที่ทั้ง 3 ตำแหน่งมักเคยทำงานที่สหกรณ์แห่งนั้นๆ มาแล้วเฉลี่ย 11 ปี 8 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ และงานที่เคยทำก็เป็นงานเกี่ยวกับตำแหน่งนั้นๆ ร้อยละ 50 ของผู้จัดการสหกรณ์ของสหกรณ์ตัวอย่างเคยฝึกอบรมเกี่ยวกับการบริหารการเงิน/การบัญชีสหกรณ์ ส่วนหัวหน้าการเงินร้อยละ 44 เคยอบรมเกี่ยวกับการวางแผนงบประมาณและการจัดทำงบประมาณ และหัวหน้าการบัญชีร้อยละ 67 เคยอบรมเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ (การตลาด การขาย) ขณะที่สหกรณ์ฯ ตัวอย่างร้อยละ 36 มีคณะกรรมการดำเนินงาน 15 คน (เท่ากับจำนวนที่มีสูงสุด) ต่ำสุดมี 7 คน และเฉลี่ย 12 คน และคณะกรรมการดำเนินงานมีอายุเฉลี่ย 5.5 ปี และคณะกรรมการดำเนินงานทุกตำแหน่งส่วนใหญ่มีหนี้สินค้างชำระกับสหกรณ์ ส่วนการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมพบว่า คณะกรรมการดำเนินงานมาก (ร้อยละ 47) เข้าร่วมประชุมร้อยละ 81-95 ของคณะกรรมการทั้งหมด ผู้แทนสมาชิกจำนวนมาก (ร้อยละ 40) เข้าร่วมประชุมร้อยละ 81-95 ของผู้แทนสมาชิกทั้งหมด และสมาชิกสหกรณ์จำนวนมาก (ร้อยละ 40) เข้าร่วมประชุมร้อยละ 66-80 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

ผลการศึกษาปริมาณธุรกิจของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างพบว่า ในปี พ.ศ. 2542 ธุรกิจสินเชื่อเป็นธุรกิจหลักที่มีปริมาณ (เงินที่ให้สมาชิกกู้ยืม) มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 73 ของปริมาณธุรกิจจากสหกรณ์ฯ ตัวอย่างทั้งหมด) และเป็นธุรกิจที่ให้ผลกำไรมากที่สุด (เฉลี่ย 188,369,134 บาท) รองลง

นาเป็นธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจปีน้ำมัน ธุรกิจรวบรวมผลผลิต/แปรรูป และโครงการ เชื่อมโยงสินเชื่อและบริการ โดยคิดเป็นร้อยละ 10.77 และ 2 ของปริมาณธุรกิจจากสหกรณ์ฯ ทั้งหมดตามลำดับ ขณะที่กำไรจากการดำเนินธุรกิจจากการส่วนใหญ่จะมาจากธุรกิจสินเชื่อแล้วข้างมา จากธุรกิจปีน้ำมัน และโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการ (เฉลี่ย 21,015,901 บาท และ 2,570,188 บาท ตามลำดับ) ขณะที่ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตร และธุรกิจรวบรวมผลผลิต/แปรรูป เป็นธุรกิจที่ขาดทุนเฉลี่ยถึง 26,693,716 บาท และ 1,602,130 บาท ตามลำดับ เมื่อพิจารณา แนวโน้มของรายได้รวม ต้นทุนรวม และกำไรจากการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างทั้งหมด ในช่วงปี 2538-2542 ที่พบว่า ทั้งรายได้รวมและต้นทุนรวมจากการดำเนินธุรกิจต่างเพิ่มขึ้น - ลดลง คล้ายกันกือ การดำเนินธุรกิจส่วนมากจะมีปริมาณรายได้รวม ต้นทุนรวม และกำไรเพิ่มขึ้นช่วงปี พ.ศ. 2538-2540 แต่พอปี พ.ศ. 2541-542 จะลดลง ทั้งนี้เป็นผลมาจากการช่วงปี พ.ศ. 2538-2540 เป็น ช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังเจริญเติบโต แต่เมื่อปลายปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยประสบ ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจและช่วงปี พ.ศ. 2541-2542 ภาวะเศรษฐกิจของไทยก็ยังไม่ดีขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานของสหกรณ์

ผลการศึกษาลักษณะการดำเนินธุรกิจหลักๆ ในปี พ.ศ. 2542-43 พบว่า 1) ธุรกิจสินเชื่อ การดำเนินงานปล่อยเงินกู้สหกรณ์ฯ ส่วนใหญ่ใช้หลักทรัพย์เป็นหลักประกันเงินกู้ มีการกำหนดเพดาน เงินกู้กับสมาชิกที่กู้ยืม และปัญหาที่เกิดขึ้นมักเป็นปัญหาสมาชิกมีหนี้ก้างชำระสูง ปล่อยเงินกู้ไม่ได้ ตามเป้าหมาย และขาดเงินทุนให้สมาชิกกู้ยืม ตามลำดับ 2) ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตรจัดเป็น ธุรกิจเก่าแก่ที่สหกรณ์ฯ ตัวอย่างร้อยละ 43 ดำเนินการมาแล้ว 16 - 25 ปี ซึ่งสหกรณ์ฯ ตัวอย่างส่วน ใหญ่ซื้อสินค้าเพื่อมาจำหน่ายจากร้านค้าเอกชนทั่วไปที่เป็นร้านค้าส่งที่อยู่ต่างอำเภอแต่อยู่ในภัย จังหวัดเดียวกัน โดยการขายไม่มีการคิดส่วนลดให้กับสมาชิกผู้ซื้อ และปัญหาที่เกิดขึ้นมักเป็น ปัญหาความไม่แน่นอนของราคาในท้องตลาด สมาชิกซื้อสินค้ากับสหกรณ์ฯ น้อย ธุรกิจมีต้นทุนในการขายสูง และความไม่หลากหลายของสินค้า ตามลำดับ 3) ธุรกิจรวบรวมผลผลิต/แปรรูป พบว่า สหกรณ์ฯ ตัวอย่างร้อยละ 68 จำหน่ายผลผลิตให้กับร้านค้าเอกชนทั่วไป และปัญหาที่เกิดขึ้นมักเป็น ปัญหาความไม่แน่นอนของราคากลางที่รวมรวม ความไม่เพียงพอในวัสดุการดำเนินงาน และ ปริมาณผลผลิตที่รวมรวมมีน้อยเกินไป ตามลำดับ 4) ธุรกิจปีน้ำมัน การดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ฯ ส่วนใหญ่เป็นการร่วมทุนกับบริษัทน้ำมันบางจาก จำกัด มีการทำสัญญาร่วมกันระยะเวลา 5-10 ปี บริษัทที่ร่วมลงทุนส่วนมากให้การสนับสนุนด้านการตลาดโดยที่ไม่มีเงื่อนไขผูกมัด สหกรณ์ฯ ตัว อย่างร้อยละ 28 มีหัวจ่าย 1 หัวจ่าย ร้อยละ 46 มีพนักงานเดินน้ำมัน 1 คน แต่ร้อยละ 42 ไม่มี พนักงานแคชเชียร์ ร้อยละ 50 มีการคิดส่วนลดให้แก่สมาชิกทันทีที่ซื้อจากสหกรณ์ และปัญหาที่เกิด ขึ้นมักเป็นปัญหาความไม่แน่นอนของราคาน้ำมันในท้องตลาด ต้นทุนขายสูง และสมาชิกซื้อน้ำมัน

กับสหกรณ์ฯ น้อย ตามลำดับ และ 5) ธุรกิจร้านชูปเปอร์มาร์เก็ต เป็นธุรกิจใหม่ที่สหกรณ์ฯ ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ยังไม่ดำเนินการ ร้อยละ 75 ดำเนินการมาไม่เกิน 5 ปี และสหกรณ์ฯ ตัวอย่างร้อยละ 80 ซึ่ง สินค้ามาจากร้านค้าเอกชนทั่วไปที่เป็นร้านค้าส่งซึ่งอยู่ต่างจังหวัดเดียวกัน ไม่มี การคิดส่วนลดการค้าให้สมาชิกผู้ซื้อสินค้า และปัญหาที่เกิดขึ้นมักเป็นปัญหาด้านทุนขาดหายสูง สมาชิก ซื้อสินค้าน้อย ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าในตลาด และขนาดพื้นที่ร้านชูปเปอร์รับแคบเกิน ตามลำดับ

ผลการศึกษาการบริหารการเงินทั่วไปพบว่า การกำหนดเพดานเงินกู้ยืมและค้ำประกันสูง ถูกในแต่ละปีสหกรณ์ฯ ตัวอย่างจำนวนมากจะต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ และ จำนวนมากกำหนดเพดานเงินกู้ยืมและค้ำประกันสูงสุด ไว้ไม่เกิน 30 ล้านบาท หรือโดยเฉลี่ยไม่เกิน 61,189,623 บาท สหกรณ์ฯ ตัวอย่างร้อยละ 59 เก็บรักษางานโดยมีพนักงานการเงินเป็นผู้เก็บโดย เดียว ในแต่ละวันวงเงินสอดสูงสุดที่เก็บไว้ก่อนนำไปใช้ค่าใช้จ่ายกว่า 20,000 บาท ผลการดำเนินงาน ในรอบปีบัญชี 2542/43 สหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีเงินสดและเงินฝากธนาคารร้อยละ 13 ของสินทรัพย์ หมุนเวียนรวมเฉลี่ย 6,735,897 บาทต่อสหกรณ์ มีลูกหนี้เงินกู้มากที่สุดถึงร้อยละ 98 ของลูกหนี้ทั้ง หมดเฉลี่ยเท่ากับ 37,824,048 บาทต่อสหกรณ์ โดยลูกหนี้เงินกู้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ลูกหนี้ เงินกู้ระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว มีสินค้าคงเหลือร้อยละ 3 ของสินทรัพย์หมุนเวียนรวม และสหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีสินค้าคงเหลือเฉลี่ยเท่ากับ 1,545,831 บาทต่อสหกรณ์ และมีเงินทุนภาย นอกเป็นแหล่งทุนที่ใหญ่ที่สุด (เจ้าหนี้เงินรับฝากและเจ้าหนี้เงินกู้ยืม) การกู้ยืมส่วนใหญ่เป็นเงิน กู้ยืมระยะสั้นจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) และกรมส่งเสริมสหกรณ์ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า สหกรณ์ฯ ส่วนใหญ่ขัดสภาพคล่องทางการเงิน สินทรัพย์ที่ มีอยู่สามารถสร้างส่วนของทุนได้น้อย ไม่มีความสามารถในการชำระคอกเบี้ยเจ้าหนี้สินระยะยาว มีความสามารถในการทำกำไรได้เพียงค้านเดียวคือ การทำกำไรต่อยอดขายสินค้าและบริการ และมี ประสิทธิภาพในเรื่องของการเรียกเก็บลูกหนี้การค้า หมุนเวียนสินค้าคงเหลือ และระยะเวลาในการ ขายสินค้าคงเหลือ

สหกรณ์ฯ ตัวอย่างมีสัดส่วนของการจัดสรรกำไรสูงสุดร้อยละ 96 เป็นเงินทุนสำรอง รองลง มา ร้อยละ 78 เป็นเงินปันผลตามหุ้นตามลำดับ และเหตุการณ์ผิดปกติทางการเงินที่เกิดขึ้นเป็น ประจำ คือ มีเงินสะสมหรือสินค้าขาดบัญชีเกินกว่าอัตราลดหัก่อน และการลงบัญชีไม่เป็นปัจจุบัน หรือลูกหนี้คดโกงเคลื่อน ส่วนปัญหาการบริหารการเงินที่เกิดขึ้nmักเป็นปัญหาการมีเงิน ทุนไม่เพียงพอ และยอดหนี้สงสัยจะสูญหรือยอดหนี้ค้างชำระที่สูง ขณะที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ การเงินของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่สหกรณ์ฯ ควรปรับปรุงมากที่สุดคือ การบริหาร

งานด้านบุคคล (คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ และสมาชิก) การบริหารธุรกิจ และการบริหารเงินทุน ตามลำดับ

ความเชื่อมโยงของการบัญชีจากงบการเงินต่างๆ จะเป็นกุญแจสำคัญในการเขียนสมการในแบบจำลอง ซึ่งจากหลักการบันทึกการบัญชีเบื้องต้น “สินทรัพย์ เท่ากับ หนี้สินและส่วนของทุน” ทำให้พบว่า รายการบัญชีจากงบการเงินที่สำคัญอย่างบัญชีและงบกำไรขาดทุนมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอยู่ตลอดเวลา รายการบัญชีหรือตัวแปรตัดสินใจต่างๆ ที่มาจากฟังก์ชันวัตถุประสงค์และฟังก์ชันข้อจำกัดในแบบจำลองมีการเปลี่ยนแปลงหรือเกี่ยวโยงกันเป็นระบบ กล่าวคือ ปริมาณเมื่อสินปีของรายการบัญชีรายการใดรายการหนึ่งเกิดจากปริมาณเมื่อต้นปี บวก กับปริมาณที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี หัก ด้วยปริมาณที่ลดลงระหว่างปี ปริมาณที่เพิ่มขึ้น หรือลดลงนี้ก็จะเชื่อมโยงไปสู่รายการอื่นในระบบบัญชี เช่น เงินสด ทรัพย์สิน หรือหนี้สินต่างๆ

ข้อจำกัดในแบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) ข้อจำกัดเกี่ยวกับการบริหารการเงินทั่วไป ได้แก่ ข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักบัญชีทั่วไปและข้อจำกัดเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขอัตราดอกเบี้ยการบริหารการเงินต่างๆ เช่น การใช้เงินสดและเงินฝากธนาคารระหว่างปีจะต้องไม่เกินเงินสดและเงินฝากธนาคารเมื่อต้นปี บวก ด้วยเงินทุนที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีต้องอยู่ภายใต้ความสามารถในการระดมเงินฝากของแต่ละสหกรณ์ฯ และการกู้ยืมเงินจากแต่ละแหล่งเงินกู้จะกำหนดเพดานสำหรับสหกรณ์ฯ แต่ละแห่ง

2) ข้อจำกัดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ การได้มาซึ่งรายการในธุรกิจจากการหาค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายการต่างๆ ในกระบวนการบริหารธุรกิจ โดยค่าสัดส่วนหรือค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้ในแบบจำลองสำหรับวางแผนทางการเงินจะใช้ค่าสัดส่วนความสัมพันธ์ของรายการบัญชีในการบริหารธุรกิจของสหกรณ์นั้นๆ หากค่าเฉลี่ยของการดำเนินงานในรอบ 5 ปีที่ผ่าน ตัวอย่างข้อจำกัดการบริหารธุรกิจ เช่น ดอกเบี้ยรับรวมระหว่างปีเท่ากับปริมาณลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นและระยะยาว เมื่อต้นปีและระหว่างปี คูณ ด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ระยะสั้นและระยะยาว ตามลำดับ สัดส่วนของรายได้จากการขาย ($X_{R...11}$) กับต้นทุนขาย ($X_{C...11}$) โดยที่สัดส่วนต้องเป็นค่าสัดส่วนที่เกิดขึ้นจริงของแต่ละสหกรณ์และรายได้จากการขายหากขายเป็นเงินสด ($X_{R...11}$) จะทำให้มีเงินสดเพิ่มขึ้น (X_{A11}) ในรูปของ $X_{RSALE11}$ ขณะแต่ถ้าขายเป็นเงินเชื่อ ($X_{R...12}$) จะทำให้มีลูกการค้าเพิ่มขึ้น (X_{A1211}) ในรูปของ $X_{RSALE12}$

3) ข้อจำกัดเกี่ยวกับอัตราส่วนทางการเงิน เป็นสมการข้อจำกัดที่สามารถควบคุมให้ตัวแปรหรือรายการบัญชีต่างๆ ในแบบจำลองเป็นไปในแนวทางการบริหารการเงินที่ดีและเหมาะสมของสหกรณ์ตามหลักการบริหารการเงินที่ตรวจสอบด้วยอัตราส่วนทางการเงิน และอัตราส่วนทางการเงินพร้อมค่ามาตรฐานซึ่งมีความสอดคล้องกับการวัดผลการดำเนินงานสำหรับสหกรณ์การ

เกณฑ์ 15 รายการ แบ่งออกเป็น 4 หมวด ได้แก่ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (liquidity ratio) อัตราส่วนแสดงความสามารถในการชำระหนี้สิน (solvency ratio) อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (efficiency ratio) และอัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการทำกำไร (profitability ratio)

การวิเคราะห์ผลตามแบบจำลองมีข้อสมมติฐานทั่วไปมี 12 ประการ คือ 1) เงินสดที่ได้รับจากการกู้ยืมระหว่างปีทั้งที่เป็นเงินกู้ระยะสั้นและเงินกู้ระยะยาว สามารถนำมาใช้หมุนเวียนเป็นทุนดำเนินงานระหว่างปีได้ทั้งหมด 2) เงินสดที่ได้รับจากการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยของลูกหนี้เงินกู้ การขายสินทรัพย์ดาวร ภารับฝ่ากเงินจากสมาชิก การระดมทุนเรือนหุ้นจากสมาชิก และการขายสินค้า สามารถนำมาใช้หมุนเวียนเป็นทุนดำเนินงานระหว่างปีได้ครึ่งหนึ่ง (50%) 3) สินค้าคงเหลือและวัสดุคงที่เหลือระหว่างปีสามารถขายและสามารถใช้ในการดำเนินงานได้หมด 4) ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นระหว่างปีสามารถเรียกเก็บคืนได้ทั้งหมดในปีนั้น 5) ระหว่างปีไม่สามารถขายสินทรัพย์ดาวรหมดได้และมูลค่าเมื่อสิ้นปีอย่างน้อยต้องเท่ากับมูลค่าเมื่อต้นปีหรือเมื่อสิ้นปีที่ผ่านมา 6) สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ เมื่อสิ้นปี เท่ากับสินทรัพย์อื่นๆ เมื่อสิ้นปี หนี้สินหมุนเวียนอื่นๆ ที่แยกไม่ได้มีสิ้นปี และหนี้สินอื่นๆ เมื่อสิ้นปี เป็นค่าคงที่เท่ากับเมื่อต้นปีหรือเมื่อสิ้นปีที่ผ่านมา 7) ปริมาณเจ้าหนี้การค้าที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีต้องไม่เกินปริมาณเจ้าหนี้การค้าเมื่อสิ้นปีเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่านมา ของแต่ละสหกรณ์ 8) ปริมาณเจ้าหนี้เงินรับฝ่ากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีต้องไม่เกินความสามารถในการระดมเงินฝ่ากที่สหกรณ์กำหนดไว้ตามแผนการระดมเงินฝ่ากในปีถัดไปของแต่ละสหกรณ์ 9) ทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีต้องไม่เกินความสามารถในการระดมเงินทุนเรือนหุ้นที่สหกรณ์กำหนดไว้ตามแผนการระดมทุนเรือนหุ้นในปีถัดไปของแต่ละสหกรณ์ 10) ปริมาณทุนสำรองเมื่อสิ้นปีและปริมาณทุนสะสมตามระเบียนข้อมูลกับเมื่อสิ้นปี เป็นค่าคงที่เท่ากับปริมาณเมื่อต้นปีหรือเมื่อสิ้นปีที่ผ่านมา 11) ปริมาณขาดทุนสะสมเมื่อสิ้นปีเป็นค่าคงที่เท่ากับขาดทุนสะสมเมื่อต้นปีแต่ทั้งนี้จะถูกหักหมดไปของหากการดำเนินงานในปีนั้นๆ มีผลกำไรมากกว่าการขาดทุนสะสม (เนื่องจากมีการแยกรายการกำไรไว้ต่างหาก)

การนำแบบจำลองใช้ประยุกต์ใช้ในการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรแต่ละแห่งต้องมีการปรับข้อมูลหรือแทนค่าตัวแปรให้เป็นข้อมูลของแต่ละสหกรณ์ ซึ่งมีอยู่ 4 ลักษณะ คือ 1) $X_{i,t-1}$ เป็นตัวแปรที่ i ในปีที่ผ่านมาหรือเมื่อต้นปี ($t-1$) 2) $X_{i,AVER}$ เป็นตัวแปรที่ i เมื่อสิ้นปีเฉลี่ยของ 5 ปีที่ผ่าน 3) C_{it} เป็นค่าคงที่ซึ่งกำหนดจากเป้าหมายหรือแผนงานในปีถัดมา (t) และ 4) $C_{xit,j}$ เป็นค่าคงที่หรือค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปร และต้องแทนในทุกสมการที่ปรากฏ

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาที่เป็นตัวแทนของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ สหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด และสหกรณ์การเกษตรเชียง

แสน จำกัด เป็นตัวแทนของสหกรณ์ฯ กลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ เป็นการวิเคราะห์เชิงเสนอแนะแนวทางการบริหารการเงินเพื่อวางแผนการบริหารการเงินในปี พ.ศ. 2543/44 ใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2542/43 เป็นปีฐาน การศึกษาแบ่งเป็น 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 เป็นการวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจ เป็นกรณีที่แบบจำลองการบริหารการเงินมีลักษณะและประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจตามที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการที่ผ่านมา โดยใช้ข้อมูลสัดส่วนหรือประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจเฉลี่ยจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา 5 ปี (พ.ศ. 2538-2542) ของแต่ละสหกรณ์ฯ และ กรณีที่ 2 เป็นการวิเคราะห์เพื่อเสนอแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารการเงินและธุรกิจหลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถทำกำไรได้จากผลการดำเนินงานเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2542) ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่สหกรณ์การเกษตรในแต่ละกลุ่มทำได้สูงสุดเฉลี่ยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบจำลองของสหกรณ์ฯ กรณีศึกษาในแต่ละกรณี เป็นดังนี้

- 1) สหกรณ์การเกษตรสะเมิง จำกัด มีการดำเนินธุรกิจ 3 ธุรกิจ คือ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจจำหน่ายวัสดุการเกษตรและธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร ผลการดำเนินงานรอบปีบัญชี 2542/43 มีกำไร 2,290,432 บาท แบบจำลองการบริหารการเงินภายใต้ข้อจำกัด 1) เพศานเงินกู้ยืมและค้ำประกันสูงสุดไม่เกิน 45,000,000 บาท 2) เจ้าหนี้การค้าลีนปีไม่เกินกว่าปริมาณเจ้าหนี้การค้าเฉลี่ย 5 ปี คือไม่เกิน 514,842 บาท 3) เจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีไม่เกินแผนงานหรือความสามารถในการระดมเงินฝากจากสมาชิกที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้ คือไม่เกิน 35,000,000 บาท 4) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรคงเหลือสิ้นปีไม่ต่ำกว่ามูลค่าในปีที่ผ่านมาคือ 3,039,778 บาท 5) เพศานเงินกู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ไม่เกิน 40,000,000 บาท 6) เพศานเงินกู้ยืมจากการส่งเสริมสหกรณ์ไม่เกิน 10,000,000 บาท 7) ปริมาณเงินที่ปล่อยสินเชื่อให้กับสมาชิกตามแผนงานเมื่อสิ้นปีไม่เกิน 35,000,000 บาท 8) การระดมเงินทุนเรือนหุ้นตามแผนงานเมื่อสิ้นปีทำได้สูงสุดไม่เกิน 1,775,000 บาท ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองแต่ละกรณีเสนอแนวทางหรือแผนการบริหารการเงินและธุรกิจเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

กรณีที่ 1 ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองได้มี 9 รายการ ได้แก่ 1) current ratio 2) quick ratio 3) working capital on sale 4) local leverage ratio 5) term debt to fixed asset 6) average collect period 7) day inventory 8) return on sale และ 9) return on net worth ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองทำให้มีกำไร 2,390,761 บาทโดยสหกรณ์ต้องปล่อยเงินกู้ระยะสั้นเพิ่มต้องเร่งรัดการชำระหนี้จากลูกหนี้ราย

เดิมและรายใหม่ให้ได้ ต้องซื้อวัสดุการเกษตรมาขายเพิ่มและต้องขายสินค้าที่ซื้อเพิ่มและที่เหลือจากปีที่ผ่านมาเป็นเงินสดให้ได้ทั้งหมด แต่ไม่ต้องทำการรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรเพิ่ม และระหว่างปีต้องกู้เงินระยะยาวจากการส่งเสริม สหกรณ์เพิ่ม ให้ก้างจ่ายค่าดอกเบี้ยจ่ายและเงินค้างจ่ายอื่นๆ ไว้ก่อนและต้องเจรจาขอผ่อนชำระเงินหนี้อื่นๆ ส่วน กรณีที่ 2 หลังการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจให้เที่ยงเท่าสหกรณ์ต้นแบบ สามารถใช้อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อจำกัดในแบบจำลองได้ทุกรายการ (15 รายการ) ผลวิเคราะห์แบบจำลองทำให้มีกำไร 32,314,770 บาท แผนเชิงกลยุทธ์ให้เพิ่มประมาณธุรกิจทุกด้านโดย สหกรณ์ต้องปล่อยเงินกู้ระยะสั้นให้สมาชิกกู้เพิ่ม ซื้อวัสดุการเกษตรมาขายเพิ่ม รวบรวมผลผลิตเพิ่ม แต่ต้องเร่งรัดลูกหนี้รายเดียวและรายใหม่และต้องขายสินค้าเป็นเงินสดให้หมด ต้องกู้เงินระยะสั้นและระยะยาวจากการส่งเสริมสหกรณ์ ก่อนหนีระยะยาวจากธกส. และให้ก้างจ่ายค่าดอกเบี้ยเงินกู้และเงินค้างจ่ายอื่นๆ ไว้ก่อน และให้ชำระคืนเงินหนี้การค้า เจ้าหนี้เงินกู้ระยะยาวจาก ธกส. และกรมส่งเสริมสหกรณ์บางส่วน

2) สหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด ดำเนินธุรกิจ 7 ธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจ จำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร ธุรกิจปั๊มน้ำมัน ธุรกิจร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต โครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์ และโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและบริการตลาด ผลการดำเนินงานรอบปีบัญชี 2542/43 มีกำไร 2,193,672 บาท แบบจำลองการบริหารการเงินภายใต้ข้อจำกัด 1) เพดานเงินกู้ยืมและคำประกันสูงสุดไม่เกิน 120,000,000 บาท 2) เจ้าหนี้การค้าสินปีไม่เกินกว่าปริมาณเงินหนี้การค้าเฉลี่ย 5 ปี คือไม่เกิน 622,855 บาท 3) เจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีไม่เกินแผนงานหรือความสามารถในการระดมเงินฝากจากสมาชิกที่สหกรณ์ฯ กำหนดไว้ คือไม่เกิน 45,000,000 บาท 4) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรคงเหลือสินปีไม่ต่ำกว่ามูลค่าในปีที่ผ่านมาคือ 11,060,361 บาท 5) เพดานเงินกู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ไม่เกิน 70,000,000 บาท 6) เพดานเงินกู้ยืมจากการส่งเสริมสหกรณ์ไม่เกิน 25,000,000 บาท 7) ปริมาณเงินที่ปล่อยสินเชื่อให้กับสมาชิกตามแผนงานเมื่อสิ้นปีไม่เกิน 44,000,000 บาท 8) การระดมเงินทุนเรือนหุ้นตามแผนงานเมื่อสิ้นปีทำได้สูงสุดไม่เกิน 3,000,000 บาท ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองแต่ละกรณีเสนอแนวทางหรือแผนการบริหารการเงินและธุรกิจเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

กรณีที่ 1 ก่อนการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดมี 7 รายการ ได้แก่ 1) quick ratio 2) working capital on sale 3) local leverage ratio 4) average collect period 5) day inventory 6) return on sale และ 7) return on net worth ผลวิเคราะห์ทำให้มีกำไร 24,469,240 บาท แผนเชิงกลยุทธ์การบริหารธุรกิจไม่ให้ทำธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือมีประสิทธิภาพน้อย จำหน่ายวัสดุการเกษตร ธุรกิจรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร ธุรกิจปั๊มน้ำมัน ธุรกิจร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต ไม่เพิ่มปริมาณธุรกิจซึ่งมีข้อจำกัดด้านการเงินทุน และ

ต้องขายสินค้าเป็นเงินสดก่อนทั้งหมด ต้องกู้เงินจากแหล่งที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ โดยเฉพาะกรมส่งเสริมสหกรณ์ ให้ก่อหนี้การค้า ให้ค้างจ่ายดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ และให้ค้างจ่ายเงินค้างจ่ายอื่นๆ ไว้ก่อน และต้องชำระคืนเจ้าหนี้การค้า และเข้าหนี้เงินรับฝากบางส่วนด้วย ส่วนกรณีที่ 2 หลังการปรับปรุง ประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นข้อจำกัดในแบบจำลองด้วยค่ามาตรฐาน 12 รายการ เพิ่มจากกรณีที่ 1 อีก 5 รายการ คือ 8) interest coverage ratio 9) term debt to fixed asset 10) debt service ratio 11) inventory turnover และ 12) return on local asset ผลวิเคราะห์ทำให้มีกำไรจากการดำเนินงาน 27,909,090 บาท แผนเชิงกลยุทธ์ให้สหกรณ์เพิ่มปริมาณธุรกิจที่มีประสิทธิภาพสูงๆ (ธุรกิจร้านชุปเปอร์มาร์เก็ตและโครงการปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์) ให้ขายสินค้าให้หมดและให้ขายเป็นเงินเชื่อได้ และต้องเร่งรักลูกหนี้รายเดิมที่เหลือจากปีที่ผ่านมาให้ได้ทั้งหมด ต้องซื้อสินค้าขายด้วยเงินเชื่อ ต้องกู้เงินจากแหล่งที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำเพิ่มโดยเฉพาะกรมส่งเสริมสหกรณ์ และให้เจรจาของผ่อนชำระเจ้าหนี้บางรายไว้ก่อนจะมีผลเดียวกันกับต้องชำระคืนเจ้าหนี้เหล่านี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า

ผลการวิเคราะห์ด้านอัตราส่วนทางการเงินในแบบจำลองของสหกรณ์ฯกรณีศึกษาพบว่า หากสหกรณ์การเกษตรสามารถ จำกัด สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจรวมผลผลิตให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรพัฒนา จำกัด ซึ่งเป็นสหกรณ์ฯต้นแบบของกลุ่มที่ 1 แล้ว ผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินตามคำตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองจะทำให้สหกรณ์การเกษตรสามารถ จำกัด มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเงินตามค่ามาตรฐานในทุกๆ ด้าน ภายใต้ข้อจำกัดด้านความเชื่อมโยงของรายการบัญชีจากงบการเงิน การบริหารการเงิน การบริหารธุรกิจ และการควบคุมการบริหารการเงินให้ถูกต้องตามรูปแบบและมาตรฐานทางการเงินที่ควรจะเป็นคุณภาพส่วนทางการเงิน ส่วนสหกรณ์การเกษตรเชียงแสน จำกัด แม้จะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจที่ไม่มีประสิทธิภาพให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสหกรณ์การเกษตรต้นแบบในกลุ่มแล้ว ผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารการเงินซึ่งเป็นคำตอบที่ดีที่สุดจากแบบจำลองภายใต้ข้อจำกัดต่างๆ ก็ยังไม่มีความสัมฤทธิ์ทางการเงินที่สมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้านเหมือนกับสหกรณ์การเกษตรสามารถ จำกัด แต่ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารการเงินและธุรกิจต่อไปอีก และผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ค่าอัตราส่วนทางการเงินที่ถือเป็นค่ามาตรฐานทางการเงินสำหรับสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทยอย่างไรก็ตาม ไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวชี้วัดการบริหารการเงินสำหรับสหกรณ์ฯตัวอย่างหรือสหกรณ์ฯในประเทศไทยบางสหกรณ์ได้ และหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลการดำเนินงานด้วยค่าอัตราส่วนทางการเงินของสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพิจารณาปรับเปลี่ยนค่ามาตรฐานใหม่ โดยสามารถพิจารณาค่าอัตราส่วนทางการเงินที่เหมาะสมกับสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทยได้จากผลการศึกษานี้

6.2 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาการบริหารการเงินครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การศึกษาสภาพทั่วไป และลักษณะการบริหารการเงิน และส่วนที่เป็นการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินและการประยุกต์ใช้สำหรับสหกรณ์ศึกษา ฉะนั้นข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาจะประกอบด้วย 2 ดังต่อไปนี้

6.2.1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและลักษณะการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรตัวอย่าง ได้แก่

1) เนื่องจากสหกรณ์การเกษตรตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ยังไม่มีผู้จัดการ และหัวหน้าบัญชี โดยมีประธาน รองประธาน และกรรมการอื่นเป็นผู้ทำหน้าที่แทนผู้จัดซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญ และคณะกรรมการส่วนใหญ่จะทำการศึกษาระดับประถมศึกษาขั้นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ฉะนั้นเพื่อให้การบริหารงานสหกรณ์ฯ กลุ่มที่ 1 มีประสิทธิภาพและสันฤทธิ์ผลมากขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องจัดฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การบัญชี และการบริหารงานสหกรณ์แก่คณะกรรมการดำเนินงานสหกรณ์กลุ่มนี้

2) เนื่องจากปัจจุบันการลงบัญชีผิดประเภทยังเกิดขึ้นเป็นประจำกับสหกรณ์ตัวอย่างดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงอย่างกรรมตรวจสอบบัญชีจึงควรจัดฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเงินและการบัญชี แก่พนักงานการเงินและการบัญชีของสหกรณ์ฯ ให้มากขึ้น

3) จากที่มีสหกรณ์ฯ ในกลุ่มที่ 2 จำนวน 1 สหกรณ์เกิดเหตุการณ์ทุจริตคอร์ปชั่นขึ้นเป็นประจำ และอีก 6 สหกรณ์ (กลุ่มละ 3 สหกรณ์) มีการทำทุจริตคอร์ปชั่นขึ้นเป็นบางครั้ง ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง เพราะนอกจากสหกรณ์การเกษตรจะไม่เป็นการช่วยเหลือสมาชิกส่วนใหญ่แล้วยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ของสมาชิกผู้มีอำนาจบังกลุ่ม ดังนั้นหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบการทำทุจริตโดยตรง (กรรมตรวจสอบบัญชีสหกรณ์) จึงควรเข้าไปตรวจสอบดูแลและให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ โดยการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวหากขาดซึ่งจิตสำนึกที่ดีต่อการตรวจสอบการทำทุจริตคอร์ปชั่นจะไม่ทำให้ปัญหาการทำทุจริตคอร์ปชั่นหมดไปได้เลย

4) จากที่ธุรกิจที่มีลักษณะเป็นการซื้อ-ขายของสหกรณ์ฯ ตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบปัญหาสมาชิกซื้อสินค้าหรือทำธุรกิจกับสหกรณ์ฯ น้อย ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการณ์ฯ ขายสินค้าราคาไม่แตกต่างจากร้านค้าเอกชนทั่วไป และสหกรณ์ฯ มีต้นทุนขายสินค้าสูงเนื่องจากสหกรณ์ฯ ซื้อสินค้ามาจากร้านค้าเอกชนทั่วไปที่อยู่ต่างจังหวัด ประกอบกับร้านค้าของสหกรณ์ฯ มีพื้นที่คับแคบไม่สะดวกในการจับจ่ายซื้อสินค้าของผู้บริโภค/สมาชิก การแก้ปัญหาดังกล่าวจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- จัดทำแหล่งสินค้าภายในห้องถิน ซึ่งนอกจากเป็นการลดต้นทุนค่าขนส่งแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้ห้องถินมีรายได้ด้วย

- จัดโปรแกรมการส่งเสริมการขายเพื่อเพิ่มยอดขาย เช่น ให้ส่วนลดจากยอดซื้อทันทีซึ่งให้คุ้มของส่วนลดสินค้า หรือจับลากชิงโชค เป็นต้น

6.2.2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการศึกษาจากแบบจำลอง เนื่องจากการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินในลักษณะนี้ยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน ดังนั้นการสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินในครั้งนี้จึงเป็นการบุกเบิกการศึกษา มีลักษณะลองผิดลองถูก จนทำให้ได้แบบจำลองที่มีความถูกต้องและสามารถประยุกต์ใช้ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งถือว่ายังไม่มีความสมบูรณ์เต็มที่นัก ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขต่างๆ ดังรายละเอียดเกี่ยวกับข้อจำกัดและแนวทางการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลองในข้อต่อไป ส่วนข้อเสนอแนะหลังจากการประยุกต์ใช้แบบจำลองการบริหารการเงินเพื่อวางแผนเชิงกลยุทธ์ให้กับสหกรณ์ฯกรณีศึกษา ได้แก่

1) คำตอบเชิงกลยุทธ์ที่คิดที่สุดตามแบบจำลองเสนอให้สหกรณ์ฯทำธุรกิจที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดที่สามารถชี้วัดผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงสำหรับแต่ละสหกรณ์ ซึ่งอาจไม่มีความเหมาะสมสำหรับธุรกิจบางธุรกิจที่ผลการดำเนินงานอาจไม่มีประสิทธิภาพ แต่เป็นธุรกิจที่มีประสิทธิภาพหรือมีความสำคัญต่อการช่วยเหลือสมาชิก

2) จากที่แผนเชิงกลยุทธ์ในการบริหารสินทรัพย์พยาบาลเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินด้วยการให้คงเหลือสินทรัพย์ส่วนใหญ่ในรูปเงินสดเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าจะให้การมีสภาพคล่องทางการเงินเกิดประโยชน์มากขึ้นแผนเชิงกลยุทธ์ในการบริหารสินทรัพย์ควรเปลี่ยนให้สภาพคล่องอยู่ในรูปของลูกหนี้เงินกู้หรือลูกหนี้การค้าได้ด้วย เพื่อให้เกิดการใช้เงินสดเกิดประโยชน์ต่อสมาชิกมากที่สุด โดยไม่จำเป็นต้องรักษาสภาพคล่องเป็นเงินสดอย่างเดียว

6.3 ข้อจำกัดและแนวทางการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลอง

การวิเคราะห์แบบจำลองการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์แบบจำลองเชิงปริมาณ โดยอาศัยหลักการเชื่อมโยงทางบัญชีของการทางการเงินจากข้อมูลรายงานกิจกรรมประจำปีของสหกรณ์การเกษตรที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ โดยมีกรรมธรรมบัญชีสหกรณ์เป็นผู้ดูแลตรวจสอบบัญชีให้มีความถูกต้อง และการควบคุมการบริหารการเงินโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งแบบจำลองการบริหารการเงินในที่นี้มีลักษณะการวิเคราะห์แบบสถิต (static) การคำนวณบางรายการใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลข้อนหลัง และรายการบัญชีบางรายการใช้ผลรวมจากรายการบัญชีอย่างเดียว ไม่สามารถใช้รายละเอียดรายการบัญชีรายการย่อยๆ ได้ทุกรายการ จึงทำให้แบบจำลองการบริหารการเงินจากการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดที่อาจทำให้การประยุกต์ใช้ขาดความสมบูรณ์ในหลายๆ เรื่อง แบบจำลองมีความ слับซับซ้อนที่ยังไม่สามารถทำให้ง่ายลงได้ อีกทั้งไม่สามารถพัฒนาแบบจำลองการบริหารการเงินต่อ

ไปได้ และรายละเอียดต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอข้อจำกัดของแบบจำลองและแนวทางการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลองให้มีความเหมาะสมและง่ายแก่การใช้งานมากขึ้น ซึ่งแต่ละส่วนเป็นดังนี้

6.3.1) ข้อจำกัดของแบบจำลอง

1) การดำเนินงานทั่วไปของสหกรณ์การเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา (dynamic) อาทิ การลงบัญชีเป็นแบบรายวัน การถ่ายรูป ชำระเงิน ซื้อ-ขายสินค้า ฯลฯ เกิดขึ้นตลอดเวลา ขณะที่แบบจำลองการบริหารการเงินฉบับนี้เป็นแบบ static model ที่ใช้ข้อมูลจากรายงานผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นปีบัญชี เพราะการศึกษาระดับนี้ไม่สามารถหาข้อมูลรายการทางการเงินที่เกิดขึ้นระหว่างวันได้ ดังนั้น แบบจำลองการบริหารการเงินฉบับนี้จึงอาจยังไม่มีความเหมาะสมสำหรับการหาคำตอบเพื่อวางแผนการบริหารการเงินระหว่างปี แต่จะมีความเหมาะสมกับการหาคำตอบเพื่อวางแผนการบริหารการเงินในรอบปีหรือเมื่อสิ้นปี

2) แบบจำลองการบริหารการเงินฉบับนี้ไม่สามารถถลงรายละเอียดของรายการบัญชีบางรายการได้ เนื่องจากไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของรายการบัญชีรายรายบุคคล ทุกรายการได้ จึงอาจทำให้การเชื่อมโยงของรายการทางการเงินบางรายการ ไม่มีความสมบูรณ์เท่าไนก็

3) ค่ามาตรฐานอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในแบบจำลองครั้งนี้ส่วนใหญ่ยึดจากค่ามาตรฐานของสหกรณ์การเกษตรจากประเทศสหรัฐอเมริกา และบางรายการยึดจากค่ามาตรฐานของสหกรณ์และหน่วยงานธุรกิจเอกชนในประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นค่ามาตรฐานที่อาจไม่เหมาะสม กับศักยภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรตัวอย่าง และอาจไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การบริหารการเงินในแบบจำลองแก่สหกรณ์การเกษตรอื่นๆ ที่จะนำไปประยุกต์ใช้

4) แบบจำลองการบริหารการเงินครั้งนี้ไม่สามารถเขียนสมการข้อจำกัดให้ครบถ้วน รายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารการเงินเชิงคุณภาพน้อยอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ของเจ้าหนี้กับลูกหนี้ โดยเฉพาะความไว้วางใจของเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ความสามารถในการเร่งรัดหนี้สิน และความสามารถในการเจรจาต่อรองผ่อนชำระเจ้าหนี้เงินกู้ เพราะสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการปล่อยเงินกู้ การคิดอัตราดอกเบี้ย การกำหนดเพดานเงินกู้ เพดานการก่อหนี้การค้า

5) การศึกษาที่ผ่านมาข้างไปพบทหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการการกำหนดข้อจำกัดของรายการบัญชีหรือตัวแปรบางรายการในแบบจำลองฯ เช่น มูลค่าสินทรัพย์สาธารณะเมื่อสิ้นปีควรเป็นเท่าไร ปริมาณเจ้าหนี้การที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีสูงสุดควรเป็นเท่าไร ปริมาณเจ้าหนี้เงินรับฝากที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีควรเป็นเท่าไร และปริมาณทุนเรือนหุ้นที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีควรเป็นเท่าไร ซึ่งล้วนแต่เป็นข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่จำเป็นต้องกำหนด เพราะหากไม่กำหนดคำตอบที่ได้จากแบบจำลองจะผิดไปจากความเป็นจริง และถ้าจะให้แบบจำลองมีความถูกต้องมากขึ้นจึงควรมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดข้อจำกัดดังกล่าวที่แน่นอน โดยอาศัยหลักความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับแต่ละสหกรณ์

6.3.2) แนวทางการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลอง

จากข้อจำกัดต่างๆ ข้างต้นทำให้เกิดแนวคิดในการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลอง 2 ลักษณะ คือ การพัฒนาแบบจำลองให้นำไปใช้ได้ง่ายขึ้น และการพัฒนาแบบจำลองให้มีความละเอียดถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากแนวคิดการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลองทั้งสองลักษณะมีความขัดแย้งกัน กล่าวคือ หากเลือกที่จะพัฒนาแบบจำลองให้นำไปใช้ได้ง่ายขึ้นผู้พัฒนาแบบจำลองจะต้องลดจำนวนตัวแปร และอาจต้องมีข้อสมมติฐานต่างๆ เพิ่มขึ้นซึ่งผลที่ได้จากแบบจำลองอาจไม่มีความละเอียดและอาจถูกต้องน้อยลง แต่สหกรณ์ที่นำแบบจำลองไปใช้จะสามารถทำความเข้าใจแบบจำลองได้ง่ายขึ้น แต่ถ้าเลือกที่จะพัฒนาแบบจำลองให้มีความละเอียดมากขึ้นผู้พัฒนาแบบจำลองจะต้องศึกษารายละเอียดต่างๆ ดังกล่าวในข้อจำกัดของแบบจำลองให้มากขึ้น แต่จะทำให้แบบจำลองที่ได้มีความ слับซับซ้อนและอาจเกิดความยุ่งยากแก่สหกรณ์ที่จะนำแบบจำลองไปใช้ จึงกล่าวได้ว่า หากเลือกที่จะให้แบบจำลองใช้ได้ง่ายอาจต้องลดความถูกต้องลงบ้าง แต่หากให้ถูกต้องมากขึ้นอาจต้องยอมรับความซับซ้อนและยากต่อการนำไปใช้ ดังนั้น ข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบจำลองในที่นี้จึงมีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะที่มุ่งให้สหกรณ์ผู้นำแบบจำลองไปใช้ประโยชน์ความถูกต้องมากขึ้น โดยไม่ให้แบบจำลองมีความ слับซับซ้อนเกินกว่าที่อธิบายแล้ว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ควรทำการศึกษาหลักเกณฑ์ในการกำหนดมูลค่าและมูลค่าของสินทรัพย์สาธารณะที่สืบทอดต่อและเหมาะสมสำหรับสหกรณ์การเกษตรแต่ละแห่ง
- 2) ควรทำการศึกษาหลักเกณฑ์ในการกำหนดมูลค่าและมูลค่าของสินค้าคงเหลือเมื่อสืบทอดต่อและเหมาะสมสำหรับสหกรณ์การเกษตรแต่ละแห่ง
- 3) ควรศึกษาอัตราส่วนทางการเงินมาตรฐานที่ใช้ในแบบจำลองที่มีความเหมาะสม กับประสาทวิภาคการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรในประเทศไทย
- 4) หากสามารถยอมรับความ слับซับซ้อนของแบบจำลองได้ ควรสร้างแบบจำลองการบริหารการเงินให้มีลักษณะพลวัตร (dynamic) การนำปัจจัยด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากสหกรณ์มีการทำธุรกรรมทางการเงินเกิดขึ้นตลอดเวลา เช่น การกู้ยืมเงิน การชำระหนี้เงินกู้ การให้เงินกู้ การรับชำระดอกเบี้ยเงินกู้ การซื้อและการขายสินค้า เป็นต้น
- 5) เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์แบบจำลองและป้อนข้อมูลหรือแทนค่าตัวแปร ควรเขียนแบบจำลองการบริหารการเงินที่วิเคราะห์ด้วยวิธีการไม่ใช้สันตรอง เนื่องจากอัตราส่วนทางการเงินซึ่งเป็นสมการข้อจำกัดที่สำคัญในแบบจำลองที่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างรายการทางการเงิน

ในลักษณะส่วน การวิเคราะห์ข้อจำกัดอัตราส่วนทางการเงินด้วยวิธีการเชิงเส้นตรงจำเป็นต้องทำให้สมการอัตราส่วนทางการเงินอยู่ในรูปเชิงเส้นตรง โดยการขับข้างสมการ ซึ่งทำให้สหกรณ์การเกษตรที่นำแบบจำลองไปใช้เกิดความยุ่งยาก เพราะหากสร้างแบบจำลองที่สามารถวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมไม่เส้นตรงจะสามารถวิเคราะห์ได้โดยไม่เกิดความยุ่งยาก หรือการเขียนโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์สำหรับบันจือข้อมูล โดยตรงบนโปรแกรมประมวลฐานข้อมูล (database)

หากสามารถพัฒนาแบบจำลองตามแนวทางในลักษณะนี้ จะทำให้แบบจำลองการบริหารการเงินมีความสมบูรณ์มากขึ้น และแบบจำลองการบริหารการเงินจะกลายเป็นเครื่องมือหรือโปรแกรมสำเร็จรูปการบริหารการเงินของสหกรณ์การเกษตรที่ค้าขายนิดหนึ่ง และกรมส่งเสริมสหกรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงควรให้การสนับสนุนเครื่องมือสำคัญโดยเฉพาะเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์แบบจำลอง